

AUTHOR _____

NO. 1905

TITLE _____

קבלה

RR _____

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

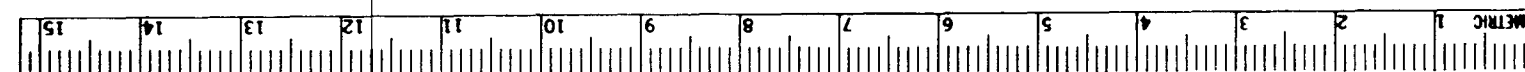
CALL NO. JTS 846

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

B

XVI
~~25~~
26

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

26

JTS

Cy. Hebr. Bibliographie
VIII 94 f
Monatsschrift 1881 p. 563.
Cat. München 408³

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על נהר כבר נפתחו השמים ואר-אד- מראות אקים

בכתוב זה בני תמצא עב אותיות למספר עב שמות הקדושים
והעבורים כי הגולה ומראות חסדים הם מצ' ננין ומוי בזוכר
פסוק זה על כוון סוד המרכבה הוא טוב לכוונת מראות
החלוש כאלו היה מתכוון בעב שמות הקדושים המקיימים העולם
במר' החסד שנאמר אמרתי עולם חסד יבנה חסד עולם לחנין
עב ינפני שעב שמות הקדושים ונתחחדים במדת הדין ובמדת
הרחמים ובמדת החסד ועל כן אמרו חכמינו זל שבשלוש מדות
אלו העולם עומד ועב תמצא בני ניכלו השמים והארץ עולה
לחשבון עב שמות וכו' היות ניכלו חסד ואין כל וכלו למד כי
שמה שמות הוהאחדים במדת החסד לתקיימן ומשתלמין
שמים וארץ וכלו הם השלישון שמוס וארץ במאמר ארון הכלים
ועוד תמצא בני כי השם הא' שעב שמות הוא נהו ונרמז בראשי
תבות של ניכלו השמים והארץ והוא ערוה נאמנה על כל מה
שאמרנו ונמוכן נרמז נהו ביהי בשלשים שנה כי זהו לשון
הזיה הש' ומורה על ההויה התמידית ועל החציאות הקיימת
כאשר יורה שם המיוחד שפרשו צ"ס ההויה והתנא בבי ית
כאשר נזכיר פירושן כמפר הבכיר המחבר לחטני המקובלים
כחידים זה הוא היה הוה ויהיה ואמה תמצא בפסוק האחרון
שבעב שמות הם מום ועולה למספר שם חלקי הנזכר במקו
הפסוק של ויהי בשלשים שנה ועוד זה השם מום נרמז במס' פתח
של מראות ואו של וארחה ובנוס' פתחה של חלקי וזה' למה עמו
בפסוק זה עב אותיות למספר עב שמות תמצא בני שפ' שחת

הקדישים משפטים ומתחזין מתחזין בשפך החרכבה והם כמו עמודי
אור מפואחים ונקוהים בני חלים וכל צבת טרומם נוקמים כבב
כבוד כעבדים שנהיגים כבוד בבני המלך ויחזקאל הנביא עה
ראה נראות אלפי הנקראות מרכבה עליו שעב שמות מרחמים
במרכבה והימד כהנב זה על חשבון עב אונות לחטן עב
שמות ועל כן אתר הקבה למה הנה חנוכי ביה חליך בעב העטן
הבניינו החלכי במתן תורה יאמנו בן ישראל ויסתלק הסטן
ורמז לו כי המרכבה התגלה בשעה ההיא במעלת עב שמות
המתאחדות בה ועב חילול כב אלף מרכבות היו במתן תורה
באותה שראה יחזקאל וזה מלא הנביא ישעיה עה הנה ל רוכב
על עב קל שהם שמות המשרתים בגוש המרכבה שהקבה חתום
ומתרונים ומתנשא בהם הן לעוב הן לחוטב על כל כד ויתו
ובעבור הדע בע מהו יסוד שם אגלה לך עקרו דבר ידועהו
כי שמות בני אדם אין להם תאר לא הגוף הוא העצם והתאר
והשם נוסף עליו כמו ויעקב שנקרא בן על ידו אחוזת בעקב
עשו ונקרא ישראל כי שיות עם אלפים וכן אברהם ויזחק
נקרא עב אבאחוק גיים נהרף ועל בחוק עשה לי אלפים
ונתנא השם דכר אחר והעצם שהוא גוף דבר אחר והשם
אינו לא עם ולא תואר ולא דבר שיקיה בו חושבות והגוף
הוא עם ותואר ודבר שיש בו חוש ונעלם השם עלהתאם
אבל שמות שלא יעלה הם עם חוש והם כוחות
אלהיות ועצמם עם אור החיים וחלי שחות בני אדם
בהתנא בני לך קדק בהם רמזא שהם והעצם דבר אלהו
ואין השם גדל ונפרד מעל העצם ולא העצם מעל השם לעצם
חמש נדבן השם שאם לא יהיה העצם לא יהיה השם והעדויות
הנאותה חס לא היא עם אדל לא יקראו לנו אל ודאי לדבן זכר
גדין לדבנה ושם דשעים יקרא והדבר ידוע כי אין השם דבר
נצחי להרוקב חלא חנו למדין כי לאחר שאין זולה העצם
עצמא

מזלן שאלו שמוות בני אדם יס להם עם קולן בני אל השוקה בבל
השמות שלמטה שהם דב כל עם כי כלם כחות שלמות אלגיות
תלבוש ומחלב אור המוסלן ואל המשוב בעתך כי כל השמות
שלמטה מנוסס המיוחד ושם בני יב ושם חכ ושם עם ושאר כל
השמות עליון . מסש שהם זכ צמר חלב עם פ כלם חיות
שרחות למעלה כאשר אמרו בעל הרבקה הקריקים אשר ה' קח
על חיותה שם של חכ שהם שרחות למעלה למעלה ש שר
המרכבה ושהם שמודי אור שמחמדין צלמטח בול זה בזה וצברו
של מקום מתאחד בהם ומתעלה בהם ש שאין סוף לעומות
וקשמות ועד אמרו על אור תהיה שהוא כח עקע מעצמו כל
הסחות וכל המאורות שהם למעלה מחכ בצעה שאותיות שהם
המשש שרחות למעלה למעלה ש שר המרכבה וכאור הרכ
הזה הקרא אור תהיה עראים כל הסחות האלגיות שלמעלה
וקמאורות המהירות . ועד אמרו על עם שמות המסודרים על
סדר האלפא ביתא שהם ינאים חלפט כמא הכבד צדיקים של
אז צדיקים שלקנה ונוהגים חלפט השרת בהם כבד כמו לבג
חלפט וכל זה להודיע בני פיהשמות שלמעלה עם אחת הם
זהם סחות אלגיות חמטת מחלב אור השכל ומאור המוסלן
הזך והמהור והם מחוטם להשיות בהם כל דב ומתעלה כל
קעג וערטים הם צמות לעפאים הקדושים ולחטמים הנבזים
ולחידים שהיו משמטים בהם לבל הדבים המופם לשג הקנה
ולא צבב אחר שלח היו צמנו של מקום צה לפיכך יש צמנוק זה
של ויהי בשלטים שעה עם חיותות למסש עם שמות לש שראה
העבא יחקאל עה המרכבה אשר צה מתחמדין עם שמות צלמטח
האור המוסלן שהוא אור השכל . ועד אמרו על החותם העליון
החותם צדימות קודש המקודש והקדוש והמקדש ציך מקדש
העליון שהוא חותם אהיה אשר אהיה שאלמלן חותם זה שהוא
עמן פן השמים ופן הארץ היה כל העשם שרף צעה יאדם

מקלקלם מעשיהם ומה שאחז בן השמים עפן הארץ הוא על השמים הו -
מתיים ועל הארץ האמתית העקרוה ארץ חסד ועלם הפא וזהו סוד
הקבלה למדת צמחה העצמה במטה צדקה חיה אשר חיה ואחר ל
קרוב למה חלה חזקה חלה יסוד חלה ישקב ששטח אלכס זה שמי
לשם וזה זכר לזר דוד ומה שאחז על זה שמי הדחה על צען האש הסנה
עם האש המיוחד היאך חוהיה שרחה למעלה לפע כבוד כבוד
ממחמה ולמדנו היאך יזכהו צעב תפילה וזהו זה זכר וכל זה
לא להודיע צב פ השמות שלמעלה הם עלם החיות חלפם ומחצ
חור החיים פ המעלה השכלות הקחות חלפם וטמותיהם הקבלי
קרויים צב חלפם וכל המשיג עלם השמות נודע הוא להפרס כחיו
וביטור טמו טהם נזכר למעלה צב חלפם מיד תפילה מקובלת
ומחשבת וקחשפלה יצנו סוד זה טפלה לך צענן זה ועד חודיעך
צב שך זכר צדקה שמי וזה זכר במקום שאנו שטר לפרטו צעה ית
בשלישים שנה חודיעך צב למה חזקך יחזקאל העפא לטור הזמן
שחזה צ זאה המחה היקרה והנבבית רבע שראה
ואה המחה צעה שלשים חפצ שהמלא הרה שלשים מעלה עליונות
אלהיות מושלת על ארבע חיות שראה יחזקאל העפא עה ואלה הם שטר
מעלה ראשונות הקחות הכבד וההוד הנבול הקרובת למל ית ושמה
שמיים עפאו ומה נצרי כה הרי ית מעלה וכחא הסבר והחשמל -
המקיף חותה חרי ית מעלה ושמה שרפס אשר צדיק העלון הרי כן
ושפן הכבד המפטרין צין הכבד ופן החשמל הקדח חספת לריח של
חשמל חרי כה מעלה ופירובת המסך העקחה פניר המצלה צין
כחא הכבד ובן החלכים החלפם הרי כה מעלה והדיקע העלון אשר
על ראש החיות כען הקוח הנוח הרי שלמי מעלה המושלת על ארבע
מחיות שכינה ועל ארבע החיות ולפי שחזה יחזקאל זאה המחה צעה
שלמי לשטון שרפס יושן בן עזיאל עה ונלה חלנו בחמה פ הקבד
דעה להחיות זאה המחה בחובה שמה שהיא נב שלמי מעלה חמו -
שלת על החיות הולך על שלמי טעה ועד השם המיוחד הנשר

צמחה

במחבת החיות שלה לשלמים היוך חשבון החיות כו ועל ארבע
 חיות קרי שלמים : ברביעי לפי שמה הקנה לחיות מראה היקף
 של ארבע חיות שהיא מספר ארבע לא ראה המראה פ' אס צדפע
 ועל כן הולך ע"ז צדפע ועוד פ' השם המפרט אשר הוא צדפע המר -
 כנה ארבע חיות אין צ' פ' אס ארבע חיות במספר ופירושו ועל
 על המרכבה שהוא פירוש אחר מן הפירושי הקבוע אשר לו ודל
 ה' למספר אשר המעשה העליונה הנקראות אשר ספרות ~
 האלהיות והה"א והולו למספר ששה אשר פנים טראה לכל חוב וחוב
 מארבעה : צחמה לתקן לפי שמה הקנה לחיות ארבע חיות
 הקדמ וקרקוש קבועי על ראשן שם חמשה דבי' לא ראה המראה
 פ' אס צחמה לחוב עבש, כן חוב ומראה מראה חלבי. ולא
 חוב מראה י"א לפי שיש שם חלבי חמש חיות רבץ חמשה דבי'
 טראה במחשה להם ועל כן הולך ע"ז בשלש שנה צדפע במחשה להם :
 על עבר טעמי פ' דרך צ' אדם שש להם חיות ורעה מחימת
 המלך או מאוס דב בשלש מהצב עליהם יסוד הוא עד שמהחום נעם
 ויואל ממנו ויש חיים חיים . כן חלבי חלבי הבלעה פן קדא לחוב המלך
 בחיות הקדש בשעה שהן ערשה ומתמדות מחימת של הקנה ומקול
 הדבר היואל חפ הנשה מויש חישו הנכב נעשי למנה המה כסא הסד
 ארבעה חלבי עבר דיכור חורין ומתאחים זה עם זה נעשים עבר של
 חש נבול טובב למרבע חיות הקדש ולארבע מחכות הקדש ולבמא הקדש
 ויואל הער ההוא לפי הקנה בכל צול ואס הער ההוא רשון נעשו
 אחר דשאל עה עבר דיכור עב נעק מן קדמיה כלמי עבר של אס שמו
 רשון הנמטך ויואל מלפני מה שאמר יחזקאל הנפא עה על עבר כב
 הוא רשון על עבר דיכור הנמטך והיואל המה ארבע חיות הקדש שח
 המראה המבנה על חות הער והשך זה וקרי • כב רב ודל
 עבר היואל המה חיות הקדש הנקראות רב חלבי רבתיס . ועוד
 דל כב רב והואל רמז לבב מרכבת שהיו צמהן ירה סוזה
 טראה יחזקאל הנפא עה נח"ה צב שהמקרא יואל מיד פשוטו וער

כב היא כמאנו טחה העוף המראה עליו חפצו זה הקוד נמצא בו ועוד
 כב שלמה חיה ועוד כב שלמעלה חיה ורבי יורה ורע"א פ"ט וי' וי"א
 י"ג להם : נעשהו השמים דע כב פ' הקלפים הרחוקים שמים הם כב
 על דרך הכלל ואלו הם ח' הקלפים העשן המקיף
 והמטע ח' קלפים ואין עלם כב ולא מוחל : כ' קלפים מולת ושאר כל
 הכתובים השמורים : כ' קלפים שבת ל' קלפים ע"ה קלפים מחדים ו' קלפים
 חמה ו' קלפים כונה ח' קלפים כב כ' קלפים לבעה ולמען כב כשעברו הש
 טעם חיותה למתע השעה קלפים חל ששברו כלם וחיה כהנס
 השט מחיות של חיות הקדש והיה של השמים חיה במתע לפי טעם
 ה' הידיעה והקלפים האלה היתה עולם כדור עולם או כדור חדל
 ושכ כ' אחר ואחר צמחלק יתק טעם : וכן כל אחר ואחר מהלק יתק
 טעם : ומזוהר ארבע חיות העליונות הרבועות בליל העשן המקיף שיה
 בכל רקיע ורקיע ארבע חיות מרכבה ואופנים ומחלואים חלל כל
 רקיע ורקיע שאלם שאין פן קלפים לקלפים מקום שני והם מלאים ~
 מעמדות החיות ומחלואם השדה שכל רקיע ורקיע במקשה המלה
 מצפנים : לפי שדמות ארבע חיות יש בכל רקיע ורקיע הולכו חמו
 לעז חושי החיות כב כלם קרע החיות כב כלם רחב החיות כב
 כלם ושד אחרו דב זה לפי שיש בחושי החיות ונקרנים ובאפים ~
 ונקלפים של חיות העליונות חשבו עבה כחשבו מהלק כל השעה קלפים
 לפי שהשם היסודי שלמה קנה למעלה ורחבה למטה והשם העליונה
 רחבה למעלה וקנה למטה : ואיה כב דע לק והמלא כב סעב כב י"א
 של מעשה בחושי הארץ היתה ש' כ' חיות הקדש ואופנים וכסא
 הקביר והוא הדום רגלו של הקנה כל השמים כסאי והארץ הדום רגל
 ואל יעלה על דעתך כב ח' הארץ היתה ששבע ארצות היא הארץ
 האמורה כב כב יתח זאת חלל היא רשת הרקיע שהיא קלפים הלכה
 הקרוב חלשו לארץ ועל רשת הרקיע הזה חמר יחזקאל המלא ש
 וחמה והתא חושן חמר בארץ וכל זה להדיק כב פ' מראה החיות קפסע
 בכל רקיע ורקיע : ואפי' חמר כב טעם הארץ היתה חמר חמר כב

ארצות אומיה הציית הוואת טיש נה חיות הקידס אין שצך שן ולם חמ
 לפי טעמו של הקנה מלם שלם וסובב הכל רוס ניהת ול רוחות השלם
 הלגים במלמט טמים ואח וימים וכל יהומות וקוח מעמידן וסובלן
 וזהו הסוד הטעב החומר כי ה הוא האלהי בטמים ממעל ועל האח
 מיתה אין שר ועל כן חמרו צביית של מעשה בחשיית כסם טטפתע
 למעלה כך טפתע למטה שלם סבב טמיה שער חלק וטם העיקר ועוס
 ה טמיה חבל אין למספל לעלה אלם מה שיטלה דעת בע אדם למבט
 לעיך למ דלה ינתן בן שזיאל עה לעלה דב זה ויהפם ובהשחס -
 מעל האח ומלעע ליום טמיוח טעמ טהשחס ועלמטק טהוח רלפת
 הרקיע למעלה טהוח הנלג העליון ולפי טראה יחזקאל השע מרחות
 של חיות הקדס בטשה דקיעס חמר נפתחו הטמים טפתע כל דקיע
 ודקיע נראה כל ועה טבטכו לעיך יש צנפלהו הזמייס השע חותיות
 למספר השע הנלגם טפתחו וחה השע מוחות בטובה כחשר חמרכו
 למעלה והלא חיה במספר לפי שהיא הלא הידיעה והנלגם על דרך
 הכלל הם השע חבל על דרך הפסח השע מחות וחמשי וחחשה דרין
 וזהו מה טאמר הטעב בחשיית ברא חלה חיה הזמייס והסמך חף פסטר
 עתסר טם חף על חטבן חלק ויחיהם נהשע זרעם טעבחו ומחנהכך
 עתסר טם טמים על חטבן הנלגים טהמטח הקנה מחור לבטו שלם
 שטמה חור טלמה נטמה טמים כריעה נוח החטבן של הנלגים צביות
 של מעשה בחשיית המלם כן: נארחק כרחות חלהים דע בט
 פרחק יחזקאל השע מרחות חלהים
 ועל כן המלם השע חותיה במרחות חלהים למקפ השע מוחות טחה
 פ הנלה ומרחות חסרין טט ויין טמו טחמיה יק למעלה והם השע מחו
 הקדס הקבעת צג דקיעס טפתחו ל במרחק העבחה י וחלה בט
 מחין חכו למדין מהטעב טראה השע מרחות וכמחה חשר חיות
 צמחי לשחת חיה הער ומרחות כמחה חשר חיות על עה טב
 ואשג על טע המלם צבעב זה השע מרחות שאין ומחות המטר
 צמסוק פחות משהם מרחות י וכן השע מרחות חיות הקדס טחה

כחכמה אשר כותב

ומה שאמר יטמאה המראה נא להודיעך צט שהיה רואה מראה חיות
 הקדש שלמטה ממנו וכמו כן מה שראה ומראות פמחה נא להודיעך
 צט כל מראה של ל חיות הקדש הקדושה צט דקישם קרי הן במראה
 חיות הקדש אשר צדקיש העליון הקדושה לבבד ועל כן המלא נמו כן
 ה צפטה הקדושה השע מראה למספר השע מראה שראה של מראה
 חזן ספר של מראה אדם מראה חס צה לה מראה מרצון ולמעלה
 ומראה מרצון ולמטה מראה חס מראה הקדש וכוף ל ספב מראה
 הקדש כן מראה הקדש הוא מראה חיות לבבד ה נאלט מן מראה הקדש
 מן מראה של ל חיות הקדש הקדש הן נקחאות מן חספך ל חיות ומרצון
 היו רואין העפחים כשע מרצן מראה של ל חיות לבבד לצד היו רואים
 המראה הקדש לבבד שלמעלה ממנו שהיו על סב נכן מראה מרצן
 מראה של שהיו רואין מרצן שמה מראה שצמעה נלשם המראה
 העליונה הקדושה ומרצן האורה של שמה מראה ל היו יכולים להבין
 סופם למעלה ארבע חיות הקדש העליונה הקדושה לבבד ולא היו
 יכולים להבין פט אדם כמנס ולא החשמל לפיכך לא היו משינים די
 מחקורם אשר יחסר להם אצל משה רבנו עה ארון כל הפחים -
 חספך לרא של שהיו מעלה השישה היתה מאירה והיה מעבט פט
 אדם שצדק חיות הקדש כחפמ והיה מעבט פט החשמל העליון ועין
 הכבוד המצביל פט ופן הכבוד כמנס לפיכך היה משיך הדבד שהיו
 קרוב לבבד העליון הוא משיך יורה ועל פט הכבוד המצביל פן הכבוד
 ופן החשמל רמו הקנה למה היה חספ נא חלך צעב הטען ואם האמר
 למה לא אמר צעבן ^{שגבא עין} מעל החשמל הוא לא נמך ורואה מנח
 הקול הדופק צעבן כל הדבד הנלשם מעבט עליון ומן הצד של כבוד
 הוא עב לבבד פט פט החשמל הכבוד העליון פט הטען היה רומה
 דרך חסל לחספך לרא של מרפח שאדם רואה צעבן מן הצד המאיר
 והצד האחד חיון אדם יסל לחיות צעבן כלם מפט שהיו שפחה ופט
 אדם החוקים מצד חיות הקדש העליונה הקדושה לבבד ועין
 חשמל הם הקדושים המורה ה יצא לא טיש לבח יתבך וייעלה האר

חיות

והמונה חלם לפי שהיא המעשה נקחתי תמונת בצור העליון פ' יט ספר
 למעלה מכבוד ועל כן תקום חקלקם הוב עה ודלות יקחא לה והוא הפס
 בצור אשר למטה מכבוד העליון כחפצו וכבאנו פ' יח חקאל חמר וחל
 כעין חמאל ולא חמר שן חמאל יחפז שלם היה יכול לבטל צ' כחלטה
 שהפס בצור שלמטה מן הכבוד העליון כחפצו והשיגמה שהשיג כי
 הכבוד העליון היושב על הכסא קהן אשר מעלת האלהיות העמו
 צפרי ישרה הנודעת לכמי הקבוצה הוא הקרח פבו של מקום צה
 ועליו צקס משה לחיות וחמר קראת על אה כבודך אה לצידי כבוד
 למעלה מכבוד והוא צקס לחיות הכבוד העליון העקרו פג האל ית ויה
 והכבוד שלמטה שהוא כסא הכבוד והחשמל המקיף והשרטים שפצה
 שמיים צפרי כח שפראו הולק ושגן הכבוד החזביל צכו וצן החשמל
 ושמה כרופס אשר צדקיע העליון והדקיע שהוא כעין הקרח הנולד
 וארבע מחכות שפצה נארבע חיות קהקס נפג אדם שהוא פג צפרי ישן
 הקרח חיה שמה ישראל הוא הקרח אחריו שלמקום צה והשיב הקב
 למטה כבוד העליון הקרח פג לא תכל לחיות פ' לא ראהו מעש מלך
 נשרף וחיה ואופן וסוב כל שכן צט אדם אצל הכבוד שלמטה מכבוד
 העליון תכל לחיות שהוא אחורי שהוא פג צפרי ישרף החקוקן צאת
 החיות הקרובות לצפרי עם שאר היצ' העצבי הגלים לפג הקרח
 אחרים שחמרו למעלה ועל כן חמר הכתוב לא תכל לחיות חת פג
 כ' לא יראת האדם עמר וראית את אחורי נחיה צט חסוב וראית את
 אחורי שהם יח אורות וימלאנו כחשטן כדמות ישרף שחקוק בצמא
 והשן וקרי נפג לא יחזו אוריהל כלול כבוד העליון הוא הקרוב אל
 וחמר אוריהל כלול שמשד טאט חורו ואת הממלא אורו ואת צעלמה
 אנו אומרי כי אין המלפס יכולים לחיות הכבוד העליון הקרח פבו
 של מקום צה והלך חמר הכתוב פ' לא יחזת האדם נחי למד שהוא
 שהאדם דם הוא שאינו יכול לחיות פבו אצל המלפס יטלס לאז
 י' להשיב עלך שלם חמר הכתוב פ' לא יראת האדם חלם האדם הירו
 שהוא האדם החקוק צחיות המרכבה אינו יכול לחיות הכבוד העליון

כל ספק חדש ילך חזק וכל החדש נתי החדש החדש החקיק בחיות
 וחדש צע שים לבך לטור הזה שאני רוצה לעשר לך ידוע טרע שהקנה
 שהיא חרון הכל משלם לך דבר עם העלמם ולא עם הבהמטם אלא
 הוא נעלם מחייה ונעלם מהשינוי ונעלם מדבר ומחמירה והוא מתקומם
 על הכבוד העליון ית וית שמו הקדוש אלו והדבר והחמירה אינו חלם
 בצדו הקדוש אלו מן הכבוד ילא הדבר לבדו שלמה הימנן למספ
 ולשמות ולחיות והעדות פ לא דאט החדש נתי שהיה ל עלו פ לא יחיה
 חיות החדש נתי אצל חסה בקו צהלה מהחל יתבך סירחון כצדו
 העליון הקדוש אלו והשיב ל הכבוד החמלע שהדבר והחמירה צ פ
 לא הוכל בחיות טע פ לא יחיה החדש נתי ושר חמרו בשעי קומה
 מראה טעם ומראה הלכות קשער רוח ולורה שמה נחין כל ציה
 יכולה להפרו וקם והמעשה השלש העלמות שהם כחץ מולת טע הכב
 החמלע נחל יעלה על דעתך פ שמה מחיות שלמות הקצעת בשמה
 ונעלם המה נקחור חספם ביחיות שאינם מאירור מפט שאין צהם אור
 מופלם אלא אלו נקראו כן מפט רוס האור המופלם הקצעת צהן שאין
 חדם יכול להשיג צהן חספם כדי להפמ הצמה שלמה במעלה השיעיה
 נכן יקח לכל חדם המפמ שמש פ צדורו הצול מחסוך עשו ואין יכל
 להסתכל צ חספם ואז שילת להפמ צדב אחר אינו יכל לחיות מרוב
 אור השמש שהחסוך עטנן ולעלם רוב האור מחסוך העטס והרי הוא
 למדם אור לסך והמל על זה אם יהיו כן כרות מחירים צבת אחר
 חטם שיהיה קב השיע מחיר מכל השמה טרות לא יהיה צבן אור
 טבר כן השמה שרות אלא אם יחיר קב השיעי צלצ ומרוב עלל אור
 השמה מחורות הקצעת שמה חקיעים לא היו העפחים יכלם להפר
 ולהפמ אור המעלה השיעיה חכל מרעה כח אור מזהיר שאמרו למ
 נדקע מעצמו והכקיע לפני כל המחורות וכל הכחות שלמעלה והיה
 מפמ צאור המעלה השיעיה חדם המפמ שמש חספם שהעטס
 הקיים והזסם מפדים טע אורו הצול וכמו שהמלא הקנה לבצרו העליון
 הקדוש אלו השע מחיות שהם השע מעלה פ הכבוד הוא הקו החמלע

הקורח השפירן צ"ח חננה נע . לבך כעבד העין האחרונה חשב שהי
צ"ח הכבוד לפי שמהאחרת זה שפירת כבוד שפירות שהי מעלה אחרת
והמשפלים יפכו . וזהו הסוד יסחאל חזונום למחשבה ואחרתם למעשה
כך המלאך לבדו שלמה היה ימנו שהיון השפירת יסחאל השע מרחו סהס
השע מחיות החיות הקצועת צ"ח חננה . ואותן חנה יחזקאל נעב
רמו ל צ"ח חננה של מרחות אלהים הם שהם היהשע מרחות הש
לבד יעקב חיש יש החקוק צמרכה הקורח כבוד השמור שמה מן
הכבוד העליון עשבר שחנה מוכן יחזקאל השעה דבי זולת השע
המרחות המלאך מן חיות צמרחות אלהים וכן מרחות צמכב שזכרן
למעלה וכן מרחות בהפירה קל המרכה נאותם מן דבי שחנה זולת
הן מרחות הקצועת צ"ח חננה הם שעה שן צ"ח חננה מרחות
וכונן ל סעב . וארבע חיות עם האוסבם והרקיע שעל חשי החיות
ואכן ספיר צמיות סמך סמחה חרם עליו מלמעלה ואחנה כעין חסמל
ודע צ"ח חננה המעלה העליונה אשר הן דבוקות בצבור העליון קר
מן מרחות הקצועת בצבור העליון וכן מרחות החיות הקצועת צ"ח
הנללים מרחות צמב האדם הוא הקורח כבוד שט שלמה מן
העליון הם נקרות מן מרחות הקצועת בצבור אשר צמיות ועל כן המלאך
מן חיות צמחה האלהי נאל הן מרחות של חיות הקדש ניסר השטן
ואמר מחיות המלאך חיות צמכב מחיות נצבע פ לבדו השפירת
יסחאל החקוק צמרכה המלאך מן מרחות הקצועת צמכב הנללים
המלאך צ"ח חננה בקריחה מן פעמים עבדי יעקב ועל כן נסמוך חנה הכרב
וכמראה המראה וכבוד ה למכנו פ מן מרחות קצועת בצבור העליון
ובכבוד שלמה ממנו שהוא כמו חיות השפירת יסחאל ועל כן אמר
והש ה על עליו למקד צ"ח חננה פ הכבוד העליון מהקלה על סע חושיה
החקוקים צמרכה החיות . וסמו כן חנה פ השט חרדי הכלות יס
למן מרחות וכן פעמלי נחה לצבית החזונום נירח ה חל חרדי השט
לן לך נירח ויעל אלהי מעל חרדיהם והנה ה על עליו מכלל חשיבותם
ואתם שלם שמר צמכב ויעל אלהי מעל יעקב עליו ספנה הוא פ כן

המשכן בויח חלבים חת יעקב ויעל מעלנו חלבים פ רחיהי אלהי ונן מכלל
חטיבתם שהרי עמיר עליו החל העמדה אלך צדיק משב ששו אחיק ויש -
עם השעה הנמשם מפשיטים . ורחוקה ונהה רוח סערה צאה
מן האשן דע בצ שהקדר טחאה יחוקחאל בחאטוה ק היוח רוח ששן
חט כוננה טעל ורחוקה ונהה רוח סערה צאה מן האשן שבן
ציל וחס ויתקדחה וכונה לע ספצ רוח סערה יחוע ידע בצ פ כל מה
ספדח הקנה למטה צאח צח למעלה : צח למטה רוח ומיע חט ועש
והס דברים מרבים בלש חיות וכל סכל . צח עף השמים מלש וממים
ואין חסם חט שלמטה ואין המים טלחם במים דההרעם כי סכל -
שהט מלשם ומימיהם כסכל קשהו בלב האדם ובמוח סקלב יסוד
חט וקמוח יסוד רוח נקמטח הקנה למלשם השרה מאור הסכל מהס
מלשם חט יקרות כל החטים טל השמים נטל הקח ומעס מלשמיים
ומעס מלשם רוח ולס חסם סלש השמים והאח . נטל המים במימי השמי
והאח נטל קרוח עיח השמים חלש כלם חלשם מאור מופלג וממועם
על יסוד האש נקראים מלשם חט עשן אור טלחם דומה למחאה חט והמחונ
על יסוד המים נקראים מלשם מים נשון אור טלחם דומה למחאה מים
והממועם על יסוד הרוח נקראים מלשם רוח עשן אור טלחם עלם
סעו הרוח . נטעו טט למטה צאח רוח סערה טהו יסוד חט מהמכלל
חיות טעל חט ופדר דטל וקיקור רוח סערה עטה דצו וטהקנה
דונה להחריב חומה או להטל חומה מושל רוח סערה ויחריבה כך
המשל הקנה במלשם מלשם ממועם על רוח סערה וממועם על
רשע ונקראים רוח סערה ונקראים רשע ונקראים חט והס ממועם
לחב הטעם והטעשם והחמחי טעל הנה סערה ה חמה ינאה ומש
מהמולל על חט הטעם יחול . וממועם לנסות לצדיק לברכה שמה
ביסורין ומלשמים חוהם כי למרשם לחי הטעם הנל . והל נישן
ה חת חוב מן הסערה טעל עשו ודב שמו על יד חמלענה כח החל
הנקראים רוח סערה אשר על ידם עתמה והס היו השמן והמקמור
נחלהו זשע למוב עבת עליו טמה נכות נטמה נטיוולת טהיה צרח

מחוצל והלך למשה ויטב טס והנה דבר ה' אליו מה לך פה חלבו ויחמר
קטל קטלה ונ' ויבקשו את עמי לקחתה יצבעו שנתגלה על ידי שלם
כיתה הקראות רוח מעשה רעש ואש ועמיר שלם תגלה לו דבר צמח
העצמה של ויקה ה' ששב ורוח צולה וחזק משהק הרים ויטב
מלגש לפע ה' לו צוח ה' ואחר קרוח רעש לו צעק ה' ואחר רעש
אז לו צאט ה' ויבש יונק בן שמיאל עה והא ה' מקל קדמוהי משה
מלגל רוחי מפרקין טורח ומתבבין פטיח טל למדך פ יט מלגפס
קראים רוח מעשה ורעש ואש וכמו כן רוח מעשה טחה יחזקאל ~
העל עה היא סה המלגפס הקראים רוח מעשה פ טחזר רוח מעש
הימולית שלמה מפרק הרים ומטב סלג צמנו שלמהקוס ב'ה
ונלחות ק המלגפס הממוט על רוח מעשה וקראים רוח מעש
מפג כ ממוט להשטל התשעס להכעם עיאל צמנו שלמין
ונלחות: צאק מן השון דע צב כי בעשה טחמו יטחל לפע
המקום וטב עליהם להיות נלס מחלם הציא
עליהם חרון חף עליה על יד אמצעה המלגפס הממוט על רוח
מעשה להכע לפשעם ולמחאים למורדים ומפג טעוב עב היה
שנה להחריב את אף יטחל נלג עליה ירוח לפן טל מלשן שפה
הרעה הרחה הקנה לחזקאל עה המלגפס הקראים רוח מעשה
סל ה'ו צאים מע לפן: עפן צול דע צב כי יחזקאל עה צאטו
רחה במרבה מלמעלה למטה פ הטייל להפג צבד
היוטב על הכחל על היה יטל וחזר והפג צען הכול המציל ען
החטול ופן הכבד העליון על היה יטל וחזר והפג צחטמל ופן ~
הכבד ולל היה יטל וחזר והפג צחטמל הקדש וזה טחמר צמל
יאות ען צול ואש מילקחה וכונה לו ספב ומרשד סען החטמל
צתך האש ומרשד דמות ארבע חיות וכל זה למדך טחה מלמעלה
למטה ומה טחמר טחה ען צול קב טחוח ען הכבד המציל
ען הכבד העליון ופן החטמל נחטמל שמר חזר השן לב יפג
פג הטפה והשן יהוא המציל צן הכבד ופן החטמל מיתחן

לזעמם כלל חלקים של אש מתחלה קול הדבר היושם משפחה הנשרה
ואותם נעמם עקרוים חסך עמך וערעל פ' חסך החסך מצדיל פ' חסך
ופן החסמל טעם יטה חסך סתבו ואות חסך דומה כעין תכלת חסמל החסמל
והכסד הוא הקרח חסמל מים והשן קרח כד וערעל קרח אש טעם
עמו עבדו כד ונסל אש והחסך והשן והערעל קרחים סוסט טעם יטה
חסך סתבו ספצטומוסט חסמל מים עם סחקים עם אים פתוב חסמל
השן האחד נכ השן הקרח כד' והעב השט נכ השן הקרח שפת
והוא עם השן ואל נ' עמם הקרחי חסך עמך וערעל חסמל לכו
טעם עמך וערעל ספצט ומצדילם פ' חסך וופן החסמל' ואודיעך כד היחך
הוא סדר נ' עמם אלה הקרח שן צבול מתחלה לשלשה השן הקרח
כד שומר לז' ימין כנכ מדה החסך לקר האש הצולה כל טעם
יהא השלש שרף ופחות מעלה ומטה עמם ושן הכסד הקרחי
ערעל קהוא אש שומר לז' סמאל כנכ מדה הנשרה כד טעם יהא שח
כד מעלה ומטה מרוב קרירות השן הקרח כד' והשן הקרח
חסמל מים שומר ציטטם כנכ מדה רחמים להיות מטרע פ' חסך
ופן האש פ' הקרירות מן הכד צולה ואל' תמסוב כד כלל פ' הכסד
עם החסמלם הם טעמם מוחס טבע ווחים טבעי אוטקס אש וכד
מוחס אכל הם אטלס מאור הסכל ולעמם היקר קורחים אש וכד
וחים' וכסם שהתמטט טבעיים כ' מרעש' בעמם האש היסודית
ושרפם כ' מלחפ מעלה אים יכולים לטבל הזוהר הצול וסמט
סממאותם מתבטל וזו היא טריפס ממה אש ומה כד כל מין חסך
אל' מוכן' ושלשה עמם אלה המצדילם פ' הכסד וופן החסמל הם
מלחפם עליוס ומקבלים קול הדבר מיהע מעלה העליונה ומת-
חלק הקול לשלשה חלקי החלק האחד דופק כעין והוא קול ה' עליוני
והחלק השני דופק כעין הקרח כד כנכ מדה החסך והוא נעליון יתן
קול כד' והחלק השלישי דופק כעין הקרח אש כנכ מדה הצורה
והוא קול ה' חוצב לכות אש ושד כד נעליון יתן קול כד ונסל אש
פ' עשר התעלה העליונה מתאחדות לשלש טעם וינל' מן השלש

שלשה קולות . המעלה האחר קול . והטעם ורוח . והשלשית נדב
 ובמעלה הנקראת רוח נבלגה השמים מעלה . הנקראות קול ודיבור
 צ צבא הרוח ינאן הקול והדיבור והעלם מעלה הרוח לע ימין מעלה
 הקול לע שמאל ומעלה הדיבור צאמצע מעלה הרוח לע ימין המעלה
 הקול לע שמאל קצו ומעלה הדבור צאמצע מעלה הרוח לע ימין
 מעלה הקול לע שמאל ומעלה הדבור צאמצע שהוה הקו האמצע
 מעלה הרוח לע ימין מעלה הקול לע שמאל מעלה הדיבור צאמצע
 הוה הקו האמצע והמעלה העשירית האמצע נ מעלה הרוח נ
 לע ימין ה מעלה הקול לע שמאל נ מעלה הדבור צאמצע הוה
 הקו והמעלה העשירית הנקראת ע מיתאחרת כלם והקולות היוצאין
 מכלם מהאחדים זה והיא הקול העשירי . ובעת שיאל הקול ממעלה
 העשירית נ קולות מיתאחדין זה מן מעלה והקול ההוה נקרא עשר
 קולות ויואל צבא חזק ועבול של קול ה צבא ואין אצלוה מעלה יכולין
 לבצול וזהו קול שדי בעמוד שקול כעפי החיות היא רוחה הצבירה
 השמיטה לקול שדי אשר מעלה העשירי נקראת בשם זן כמו שקראו
 בן מיטרון סר הפעם . ואין קול המעלה הישישה יואל צבא השע
 קולות אלו צעשה שמתחלט דב עבול צעלם נחותמים גר דין למעלה
 צן אוב צן נאומב והשע מעלה סלקות לשלם כחוק אלהיות וכל כח
 וכח משלם סוה וכך הוה סדרן השם הראשון הכלל שלם סוה השם
 בכה ויואל . ממסן של קולות ונקרא השם העליון והקול העליון השם
 השט הכלל צב סוה חיה ויואלים ממסן נ קולות ונקרא השם האמצעי
 השם השלש הכלל נ סוה הוה טיה ויואלים ממסן שלשה קולות
 ונקרא הקול השלשי . והשם השלשי צבא ואלות האשונה ככב
 צד והוה מיימין אות אחרונה ככב אש והוה מצ שמאל אות אמצעי
 ככב והוה צאמצע וכן חתב וכן טיה אות האשונה ככב צד והוה
 מיימין אות ככב אחרונה ככב אש והוה מצ שמאל אמצעי ככב
 והוה צאמצע טיה אות האשונה ככב צד מיימין אות אחרונה ככב
 האש והוה השמאל אות אמצעי ככב והוה צאמצע וזהו מה שאמר

ומחזית כבודו כשן השמאל חזנו אש וחזנו צד לעז על החוב שלמטה
אחמשה עומר וחזית כבודו כשן השמאל ועל שיה האוהבת האחר
אל שיה המעשה של יומין ושל שמאל עומר חזנו אש וחזנו צד ועד אחר
מיימינו חיים ומשמאל מות ומיימינו כונה הצד ומשמאל האש ושדה צד
יולא מופ הצד האחמשה או מופ הצד השלשי איז צד פ אס אס מופ
ומשמאל של הלל סה דבי קאש קאש ה ויולא הדצד כולל שלש
כשה שלש קולע הקול העלמ ממשלה שלמין דופק בשן הקול
צד והקול השל ממשלה של שמאל דופק בשן הקול של סה
אש והקול העלמ ממשלה אחמשה דופק בשן האחמשה הקול -
חטת מים ואשפ שהשן האחד הקול צד ואחמשה קול חטת
מים על דרך הכלל קול הכלל אש של הלל סה דבי סאש ושדה
יולא מופ הצד צד הדצד הוא אש צדקה יומן האש עשים נלס
ובדופק הקול בשן הקול ששל אלמלן שן הצד מלן אה האש
ל היו ילס המקיפים אה הכסא למצו אורס שלשה נלס העש
מן האש הדופק בשן הקול ששל הנל החזון החזק צדק
האש יולא משן האש ועבם צמטת מים שהוא השן האחמשה כר
של יהו עבמים לעלות מעלה ומטה ואפי חיות הקול פאטר לעבת
האש הצולה המים והנל החזק שאיכו כל כך כלל צחוק האש פ
אס צדק הצד שאר בשן האש כר של יהו שחתיס לעלו מעלה
ומטה מרוב קרירות הצד ואפי חיות הקול פאטר המים חכס
אה האש ועל הצד העלן ומן דוד המלך שיה ועלן יתן קול צד
ונל אש לפי שהקול החזק כלל צדק האש והצד הוא קול -
עליו שהיא הצד העלן וקרוב ל קול הצד הצבנ והקולע -
היוצאין מכבוד עלן ואחמשה סס כלעס כס האש וצד עשה ס
אחרכו למעלה שהנל הכלל צאש עכס בשן הקול חטת מים
והנל הכלל צדק הצד עכס בשן הקול ששל שהוא אש חזל
כשהקול יולא מופ הצד השלשי שאיכו יולא כל כך צדק אש וצד
עבם הנל האש בשן האש ונל הצד בשן הצד ונל המים בשן

המים ועל מה שדומה בצד צדק צען רמון דוד עה ואם מפני האל
 ואחר כך נחלם צעו מחמו כלל בשמחה הקול צען ולא חש שאל
 ואם מפני האל וכשילת מן השן עשה צלל חש וצלל חש לביים
 ג' עגס פ' לז' חלקים של חש מיתלה הקול ולכן ג' עגס חסך
 שן ופרט המקיפים לבצר שאל עגן ופרט ספצין והמציילים
 פכו ופן החטול פ' חש קבול פן הצלון לחמש ושלי הג' יוא
 ומחו ג' קולת ולכן נעם סחן ג' צרון ונדונם ונדטרה
 פ' הוא סוד ולכן שטס מקרא ואחר הפעם קול ראשון נא מחמו האלו
 וטע מחמו טע ושלישי משלישי ואעם שער מעלה נלקות לז'
 מעלה של שלש ועקראות כצד עליון וכצד אמצעה וכצד אחרון
 על דרך הכלל כצד אחר ועליון הוא פ' שער מעלה כלב מיתחחול
 סחול צמח העלה הראשונה חבל על דרך הפרט נלקות לשלש חלקים
 של שלש שלש ופעמים יואם הקול מן המעלה הראשונה של ג' מעלה
 ופעמי סקול יואם מן המעלה האמצעה של שלש מעלה ופעמים
 יואם הקול מן המעלה השלישית האחרונה שהיא חלש מעלה וכצד
 ראשון וכצד שני וכצד שלישי עקרא פנו של מקום שאל לא תוכל להיות
 אה פב זהו כצד ראשון ופב לא יואן זהו כצד שני פב ילכו והעולה
 לך זהו כצד שלישי ועל כן המלש שלשה ממשל פאיוב אל ידרשהו חלה
 ממשל זה חלק חלה ממשל פ' כחשה לאל ממשל ועל כן המלש
 שלשה פעמים דמות שאל במראה חבן ספיר דמות כסא ועל דמות
 הכסא דמות במראה חקס ועל כן המלש שלשה פעמים רק תר
 שאל ומיתכה כשן חטול מתך האש ומיתכה דמות ארבע חיות ועל
 כן אחר דוד שלש סכר שאל ספציהו סכר וספציהו סוכת ואין
 סוכת פחות משש ועל כן המלש ג' פעמי חטול שהם חטול הח
 חמל החטולה וכן שן החטול כבד מראה השטס שהם שלשוכן
 ג' פעמים בשמים ממשל שאל וידעה היום והשניה אל לבך פ'
 ה ונ' ונמשע ויחם לבבין ונ' אין נמוך פאלק בשמים ממשל וכן
 שן הכצד המפסיק בן הכצד ופן החטול מיתלה לשלש עשס

שחמרו למעלה ושלנו חמיר יחזקאל עה שכן ציול וחל העינים הקראי;
 אט ונד וחטבת מים שומרי צן הכבד ופן החשמל והן הקראים ספצו
 שגם שכן וערב ספצו וקראים רגשו שגם וערב התה רגשו ועל כן
 אמרו ומראית כבודו כשן החשמל חלו חש וחטו צד והדוס רגשו חש
 ונד וכמו כן הקף לבסוף כבדו חטך שכן וערב ואם תראה שגם
 וערב ספצו על שלשה עגטס המרישים את הכמא דעה מה טוב
 ועל כן שלשה העגטס המרישים לבבד קראים ספצו ושלשה עגטס
 המרישים לבסוף קראים הדוס רגשו צד ונחל חש ונחל החשמל
 והכמא שמדים צן טהי מחינת האחת קראית שלשה עגטס המריש
 לבבד והטת קראית שלשה עגטס המרישים לבסוף ומה חומר שכן
 ציול נלח חמיר שכן קתס פ שכן קתס הוא רחמ לצפן המריש כמח
 הכבד הנחל לנ עגטס ככב שלשה קושה וציול הוא רחמ לצפן ציול
 צמעה ונחמאות המריש לבבד והנחל לנ חלקים ככב ל קולות
 ונחמא בעצן הזה חטך למעלה וחטך למטה תהי רגשו שכן למעלה
 ושן למטה אט למעלה ואט למטה ואיה צט טיס לבן להפן פ מריש
 שלשה העגטס המריש לבבד הוא הקרא ספצו וקראי הדוס רגשו
 חש ועד והמקום אשר צ שלשה עגטס המרישים לבסוף הוא הטך
 תהי רגשו ועל השן המריש לבסוף הנחל לשלשה עגטס חמיר יחזקאל
 שכן ועל השן המריש לבבד הנחל לשלש עגטס חמיר ציול;
 ואט כרת הקרח אודישן צט פ חש מתלקחת זל ואט מתלקחת
 כהן הפד והיא האט החלשה היפה והאט הזא
 קראי חש המריש לבבד והוא השן הקראי חש המריש לבסוף הכבד
 ולחשמל ועל השן הזה חמרו ושן טוב את שן החשמל וכעבור
 שומריש לבסוף ולחשמל שכן חש ושן צד חמרו פ האט מריש חשמל
 וחשמלה שהס טט מייט זוהר נחמא חש חש האחד ונחמא צד חש
 אחד י נחה שחמיר ואט מתלקחת צא לצמר על האט היוצן מט
 הכבד שגם ואט מפינו הנחל שהוא מתלקחת בעצן המריש לבבד
 ובשן המריש לבסוף ומתקדרת ומתרכבה בעצן הקראי צד ואט

שחמיר יחזקאל

קל

ובידו שבת אל חש על ימינו שפ נפרי מ . ועל שמאל שפ נפרי מ
 מקבלם נירוח ומרבה יולכן נתיק במעב והשפנה נח דרך
 שש החיות ויטנה על כסא נבדה כל סמא הכבר על עוף הקדש
 העשויין דונמת לאל כבודו שלמעלה . ועל כן כרופס בצמטוי מראה
 כבוד . ומקטרין ער הפעם שחד לפע עתה היכל שמו אל ה'רבה
 ויושב ודן כל חייב מרום כריין השמיר לפע המלך וההיכל ההוא
 יש לו חרבע רוחות כנב ל רוחיה השלם . והוא מורה על הייחוד
 וכנב ל מחניות שפנה . ורע צפ פכסא הכבוד יש לו שלם מעלה
 זוהר שער צבקה . והכסא לפע נטוין . ופן נטר לטר יב רתח פתחו
 פן נפרי נד לעהי שלק ל רתח פתחות פן חדרי צדיקס לפענ
 טחומח ח'ב רבא פתחות ולמה עקרוו עבט טחומח לפי שהס
 מלפס חנמחיס לבני צשעה ציחן של ישראל ופן שפ טחומח
 למרבה פ' רתח פתחות פן מרבה לרופס ק'ס רתח פתחות
 פן אופנים למרי חדים כל רתח פתחות ופחותם חדים הור והס
 וזהו מראה האופנים ומשעיהם ונ' . פן חדרי חדים לפיות הקדש
 חלפים רתח פתחות . ופן כנף לבנף יב רתח פתחות וכן חרבו
 ומחן ומחיות הקדש ש כסא הכבר שלמים חלפים רתח פתחות
 ומר'כ הכסא ש מקום היושב עליו מ' חלפים רתח פתחות . וסמו
 כן ח' יש לפע כסא הכבר שאין למ מלך ולק שרף יכל לכנס והוח
 ל' חלפים רתח פתחות רסנב שרפים שמריס מחעל לע חמין
 לע ונפריס חרבה יש סס נסס גלגל חש כל רתח ומלפס חסיה יב חלפ
 רתח ונהרי נד יב חלפים רתח וחולות שלק יב חלפים רתח .
 שצעה היכלה ומרבה של חש וסלהסת שר חין חספ . ושור המלח
 פ הרוח המקיף לבסא הכבר ואור סובב חיה הרוח ופנה סובב חיה
 האור ואש סובב חיה הפוע ונחלים סובבם חיה חש ופנה סובב חיה
 הנחלים ואור סובב חיה הפנה ואש סובב חיה האור ולקנב סובב חיה
 חיה האש ושן חסמל סובב חיה הלהבה ושן סובב חיה שן חסמל ורשן
 סובב חיה השן נציק סובב חיה הרשע ורשן סובב חיה הציק וסע

קסא

קוצב את הרען וקטה קוצב הקעש ורוח סוכב את הכל והם ענבה
עשר רוח אור כנה אש נחלם כונה חור אש לקבה שן חשמל שן
רען עיק רען קעש קטה רוח והם ככנר יחלה ישקב אשר צדדיח
ויש להם לחמם מחיטת אחת לכל רוח ורוח ואחת למעלה לבסורה
ואלה הם ענב אש ענב נחל ענב לפני ענב קל ענב סדר למטה
מכנס ועל כן חמור הקרוב סבביו סוכתו ושיר שאמר אל נען
בסוד קדושים וזה ונורא פל כל ספצ לטח ונורח על כל הדברים
סגים סוכבס סמח הכורח וכל השלם תלוי בזרוש של ארון הכל ואין
ינעה בזרוש שהיא סוכבת עליוטס והחיתוס טען ומחית זרושה
שלם ול ערי אש נחשפן מחיטה חש של ארבע חיות ומחיצה תל
כסא הכבד כנר רוחות השלם נעשים ים נחל של אש ומקוף
ספסות סמח קבצר וערי לקבה מחיטה לים האש וענב נחל נחל
מקיטן לערי לקבה ועל קל מחיטן לענב טל וארבע צד מקיטס
לעב קל וארבע חלקס מחיטן לענב צד נשרי חלם נשרי ארזלים
נשרי חלמס נשרי צודים נשרי נחיות ומלמס אש ומלמס לעיר ומלמס
נחל וארזל כוהד ומפסרי לקב וכרורי צמק וחשמל סלקבה וחילי ענב
מחומס על עשרי שרפת דקיע ועל פירות דיכור ועל ים האש הסוכב
לבסא הכבד ותעש מחיות נשטה חלמס רבבה של חלמס השרת שמו
מימין הכסא וכנן חשמל הכסא ופן השמרים מימין הכסא ופן
השמרים לשיוחל הכסא ערי אש מחיטן ושמדן ושלים הצולס
מחומס על כל צוד וכיד ועל כל נחל נשרי חלמס מימין הכסא
ומשמאל הכסא ומחמרים חותם טח שירה ומחיה לבסוד של מחק
חלבי חלמס הקבה ובשעה שחנע הזמן טח שירה שחושאל
המלמך השר הצול הכבד והנורא שער על חלע הדקיעה התחן
לשמוע ולהקטיב קול שירות ותלצחות ומחירות השלם מן הארץ
מכב צה סמיות וצד מחירות להשמיע לבב עבדה ומפסיה
שטה כך שאין רשות למלמס השרה טח שירה נחלה ששפתחין
ישראל צמירה למטה טען רוחו ה' אלהיכו והשתחוו להרוס רחל

אלה שחול. רוחו ה' אלהינו והשפחו להי קדשו אל מלוא השרה וכל
מלוא הקיע ורקע נשומצן קול שיריה והשפוחה חומר מלמה הם
עקשין בקרה מלמטה שנה וקרא זה אל זה ואמר קרה ל לבנות
מלוא כל האל כצרו. ועל כחומר ה' ישפוח חסדיהן ישראל סוד הם
חפץ לפי הקרה יותר ממלוא השרה פ גשה מלוא השרה חפץ
לפי שירי רחילה למטה ציון ספציה כחא הקרה בהי של חפץ
ונפש של להבה ואומר להם הקרה להרישו אל כל מלואך ומלואך
וכל חיה וחיה וכל חופץ וחופץ וכל שק ושק שצחיה בשלש
שחשמש וחחזין רחלה קול שיריה והשפוחה של ישראל צע שש וע
מחיה ישראל מלוא ששב לפי הקרה קול שיריה והשפוחה של
ישראל יודי ממלוא השרה שנה שון יחד כבצ בקר אל ישראל
שמשלם לבבם. ויריש כל צע אלהים זו היא פמליה של מלוא
אם אין עשי צאן חין עדי גמלים חימה רוחה עק שמים
אלהים צמון טעם קחץ כפך ולמה נקרא טם המלוא קדון
שמשלם השרה קדון מפת שגוף עמר צב שחר ושחר ומש
קול שיריה והשפוחה השלש מן האל חפך צה שפיות ומתן
צה מדהות לצע כל הקיע ורקיע וע חיות הקדא וחופעם
ושרי וכב הדר. ולשחר שהוא שומע ומשמיע לכל מלוא הקי
ורקיע מיד יודין כחה כחה שורה שורה חיילה חיילה לבנות
לבו של מלוא השרה לטך נהי חש ועדי להבה ועדי שלהבה
ומקבלן עצמן צהן טבע פעמים ופאיה טעה חרין עצמן טקה
שמו צוק שמשן ימות החמה. ופ יש במלוא השרה זוב וטומא
שליפן טעה אלן אלה הם מלוא השרה החפועים על מלכות
העלם שיוודין צב יוס לוס שלם צעלם. ובשה שהנש
זמן עמ שירה שלם לקיע ומפע ריחם של צע ארם טהם בעי
זוב ומחלה מקבלין ומחייץ עצמן צהן ומקין ומחדירין עצמן
צאן ומחשין עצמן צהן ומקדין עצמן צהן ומשפין ומחדירין עצמן
צאן ומחשין ומחדירין עצמן צהן ומקדין עצמן צהן

ומצאן ומפארין עצמם בראש ומקריין עצמם בראש עד אשר ששים
 עצמם קדוש ומקדוש מהור וממאהר ומאורין והוין ממלאך שבצב
 ואחר כך קוראין זה את זה מתוך נהרי חא זה צטויה זה ומתאנף
 וששים עצמם פאר ונהר צדיקס ואחר כך ששים במולם של נהר
 חא זה צצויה זה צבהה וצפון וצלה וליה עש שמענשן אל חיה
 עסקה אל תמח מנהר אל כרפס ואופנים אל חיה הקדוש
 ונאץ מרבה אל הדור פעם ופעם נפס ואל במא רס ושח
 וחיד הם שמרים צאימה ציראה צדיקה צזיע וצאהיה וצקדושה
 וצצויה ומכמים פעהם צבנפיהם לבב יצאן רחום הצבד המוכן
 צמרכבה ושעלי כטה סטה של חלק חלפי חלפיש ושוריה של
 רצב רצבה ומחנה מחכיה שחין לבס חקה ולצויה עצויה לחין
 מקפ כמו הדים על חא ונצעה של להבה לפע במא הצבד וצויה
 שעה יטב הקנה על במא הצבד ונצרו מלא ששם של מלא כל
 החין בצרו ואף החיות הקדש מתבונות ומתקדשות ומתקדשות
 יות מהם וכל חיה נחיה קשויה צבאשה אלף חלפיש כהים של חיה
 מאורות ומתלבנות צבנא חס ומתעטפות צבנא להבה ומכמו פנה
 צבנפיהם והקנה חזר פנן מהם ומפע ית חיה הקדש ואופע
 הדר מתקדשין ומתאדירן ומתלבשין ומתעטפן מימי קדס יות
 מוחלפ הזיה משן של מרכבה עטן על פניהם וכסא הצבד על
 רוס ראשיהם ושפנה למטה מהם ונהר חא שצדיס צבניהם על
 הם מכוונס ומזורזין ומזהרין ומיושן ומזוקקין פאר סצנטיס
 וכלם שעלי צאימה וציראה צמקד וצקדושה וחומר שירה ושח
 נמרה וצלה ורגה וקדושה צקול אחר צצב אחר צצמה אחר
 ולאו צצב חלם סכופטס מן המלפס חלק חלפיש ורצ רצס
 לבן נהר דימר ושרפס מפע מה שחין להיות צבן מוקדס
 ומאחר מחצרו ומעטפן ומעריס צבהם שירה וקדושה לפע חלק
 מלם קמלס הקנה ושן כל מוקדס אומחואר מחצרו צזיר
 שרף לבן נהר דימר ואף חיות הקדש חין צהם מוקדס ממחואר

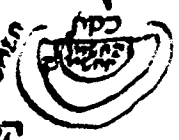
וישע שטיש קימח באח ועבין פאחה ועניפין פאחד ונפיהם פאח
 ועברין פאחד וישין פאחד ומכוונות בארבע רתי הכסח זה כנב זה
 כנב זה כן כנב זה ונב זה כנב ונב זה ואופן זה כנב אופן זה
 ותי זה כנב חיה זו וכנב זה כנב כנב זה ופין שישין נפיה נפיה
 באימה פרהה צרה ובזיע נפחד ורעד נפיה וברדסה וברון
 תש ובנפיה ומשאים את המרבה בקול סירות והשפוח והנפיה
 וברוחה טפה קרוים מקריטין מהורים מקריטין שרין מרומחים
 נפיהם מעגלים טופס ומשחים חיה מברכה נשקפים מסורים
 נפיהם מעגלים מעגלים מעגלים ומשקין טש טורים של חן
 חלפי חלפים וריפ רבבה כה אחת חומרת קיום וכרעה וכופלה על
 פטה ונה אחר אונח קרום ה' נפיות מלא של האח טברו ומפניה
 חיה חומרת טרוק טד ה' ומקומו מפע טשפה נבב מרום ונפיה
 נפיה הטפה חזרה נפיות לפה קרום הקרוים ואומרים טרוק טד
 ה' ומקומו כל חלה חזרים הנבבים היקרים מפענים למשפס
 ולמפנים ולנפנים עומרים נבבם טרה יחזקאל טה . וחזק
 עלו ומפעל להיט אשר על חזם טרה חבן ספיר חיות טה
 ועל חיות טה ונ' כלעל על חיות טעל כנר קה המוסר מן
 חיות טה חזיר חיים נאש על חיותיה חזם חזות פרהה חרם עלו
 מלמעלה . דע נב פ' לא חיה יחזקאל יטיה נבב טמו ישעיהו
 טרה יטיה נבב טה וחיה חיה ה' יטב על כסח ונ' לפי טשטב
 פה חזב פ' חויה . (נבבן עוסק להחריב חיה ומה טכטב יחיה
 חרם מלמעלה הוא נבב' היטב על טכטב יטמו כן מה טחיר ישעיה
 ואחיה חיה ה' יטב על כסח רם ושח הוא טמו כן נבב' יטב על
 הכסח ומה טחיר חיה וטחל ושתק יומין ירכ לטפיה כהג חזק
 ונ' טמו כן הוא נבב' היטב על הכסח ולפי שישעיהו לא רעה טחיר
 נפיה חיות חרם טחל כן טד ויחזקאל טהזפר נפיה כחיה
 חרם טחל כן טד . ועד טשה טרה ישעיהו נבב' חיה חזק ונ'

יטל להביא ציוות קסטר ולהכיר מה היה דיוות ולכל וקתס דציון וחח
 וחחקה אה ה יוסב על כסא רס ושח . ויחזקאל ודעאל למ חו האור
 הצול שציוות לפי שנתמשאו הקפסס סביבול שבהמשא האור . ולכך חו
 קלת רחיייה סבור יפטי חרבן ירושלם ומשכך למה הדבר יומה כשהחמה
 חלילה באוהר הרקיע חין חרס יטל להסתרל צה ונאמססה שני החמה
 שן דק ולש עב חרס יטל להסתרל קלת ציוות . ונאעפב יחזקאל לפ
 חזה שני הקבלי קטן כמראה חרס עליו תלמעה ולא אמר כמראה
 שני חרס עליו תלמעה . ואפי' מה קראה יחזקאל א וקעאל שני צב
 למ חו חות צחיייה חתיייה וקטנה שלמה שני כמראה ולא שן תראה
 וסוקן כשן חשמל ולא שן חשמל כמראה חש ציה לה ולא אמר תראה
 חש ציה לה ודעאל לנשיה כהלג חיוך ושש רישיה שצמר עק' ולא הסיך
 במהות וקטנה וער טראו הדבר בתלם כמראה העשאה ומי' שרחה
 הדבר בתלם כמראה העשאה אינו מסיך קדב על ציון כמי שרחה
 הדבר צהקן כמראה העשאה פ' השש צול יס' למי שרחה הדבר חיוק
 קרוב ומפר חותו היקב צמרת ומדקו למי שרחה הדבר חמה וס' חו
 שחיון מסיך על חתיייה . וחס השיב להא חמר למטה פ' הדבר קוטב
 על הכסא הקרוז פגס של חקוס טלח רהו מעשם סוף וחשמל
 ומלך וחיה ואוסן ולא מרעה וחכ' דיחך רהו יששה ויחזקאל ודעאל
 נאעל צני ישראל שני ויחזקאל חיה ישראל או תכיה העפן על שני
 חתיייה ה' יוסב על כסאו יגל עמ' השמים עמרים עליו מייחין
 ומשמאל . יש להסיך קטנה צני על מה דע צני פיה חמר למטה
 פ' מעשם למ חזה לבני טוס חלמן ולא מרעה למ חמרנו דב זה
 חלם שלח חו לבסר רחיייה שלמה להבט הצנה שלמה כמו שהוח פ'
 חיייה חסלבלב יד שום הוח שיכילם בחות חזל מעשם למ חו
 חלפ' חדה ולא מרעה חיייה שלמה לחות כמדות פ' חס רחיייה
 צבלבלב חוח האורה . וחזו מה שבה מרעה להקנה סירחה כסח
 העק' עליו רחיייה שלמה שיכילם צ' חמס' ושייחין צ' חיייה פ' חס צ' חס
 שהוח מסיך חור עליו ועלמו חמס' והשיב ל' הקב' למ חבל לחות

הראוהו לרשאל רשיה שמי עק לביה סלג חיור ולם ראה חות טל
אחיטש מימם אלם פחיייה מפלבל פחמ ולם במהדוה מימם ובעבר
שעביאל שמו עיית חש עם נארום שמה לרשאל בשן נחשק קלם שדוא
עם נארום ורמוול ע ולם פחיייה אחייתת סמהדוה וכן כל העשוי היו
רואים האמת פחמ ולם פמהות נהיו מפעם מרעש טכס העקר
סמות שהחא אכל מרעה ינה שהיה מטיג קיה רואה בשן סמות שהיון
על אחייתת חן מן העבר העקר פעם שאעט שהיה מטיג הדבר על
חד היריעה לם היה רואה חות שן בשן סמות שהיון וחפ המלפס
אינם יכולים לאות וסואלם זה אל זה איה יתקום טברו ולמר יחזקאל
הנפא עה שראה בטבר ממראה מיתן ולמקה חש נהיה חש ידקרקת
כאם ופמים וידוע הוא סמו שאמיתו למעה פ כל המעשה מוסרו
על יסוד חסר ודין וחומים ולם וברד ומים וראה הוא מיתקין ולמקה
ז מים ה' חש וכן יע המעפן יפן וכן הכסא הוא מיתקין ולמקה
יהוא חש ידקרקת ומים וממראה מיתן ולמעה זוהר נתל טל היה
יכול להפס ז והכס תלה במחמל טל ואראה בשן חסמל כי הכס
השטן היוטב על הכסא נקו החסמל השטני על שהיו חסר ונבר
חש ומים חם רוחות טין שורקת חש ידקרקת והחמל המקין
לבסא נק החסמל החילט עמה טל היה יסל יחזקאל לשין במחמל
השטני אמר שהיה דומה בשן חמל החילט המקין לבסא וכמו
שחסר ונבר מקיפי לבבר ס לחמל החילט מקין לבסא ואראה
בשן חמל דע צע כי יחזקאל העש עה ילה פחאונה לאות בטבו
חזיה שלמה ונעבלבל חזיית מרוב עלל האור ומעט הקשורת
טל חש ידקק ממחה חש וברד שהס ג שטס המקיפים לבבר
שנקרח קשן המעפיק פכו ופן החמל אשר הדע רועק צ ומעט
עם החלפס ועם העפאים טל קנה חוש כל חלך קשב השן לם
היה יסל לאות חזייה שטמה וילה חזיית במחמל לבר במחמל
שלמקה עין העבר שלמעה פ הדיק ציק כונה פן העבר ועיין
החמל והחמל מיוסר מחויר ומים וחלם כמו הכסא והכסא שטל

קודם החשמל ופחו שרמיות הכבד ונ' עגים המקיפ' ל' אה' הכסא
 כוסה למחזה אש ירקרקת פזש ומים כ' הוא דמות החשמל שהוח
 כשן אש ומים והשין שבחשמל אש והמ' מש' וזהו סמו כן מ'ס דמות
 שין שורדת ובעבר שיש ב' מרחות ב' מרחות השן אש ואויר ומים
 פד' ולאש ומים לב' ושחור וארום נקרא בשן חשמל ואלה ל' הכל
 על יסוד אהק' **תל'ע** צי פ' הכבד העשן הקרחו עש' מעשיר
 הוא מיוסר על יסוד אה'ס אויר ומים ואל' רוח ומים ואש פד'
 ומים ואש לב' ושחור וארום' וכן כסא הכבד וכן החשמל וכן החיות
 וכן החלופים חבל העש' כוסף' על ה'ה'תעבס והם כבדים מ'השין
 ועל כ' החשמל דומה בצעטם לב'ר'מורה על הכבד ואויר ב' מחוז
 שיש ב' צורה אויר ואש ומים כ' מרחק ומחזה מ'ה'ל' למרחות
 ש'נה כוס' חשמל והקשות שבב'ם כמנהר חמה ואל' החשמל
 אור ש'אל סך' שלה חשמל לש'פן אורש'חל והוא החור הנמצא מחו'ר
 הכבד הקרח ע' הא'ל' והוא האור המשמש לע' אל' והוא מקיף
 לב'ה' למעלה כמור הכסא שיוצאים זהורים מש'ל' הקשתית שבשן
 ושאים במקום אחר של' הקשתית כ' יול' מ'ן סו'ת שבב'ה' זוהר
 צ'ול' ומ'ה'ל' לב' סו'ת ומקישת לב'ה' כשן ב' קשתית וזהו החשמל
 ושב'חה החשמל מקיף' לב' אחר של' ס'ת קרח חו'ת חשמל ושב'חה
 מקיף' לש' פ'רי הכסא קרח חו'ת חשמל ושב'חה חו'ת מקיף' לש'שה
 פ'רי הכסא כשן כ' קרח חו'ת חשמל לב'שן קב'ה' וא' א'ח'ו'ר
 ל' זה הסוד חשמל הוא כ'כ' ח'נה חשמל כ'כ' נ'ה'ן החשמל
 כ'כ' ע' והמשפ'ט'ס י'פ'ן פ' החשמל המקיף' לב'ה' יש ב' דוד מ'ן
 מעש'ת שהוא אש ומים ורוח ונ'נה הוא רוח ומים ואש זקרח חשמל
 ע'מ'י וראשון ול' ש'חה בחשמל המקיף' דוד החשמל הפעמ'י נק'ר
 חשמל סו'הו ונ'ה'ן הוא הקרח חשמל האמ'ש' ע'יק' יסוד של'ם
 ול' ש'חה בחשמל המקיף' דוד דוד החשמל האמ'ש' נק'ר חשמל
 סו'הו ועמ'ר צ'יה' היא ל'לה לע' ע'מה מ'ו'ה'ר כ' ב' מעש'ת ב'ן
 סו'הו אה'ס ב'ן מרחות והקשת והיא העק' צ'ל' ס'פ' החשמל

לפי שפירוש מורה החויר הקדמון הנקרא כפי ועב אחר יחזיקל מחמה
 חתכו למעלה שחזקה וזהו שכן החשמה לפי שזו המעלה אעפ שהיא
 אחרונה שלה שחש כלם ומקפה להן סוף עמרה וכמו כפי ועב חשה
 עק בחשמה דוד החשמה שהיא חלום וכלל בשלשון ומקוף בהאר הסב
 נקרא כמו מ החשמה ואתר לך הסוד של חשמה החשמה החשמה
 כפי והחשמה הוא חזקה להפך לעשה בשעם הרבה
 ומלמנו במק פו הספיר אשר לפני החשמה ומורה עבי
 הרשע אשר חולה לחשמה ילאו קרעם סקת חלה השחר קרע
 לחזקה חכן ספיר וקרועם לחזקה תשים ומראה הספיר חש חרומה
 ומראה הרשע חש לצה ולמה יחול שחזא חש חיים ולחזקה היוצא
 תעשה הרבה יקרא חשמה ועל כן המלא חשמה סומקו שלה כל חיי
 זוהר והוא שחז יחזיקל עה במקו אחר שכן החשמה למר שיש כל
 חיי זוהר ועד חשמה אל חמה כשם שהחמה מקרה על החיים
 ועליון חיים כמה חיי חזון קר הוא החשמה חזון הכסף וחזון
 העפס של תשים שחזיר צעזון צי כמה חיי חזון חזון חזון חזון חזון
 לחזקה ועב אחר יחזיקל חזקה שכן חשמה ולא אחר חשמה לפי שכן
 היה יסל לחזקה ששן ומתבטחין חזון יקר ללא יכלה ששן לחיזון פ
 בחשמה הפא לפי הכבוד ועל שכן חשמה ורזאו חזרה חזרה חזרה
 ולמעלה ולא היה צענופה לחזקה נחזון חש לחמה וכלה חזית
 החזקה בחשמה וחזון שכן חשמה שכן חשמה פ יש
 צי חזקה חזונה חזון חשה יכלה עב חזון חזון חזונה חזנה
 וכך מה שאמר חשה רעה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חזנה
 יחזיקל חזנה עה חשמה החשמה החשמה חש חזונה חש חשמה
 חש חזונה שכן חשמה חש חזונה חש חשמה והחשמה חזנה
 חז חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה
 וחשמה חיים חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה
 וחשמה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה
 וקול חזונה חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה חש חזונה

מקיים לצד הכבוד העליון . ועל כן שולה השמל בצמתי . מקיף לבסוף
 הכבוד ושלה שצן החשמלה בצמתי . שסובבן כסא הכבוד לפי שכר
 התלפוס המתחזק השמלה לעולם הם קרובים סבב סבב אלל הכס
 חלל שיש בהם קרובים ויהי זה חיה כמו השמל המקיף לבסוף . ושלה
 החשמלה בצמתי מורה על הכבוד פ' פלטר הכבוד הוא חור ירקרק
 פלטר וצד כך השמל חור ירקרק פלטר וצד כוהר הכבוד והכסא
 ועב הדמיון ועל כן ראה יחזקאל השמל להפך בצבד . ולפי רצון
 הכבוד יודע השמל לעב פלטר ושעה אופן חיה וסובב כסא ויחולק
 מכל עבדיו שחפץ להולך . למדך פ' חיה שאמרו למעלה שמרעה
 היה חפץ בחיות הקדש ועב אדם סבבו סהווא סבבו כבוד והשעה סוף
 על פלטר שהשמל אנו אומרים עליו שפעה האופן והיה צדכו . ועב
 כן שלה בצמתי החשמלה כחשבון חיה אופן סוף למדך שהשמל
 מקיף לבסוף הכבוד ושעה כרמון חיה וסובב ואופן השמל שולה
 בצמתי מכל עבדיו למדך שחולק לפי מרום מכל עבדיו שחפץ
 להולך השמל שולה בצמתי יחשיך מעב שערל חורו מחשיך לפי
 כערל חורו השמש החשיך לעולם השמל מהתלך סבב צוה צב
 חפץ שהכל מקרבן אחריו השמל מהתלך למפרע חפץ סולבס
 לפי שכל צב מירבדה אציקין ואריקין פ' החשמל שולה בצמתי החולן
 פן התלפוס כלשהו שחמכו יולל קול הדבד למלפוס . החשמל שולה
 בצמתי החולק המירבדה למדך שהווא חולק על כל צב מירבדה
 למעלה . השמל שולה בצמתי עבדים למדך שיש בקשמל כל חיי
 להבית עבדות . השמל שולה בצמתי דמיון לעבדים למדך שיש בשמל
 כל דמיון לבית עבד . השמל שולה בצמתי אצב יקרה למדך צב
 פ' חורו השמל פלטר האצב היקרות הקריות שם השמל חשמל
 שולה בצמתי הוא חמה על העבדים למדך פ' פלטר העבדים הדקים
 והזפים מוזקירים ומחירים חלור השמל כך השמל מחיר וחמיר
 מחור הכסא ומחור עב הדמיון ומחור הכבוד . החשמל שולה
 בצמתי על הסופס למדך פ' החשמל הוא החושל על שמנה

בר יורה

כרובים שברקיע השטן ושקול הרשע יונע דרך החטא לזרוע כשן
 חטא בצמאק שלה קמורה דרך לביה למדך שהיא מורה דרך לחיות
 הקדש לבנות גמין און לחטא שחומר להם חוטא ורובן לע פלג כי הדבר
 יונע לע אחר ונא תכלבם היאם הנחלה כשן החטא שלה בצמאק
 שזא ונבד להוריע פ מראה החטא מאור ירוק שהיא שזא צדד חמה
 למראה הכבוד החטא שלה למשין בצמאק רבן הכבוד למדך
 פ לפי רבן החטא דעק פשן כשן החטא שלה בצמאק שזא לשטן
 למדך פ החטא כשן לקחת של אש לעשה בצופים קרבה כשן הח
 שלה בצמאק כזוהר אש להוריעך כי החטא דומה קוהר צדד היונע
 מלחמה אש פאה כשן החטא שלה בצמאק כשאר למד פ לקדט
 הזוהר היונע חספא הקשר מעם הדמיוס הדומים לקדט חילת השחר
 קורחין כשן חטא וכמו כן ויהי ציפוע התרון שלה בצמאק יעקב
 וכן קטנה טעמטה ויהי ציפוע הוא פנה לחרון למד שארס
 התקוה כמרכבה תוסך הוא לפנו ולחורין מכל צדדן וכן ציפוע
 בלח נון שלה בצמאק חטא כהתחנף פיה וסמך פיה בם צויה
 צוין כשן שלה לחשטן אל והיון אל כוסעים להוריע שהכל כוסעים
 אחרי חטא ועל שחק החטאים נחמד כבוד אלהים הקדט רב
 ונשרק ר חלשור ומרליה כבודו כשן החטא חלואש וחלונבד
 והדום תליו כזא ונבד פ שהדבר יונע חפ הקבה מצדיק העין
 שזא חנה נצו עבין עבין כד ונחל אש ואשם ששרפים למעלה
 מיימיין אל השכינה שזא שרפים שחודים חמטל לע קס עפיס
 לפי שהם יושע השפה אל החטא חשמד חקוייס לשלם
 לע השפה שהיא הכבוד והדבר יונע חפ הנצרה וחלור פשוט
 חטא על כן נקרא חור פגאל לפי שדבר האל חלור פגן וזהו
 מה שאמר הכתוב מאור פג חלק חיים ולק נ שצפוע הטוב
 למד שזא עשי פנה יונעים מן החטא פ חמטרון שר הפעם
 מולך הקול של דבר הכבוד הנחלה לחטא ועל כן דומין פג
 חמטרון קלה לבבד וזהו וזהו מרובבה קדט חילת הוא צדדיתו

חטא

ומן החשמל שנה הקול ל' רוחה פג שפנה . ועל כן קולת
 במחזור דב' לה צג אלס . ושלה ממטרן בצמור' שרי פ שמי'
 בקרב חמש חמש חותיות אל' עם יצק רב שרי צוק עם דק היד
 בפשו ושד הסך וקרי יצק צק ואל' שהול' צק בגל מלכות
 שמים . ושד אל' שיורדי מרכבה משפטים שמות של' הירועים
 חלצינו קי'ב פעמים אוח' צפה וסופרים מל'צנשה וכך הוא
 סדר קול הדב' היוצא מפ' הכצור . ידע צג שיוצא צוהר
 צול' ש' אין חקר ומרה והולך ומתפזק במקום השט' הקרוי
 הקצט צה' השט' ממטרון וממנו מתענף הדב' והולך לחטא
 ומן החשמל מתענף והולך הדב' לבן שמה כרופס שבקיע
 הטלון אשר הדב' יוצא מצטקה כבן כרופס של' משה רעה ומן
 הכרופס של'מטה מתענף והולך למלפס השפ'מים וכתהוף ^{שפ'}
 הקול מתפזק הפד' וחול' לפד' שומשן הדב' החיות והאו
 והמלפס החקנים והשמות והרוחות והסדים והמזיקין ומה
 שאמרו רז'ל חשמל חיות אל' ממלצה נקרי חשמל חיו' חיות
 אל' על ידי חשמל חיות חסות שאומר להם חושו מפג קול
 ה' חוצב להבית אל' וזהו חשמל חושו מן המל' . ומיד חיות
 הקדש קופסית בבב' חות' וכבב' שמה' כן צל' שבוע נזהו
 במראה הבזק והחשמל מקדים ומקצ' הקול היוצא מפ' ה'
 הנביה לכך הפ' ה'שוק מעשה החשמל פ' ידע חכמה הקת'
 ועל כן שתי החשמל אה' השוק שחשב בן שהול' צל' למד שתי
 מנ'ים רז' יושב על כסא נקב למ' ועל כן נעב' מ' במרכבה האשו'
 וכן בצפוק יושב על כסא נקב נקרא חשמל שחמל' חש ושחמ
 חמל' מפג שהול' מחומן נקב' הקול ומתכן יצא קול כמו
 מן הכרופס ואעפ'כ' לא נודע מול' הדב' טעב' מקיפים
 ש' ולא נראה בנקה שהדב' יוצא מפ' הכבד נזהו והחמה
 מאין ימלא כי בקול הדב' ינלוות חסמה לב' צל' המרוס
 שיודעים מה' סיתח' . ונעמה מעש' כ' חי ומשף השמים

עברה אל הם החלמכים שאינם יכולים לחיות הדבר היוצא מפי
הכבוד ובעלם מהם והיו כמו כבוד אלמים הסבה דבר וחלמלם
החשמל מקבל הקול מיד היו החיות שרשית מקול אש היוצא מפי
הכבוד פ' ל' יוכל לחיות אש חוכמה פ' אש חוכמה דומה למי שהוא קטוח
בשמן אפרסמון שאם רוחה אש חיד שוף עיניו בלשך סבב פ' ל'
יראני האדם וחי' ולכן עקר חשמל נשחט קול הצברה יול' הוא סבב
אל הקול ממקום אולעו פ' הר' הקול העזר צו יודק החשמל שדחור
יוצא מד' הפרש' עב' אין שומעין קול הקור אלן אחורי הפחד פ' החט
הקודם מחדד וחס הוא לקבל חמל' והוא חשמל' לכל צפן השמים
אשר יחזון לפתור' ומה שאמר סבב' זה נחמה כשן החשמל ונ' וסמוך
אחריו ואמר ואשמע קול מדב' צו למד פ' בחשמל עית קול הדיבור
העליון כשן הסודים והיו שייקד פייטן אחר ואמר ושהבשכ' בחשמל
ומחמ' הולך הדבר פ' הכרובים שלמעלה' ועל יד החשמל יורשק
כל צפן המרום אה' ואה' לשנות לו לימין וזהו חשמל שחט וחל'
מוצאם ומשפס' וכשהקול יול' צפוח' החשמל להיות מחיה
כדי שכל האש המתפלגת חסו הקול וחס' למל' לחיות ולמלאכ'
הזהרו של' יהיו נעים' לכן חשמל מחיה להיות חס' חמל' לחיות
והחיות רגל' ושוב ש' שיפול אש הדבר לעדין והכל על ידי חשמל
חס' חמל' ושן פ' החשמל נפ' הכבוד לכל יפג' ע' הכבוד ומתק'
השן רוחה החשמל רשת שלשן כמו האדם הרואה באקטקליח
המאירה ומעב' אחיה ששה כ' השן כמו שאמרנו למעלה וזהו
סוד החשמל שאמר עליו יחזקאל' העשן נחמה כשן החשמל
כמראה אש צה' לה סבב' ע' קב' אחיה לך צב' פ' למעלה פ' יש
לפנים מן העבים המקיפים לחשמל ולבמ' אש עזה מתלקחת
ולפנים מן האש כשן זוהר חשמל נמל' פ' חוכמה אש עזה מקפת
לחשמל כשן צה' וקחשמל יושב בפנים בצב' כמו האדם הספר
צב' כ' החשמל לפנים מן האש והיו כמראה אש צה' לה כשן
כמראה אש מקפת כשן צה' לחשמל' ומה שאמר לה על החשמל

חין בתימה טהרי עקרו החשמלה . מחרחה מתיבן ולמטה רחיה
 כמחרה ונח אם תלה לפש על הכפר מחרחה מתיבו ולמטה יס
 לך לין טחה עלין הקרוח החשמל וחה ע הקרוח החשמלה
 טהור כמחרה יתקרק פוש מים וחוש מעלה הם ממחה
 מתיבו ולמטה טהן טהין שמורי טס חסרי דוד העומעס או לטיק
 יסוד טנב ושארית הערות אומרת קדין . ואם תלה לפש מח
 מתיבו ולמטה ממחה זוהר טען החשמלה כמו כ על הכפר
 הפש אות על שאר המעלה העלכות ולא היה יכול העצם לעבר
 אם הוא אט יתקרק קס לו ולפיכ אמר טהיה זוהר יכול עקרון
 חקר שאין העין יטלה עאות ומה שאמר טען החשמלה פו למד
 מתקישת לבד ספב ספב כען כסו וקסוד פאמעית וער
 טאות הזוהר היה עחה ע בזוהר המעלה הקרו החשמלה לפי טס
 זה זוהר צבול פהיא טלה ניוורת צחש כלס פ טפע חורטס
 זה ויהי שורת ואט הכבד המקפת נהיח מחרחה מתיבו למטה
 ועב חין לחורה חקר ויטלה וער החשמלה רל ע טהאט טלמטה
 יחה למטה וקלה למטה וכל רב הרחב דומה החשמלה וכל
 רב הקט דומה לחשמל ודי למקן . ואם הפש על החשמל מחמה
 מתיבו ולמטה יס לך לפש מחמה ולמטה אט ומחמה ולמטה חויר
 רוח המים וזהו סמחה זוהר והוא החט טטלס ע הקפד
 הססו כהאר הססו ועקו טענר כ החשמלה . וער צל לחמו
 מחרחה מתיבו ולמטה טל חשמל החלופס הפעמים ולחרה לפט
 מה היה אות הזוהר ימלאן חכו למדין טחין חוסרין חלח חוטי פיק
 חך רוח זוהר טען החשמלה תלה התיבה זכה וסופו ירה
 כיהיח אט חמוכוסה למין די כלען יתקרק וקאט מתנה ותפצה
 צדומה יקה והס החלופס העמידים וקול הרב בהס וחלנהס
 ויונה ע ספב טב אחרה לך למעלה פ החלופס הקרוחיס כוונ
 מתקישן לבסח ולחשמל סזר טעבו למעלה טענן הססו ורל .
 עאות כורחיס צחין חקר וצחין חספ סובבן ססו הכוחו ורמות

עניהם סמחה הכונה י ושר נחמד ונונה לו סבב על הדקיות שמו
משן והיא סמחה כנה עטן על קרח הכוח והוא מקיף סבב שמו
כן למחמל ולמחל ולמח י והנה הדוא חיכו סמחה הגה המקיף
לחיות כי מראה הגה המקיף למח החיות הוא מטרכס טעל ונונה
למח ומן האש יולח סדק וזהו כעובן הגה המקיף לעב היתאים ולמח
טעה ולמחמל סמח אחריו למטה בעטן הכסח ומחדיקות כשן קטס
וכנה להם סבב ואם הלה גמא ונה לו סבב סבב למח יש גמא
בנה הדבר היולח חפ הדבר מחדיק בעטן היתלק למטה ענטס
המקיף לו המחזילים בינו וכן החמח וקמחדיק כנה הדבר באוט
שן עזה ששן נקטיתה ארוס ולכן וקטלה טהוא אש ורוח ומיס טעל
מנה כנה עבו עבו וזהו סמחה הקטה אשר יהיה בעטן פוס הקטס
כן מראה הגה סבב הוא מראה רמות סבב ה' למחך פ מראה הקט
הוא מראה רמות סבב ה' וקטה הוא סבב ה' והנה המקיף למחמל
הוא סמוך מראה סבב ה' נמה לפי שהסבב הוא אחש וכך הכסח
וכן החמח וכן חעלה העשירית היא כעלה טחש והיא כמורה נ'
קטיתה והדבר היולח כמו כן הוא כעל נג חותיות חמח ועל סן חצבה
בעטן כמורה ונונה טלנ קטיתה וזהו סוד חת קטה עתי בעטן
סוף דב הכל בא חיסוד טלס סמח והכל סבב למעלה מסבב ועל
בע צלוקר קטה בעטן סמור עמך חלה סבב פ הוא מכון כנה
הכסח והמעלה העשירית והדבר החדיק בעטן הכסח והכסח
הצבול והארון החלש טכתיט והחמח טכל חל חיסודים חן כמות
טל חמח ועמין כמורה נ' קטיתה בעטן ועל אשר הפן יחזקח פ מראה
הכונה אשר מראה הקטה כמראה רמות סבב ה' בעטה סמח
טעל על שנו טעל נאחזה ואטל על שג למחך טחין להקטבל בקט
כי נגד מסבב שלמעלה ואשרי המען רב זה על טריו פ כנה
מקוס מכטס קטה לשפה טהיא חעלה עשירית כמו טחמון
יודש מרסבה זל וקטה טפה צן כהטפו למח פ באשר היא כעלה
כנ מורה כך הקטה והיא חות הצדיק והקטה חות הצדיק י וכו

כן צי צדק לבטלך בנה פ מה שחור יחזיקת מיתריו ולמעלה כשן /
 לחשמלה הוא סגל חזקה הנקראת קול לשון קבדה והיא מרת הדון מעלה
 הנקרא צדקה וצדקה ואם על פני וחסמע קול חודש כש חזרה לך
 צי פ נשעה קוליה הכונה שהיא מעורה חוזה כשר ה צדקה הקול
 לא רעה להסיר צ מחר אלק נפל על פני ועל כן אחזק שכל חוסהכל
 צדקה לך חס על כשר קובן למדך פ סוד הקשר שחוק בכל מה שציה
 לך חמלה שהיו ככר הכשר ומה שחור וחזקה כשן חשמל וכן וסחוק
 ל חמר וחממע קול חרצ על למר פ חך החשמל צד הקול השלמן /
 ורע פ החשמל חזקה לבח ושאר החשמלים הנקראו חלופים ונקראים
 חס חווסת לין די צלמן ידקה והחש חרונה צדחמה ינה דחמה /
 דקה ונחשאי שכל חשמל כשח חס חמל ופדיופק נפתח דופק צדח
 צדול ויוצא צקול צדול לפלם דופק קול חרע צדחמלם הקס צדח צדול
 וחל חרס צדחמה דקה ונחשאי שכל חשמל כשח חס חמל ופדיופק
 שפתח דופק צדח ויוצא צקול צדול ועל כן חמר חלטה זל חס רשע חס
 וחמר כן קול דחמה דקה כלשח לפ שחמע חלטה זכר לטוב קול החמנות
 החמללים צקול חס חמר קול צדלה ולפי שדחה אחרי כן ושמע קול /
 החמנות הנקרא חשמל החרצים והחמללים צדחאי חמר דחמה
 דקה כחיתגס יונק עה קל דחשצמין צדחאי וזל קול דחמה דקה קול
 חלופים השמע על ידי דחמה דקה שצפס שהח החמה הנקראת
 חשמלם סוף דצ סוד שלמן קלה יחלה לחשמלם וזהו צדחמה דקה
 ופסנלה לחחרים הוא קול חס וימלח צדלה זל סג קול דחמה דקה
 וצדחמלם חמונה לצד עיט דחמה וקול חשמע שכל דחמה קודם קול
 לפ שחלטה זל חזה חמעה למעלה שחמה צדחמה החמנות שחמלמן
 צקול חס וחמר ק חזה חמנות שחמללים צדחאי חס החשמלם
 וזהו קול חמלן ודחמה חכפסס וחלפס חזה חמעה למטה /
 שחמה צדחמה החמנה חמללים צדחאי וחמר ק חזה החמנה
 החמללים צקול חס וזהו דחמה וקול חשמע פ חמלן השלש כחם
 חתישעם לפ הכשר יחלה דחמה וחמר כן קול פוז יונק לחמע

שנה ויטע אחות הסיפס מקול הקול ונן ומדענה ווע אילנה סיפס היכל
 מקול מלען ויחזקאל העפא עה יחזק מלמעלה למטה ויחזק בנהלה הנה
 העק חסמנים היחלעם נחמיו שנה ויחזק בען חסמל כלעו נחמיו
 חסמל ויחזק ק הנה היחמלע ביקול ים ואשמע קול חסמל ועשר
 פה ויחמל רוח ואשמע אחרי קול העפ ציל צוק בעד ה ממקומן
 ועל כן יחזק ואשמע אחרי פה שחזק הוא בנהלה למעלה וכפול שנה
 מלמעלה היו שמערים אחריו ודע צע פ כל עפא שאינו שומע קול רע
 בנהלה ויחזק כך רוחק הכצע חין ל פה לעב בנהלה ועל כן עמער
 ישפיהו העפא עה ויחזק ואחזק חת ה יושב על כסא ונן ויחמל ית
 יקרא דה שרי על כורסיק יקריה ומנען נחמי יקריה ויחזק חיו ל פ
 עמיה ונן כלעו יס ל לרום ולען לעב ולמאום שפיה חסמל שחזיקה חת
 היחזק ה צמו קודם שאשמע קול ק חירע לחזקאל העפא עה שחזק
 הכצע קודם שישמע היצר שנה פווחק חסמל ענו מלמעלה יער
 ויחזק בען חסמל שהיו הכצע העקו חסמל חסמל חסמל ועשר
 שחזק החלמפס העמרים העקאים רחמה דקה וחמלנים פעמים
 ולען היה ל הטות לעב ע ששמע קול חסמל שנה ואשמע קול חסמל
 חבל העביא שהיה שומע בנהלה קול הדצע היולע ויחזק ה היה
 רוחק הכצע היה יכול לעמוד ולעב שנה עמם שומע אחרי חל ויחזק
 כן אשר יחזק שרי יחזק ומה שחזר אלפן רחמה וקול חסמל
 רע לעו פכל החלמפס אשר הם חזן לערער חסמל ביקול ים ויחזק
 לעפא קול סי שישמע החזוקי והרוחות והשמות ששם הם יתנו
 קול ומתנוחמים זה עם זה חסמל ע שיקול יולע חסמל פעמים
 חסמל ע בנה אחת פעמי לען חסמל זה ילע חסמל זה והוא מה שאח
 חסמל וחי פווחק חסמל ויחזק והנה חזק צע פ נשעה יתפ הנות
 שהם חל אשר ראש חסמל כחזקה כסא בבלע ישאלק ונשע הנות
 החזק חין צדק חלק כלל שהם הדיקע רחוק עליהן פ ויחזק
 והנה חיים בבלע ית הנות העמלקים לשה ששה הנות ומלע
 בבל ששה הנות אשר בלעו היראשן חלק ב בבלע ומלע בבל ששה

יקריה
 חסמל
 חסמל
 חסמל
 חסמל

מקורו

תצטרף אשר בלח יטע שאין חלק חש שחת מהם ומה שיש חלק צחש
 יצבה ראשונה שבשעה יצטרף שהיא חל על למיד צב שכן לך צב מעלה
 לשלם כשיש להם לפרט יצטרף חס על שיתן הם מסתכלים קודם
 אם יצא ממכונאו מרשע שום צדיק יחיוהו ולא יחייבהו עד אשר יולד
 אונת צדיק שכן וירא פ אין חן חיש ויד חת המלכי ושלם בצמטריח
 וירא פ אין חיש וירא פ אין צדיק יולד לכן חלק צחש יצבה ראשונה כל
 רוחי אורכם אם יצא ממכונ חלק טוב וטעה יצטרף שהם בלח חלק הם
 כצב שעה חשוי חיש מפתח להחיק ולהחיות לחסא שהיא חן עתה
 לצאת ממנו צדיק וטעה חשוי חלק הם מלמד מות צדיחא קספחא חספר
 משחית חף וחיותה בלח צדיחא מחונה להחיות המלפס קספחא לחי
 הצחורים חספר להחיות החיות שהם היולדות משחיות להחיות הקטן
 חף להחיות הצולש וחיותה להחיות הצחמות ופיר ישלך צב לטהר
 פ טעה יצטרף שהם בלח חלק וטעה יצטרף שהם בלח חלק הן חזו למה טח
 יחזקחא בטעה רוחות שכן מעלה ומעל ול רוחות השלם לך טעה
 שעמים ער ער צחוקחא וההפסק שיש בן החלשן שבטעה יצטרף
 הכתובים בלח למד בלח ראה הכל פחד חלם בהפסק הכתוב
 חחר חומר חיש חחר לבש הדבס חחר צדיחא פ חלשן חלשן חלש
 והוא דכבו והוא לכן טעל ופל ק חחר לבש חלשן שהיא לכן חלק
 טל פטיק והוא חש לבג טעל וזהו מה שחחרו יודע מרובה חלש
 שהשרפים צייתם לו וארום לעמים חש לבג ומתנו תערים בבש
 אופן כלח חנך כשן חלשן צחוקחא לרז רטן צחאן וצית סתש
 שהיא לכן חנך חשית שהיא חנך לבג ולמה אין עחין הנף לבג חס
 שהרי למה צום חיה עחית מרחוק כש חור לכן צחור טל חיסול
 וצדיחא ועלכן בשנים ימה רגשו מרבה צדיחא חספין עייתיהן
 לכן חיתווי לפי שניית פתשים ואעפ שאין עלי לחלפס הן חספין
 עייתיהן חפצ מורא טל שחוק צחך הוא פמו חסול וצדיחא חספין
 כלשם הדבס חסול וצדיחא חסול צחוקחא טעל חס לבש
 חרים ואחרי צחיה יצב זה חיסול וחל לחחר שחחרו למעלה

שהרשעים נתיבם אש לא וארום למך אחר ונתיב כרששים למך שהוח לכן
 ולא פאק יתשים ולא לכן . יש להשיבך שהנביא הוא ארום סוף ולחם
 ועזקה צו יות לאות מארמימות לפי שהוא חלש וחלש חיים . וזכה
 פ ארמימות האש עזקה צו יות ומחוק לכן החיים טעם ומרושטנו
 ומתלטינו כשן נחשת קלל שהוא ארום מאר . יש להשיבך פ חספם שהלבו
 הקור שהוא לכן סוף חספם חכמה נתיב ואינו עזקה היסב נחש חלש
 נתיב לכן כרששים . ואינו פ חס הלבם החכמה ומחשבת ומתלטינו
 יופתו שהנביא כשן ארום ולא שחין מכוסו בלבם הקור ופבו ממחלה
 צדק אש צדקת היואלן מרקיב השמים ושנו כנעני יאש סוף חכמה
 ומלכן ולא כזרום ומרושטנו ומתלטינו כשן נחשת קלל שמכנעין חות
 סוד כמה פעמים והוא עשוי צנוב ואין אדם יכול לחות צו חספם
 זקדודית . ויונה ויונה מנחשת קלל חלש שחשמישין לחון מה שיכנה
 לשמוע וקול רציו סקול החון טעם קול החיים ש שוטפם אשר צים
 והשומע קולם בפתגם שהחוס אינו יכול לעמוד חלש כופת על שנו
 כדנחל שכתב צו ופבו חלש וגב יאלן שחח לעשות רצון קיבו טעם
 והנה החיים הלבם הדבים חשיב דב למחר עשיתי ככ אשר צוית
 מחי נפקח מינה ופ לא היה הקנה ירע חלש אומר ע כב עשיתי
 את אשר צויתני חס רמקך שלחט לשלחות אחר שאין שום חלשך עשה
 שט שלמות יחד מדמריין בקנה דין וזהו ש חתה ירון דבן הקנה
 אומר לשלחך שיעשה שלמות ש חצ של ירון לה להשלם את שלמות
 לחון שהקנה עשיתי כאשר צויתי כב וקריין כב אשר צויתי
 לפי שלם עשה כל אשר טהו שהדי הנחש היו צדין מחיים בזמא
 ולמחול לבם הדבים למחר צו חל צכות לעל בן החופים חל חות
 לבחב לפי שחיה וטוב שהם סע סוד שנהפבו לפי סוד דצוקים
 יחד והאופן תחת החיה . והסוד אשר צויה והסוד אשר צוקים
 העליון פ מה שראה חרבע חופים חלל הכתובים הם הם הכתובים
 שחיות הקדש והם הם הכתובים שצוקים העשן ומה שאמר חלל
 הכתובים ולא אחר תחת הכתובים נחל למר פ נטה וגם החופים חונע

בפסוק וכן תראה סוף תל של כי קוף הוא תרע שבכל פסוקי שמי
שבחוחם כל חזק חזק חזק חזק בפסוק פ ישרה מעט האף והחיות
אשר קוף וכו' יש צל פל ו פשוטה ותרע בצ שלשון חף שהדי ברגלה
שלמה עה חין פל פשוטה אלה באלו ונאף ונאף ובקדושה חין פל פשוטה נל
פל פשוטה לפי שיחוקחאל הקר שגזור שרוב . לפי חין כף תל של
ולו ו בחרטה שטיה והחיות והשרפים מחמרים בצפיהם של ואלה
זה קול שפיהם וכו' ונאפים ישלף ומתנב ונבין משמש וכו' ויעף אל
אחר מן השרפים זהו של והאיש נביתח אשר רחיה בחזון צפיה
מונף כיעף ונ לפי שהאש שלמעלה היה שורפן אם היו מחמירן בפה
בבבל סוף האדם השיתו פין ברוך האש ומיד מתנפת האש ומצק
לתכו לפי מחמירן בצפיהם ושר פ קס מצעפן את עצמן בצפיהם
בצפיהם ובחמירן וכו' סוף תנעם מעלה כלעו הכסף חרבת .
ובהשרפים חזוקים מן הכצר של האש אוכלת או מרגעם בפה ומאד
הם שנים ואין אחד מהם שיתו בקדושה בלא רשות תפרו של וקח
זה חזק זה ואמר ונ . ורע צע פ מה שחזר ו פעמים קדק בל למקד
כי כל לפי השמים שהם מלאש הגז יהיה מקפדים מה שיהיה הם
מחולקים לנ שטה . רב החחד מרוח שהוא האוויר והנה השפ ממים
והנה שלשית מאש . האחת של רוח אומר קדוק ואחרק הסה השטה
ממים אומר קדוק ואחרק הסה השלשתי מאש אומר קדוק כפ הסוד
אחת רוח אלהי אלם רוח מרוח מים מרוח אש ממים מלאש רוח אומר
קדוק לפי שאין רוח נכס לרוד קפצתי למחילה הכצר מלאש מים
אומר קדוק פ המים אינם נכסין לרוד קפצתי פן קצמוק אש הכצר
למים ומלאש אש אומר קדוק פ יראים להכנס פן תכלס האש הנחלה
של הכצר פ כל מלאש שהיה חסן להקרב אל הכצר היה קדוק
שודפו שהדי שזיהו נכס להקטיר מיד בשע מות ונ שרפים שפדים
ממעל ל כלל השרפ אשר מעל לבצר העש שיהו ולמור . וחעפ
שהשרפ אש עמ וארום לעצם אש לבנה ושחקדיסין במלכותי השרפ
שעבסין לבנות מאובלים שבעה פעמים שהדי אש נמל אש ומקדיסין

שלמן

החיה שהיא אש מתלקחת והוא השן הנקרא אש ושם המקיף
לכבודו והמקיף לבסוף : ונגה לו סביב דע צי פ לבדו ולשון
המקיף ולשמו לבסוף ולשון המקיף לבסוף הכו
הנקרא כונה מקיף אורח והם המלאכים הנקראים כונה וזהו מה
שאמרו יורדי מרעדה וחולה לו צמות ערואים צלון חקר וצלון מק^ש
סובבם כסוף הנורא : ודמעות פניהם נערה הקנה ושד
אמרו יש למעלה מן
משל חיות מכוון כמראה כונה שכן על הקרח הנורא ולמעלה
משן מראהו שכן על מראה הכונה ומשמו אש וריופ כבוד וה
ההוא אינו כמראה הכונה המקיף אש חיות כי מראה הכונה
המקיף אש החיות הוא כמראה כרכוס והוא צי חמשה פעמים
כונה כשב נפר המרעדה : וכנה לו סבב וכנה אש וכונה לו סבב
כן מראה הכנה אה כנה כבוד ה' וכנפן המלאך מלק הכבוד ה' פעמי
צמזמור לה האף ומעלה נחמס זמרו צמזמור סלבו קח זמרו
אלהי זמרו זמרו למלכו זמרו פמלק על כל האף אלהי זמרו ומספול
וסמיק ליהם אמרו מלק אלהי על פים אלהים יסב על כסוף
קדמו ספרו ומעסה פעמים ארון צמיו פטה ארון וחמשה
פעמים דב הקבה עב ישקב ואיה יודע פ דמיות חקוק צבא
ומה שאמר חזקאל הנפח עה שן צול ואש מתלקחת וכונה לו סבב
הס ג' מראות כנפ שלשה טונים מראות השן וכנפן צמשה
המרכבה החסומל חסומל החסומל נהו שן חסומל כלול שלשה
מראות קצשה בחסומל בשלשה מראות השן מראה אה ומראה
צד ומראה חיס וכנפן עשה צלול ג' מראות נעל כן למ המלאך
צלול צמשה ארון : ושד צי תכל לפרט שן צול על השגס
המקיפים לבסוף הכבוד שהם כעלם השמים למהר ותכל לפרט
בט ואש מתלקחת עם אש עזה המתלקחת אשר לפגס מן השגס
ותכל לפרט וכונה לו סבב על השגס המזקירים כזוקד הרקיע
והמזקירים כען רשעים וכנה להם סבב פ מזוקד הרקיע השגס

יוצא ויהי ציל כמראה הכנה סבבטנו ואלו השיבט שאט הולך על דרך
 הספק בהיותו יפשו פי' אחד על שבין אחד נפי' אחד על טען אחד
 פ' המוחות היקרות האל כלם מתאחדות מן בזון ומדר ואייתם אחד
 הווא וקכל לצי אחד בלי טוס מסק בעולם : ומתוכה כעין -
 החטמל מתוך האט רעה ליה ומתבה
 ומתך רוח סעיה המתקפה אחורי הכם
 טהם זוהר המלפס הממוטם על רוח סעיה החטמל שחד לפס
 מהם ועל כן אחד ומתבה כלשו מתך האט כלשו מתך אט שוק
 המתלקחת שהיא לפס מן עפ יתשם המתקפס לבסח החטמל
 שחד לפס מן האט המתלקחת ועל כן יתשם יונק בן שפוחל -
 ומתבה כעין החטמל ומצו שלשום כעין חטמלה למדרך טל : ומת
 מתך רוח סעיה כעין החטמל יולט מטען החטמל שאמר שבין האט
 אלט נא למדכו טלה יחזקאל לראות למעלה מן החטמל שהוא -
 הכבוד היוטב על הכסא ולא היה יכל לראות מפט התעורבה שלמור
 ידקרק כמראה אט וברד טהם המתקפס הכבוד והלה חזייתו -
 בחטמל שהוא למטה מהכבוד אשר למעלה מחכנו וראיה לצר
 ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו תלמעלה וסמוך לו ואלו
 כעין חטמל ומה טל הזפר יחזקאל שח חטמל במרכבה שפיה לפי
 טכב חזה לצר הכבוד טהרי ראה תלמעלה למטה ונש לא הזפר אט
 מתלקחת במרכבה שפיה ולש דמות אדם לפי טפח למדכו פ' במקו
 דמות אדם חטמל מקיף ולחחר טל הזפר דמות אדם לא הזפר
 חטמל ומה טראה אט במרכבה חטמלה צל למר על האט שיש לשרוף
 השר פ' טפ עטפס הראו לו לחזקאל במראה הזאת העגן אחד
 הטנה שהטיף במחמת החלבוה שהיא יעשה מרכבה והשגן הטט
 מעל חרבן טל ירושלם לפיכך חזרה לך פ' צמה טראה אט במרכבה
 ראשונה החזר על האט שיש לשרוף השר ומצו האחר הטיף הוא
 מעלת האט המתלקחת וחס במרכבה שפיה יהיה דמות אדם
 בחטמל מקיף לא יהיה חלחך ונש הסיוב יכול לנגע צלח אצל

הכרופס וכן החיות רמח וטוב עד שיפול חס הדבר לעדין והכל על ידי
 השמאל שהיה חס ימין כי במרכבה ראשונה ראה יחזקאל שנה מלמעלה
 למטה ועל כן אמר כעין השמאל חיות כבוד ולפי שראה לצד הכבוד
 אין סופם במרכבה הראשונה כי הם למטה ימין השמאל וימין הכבוד
 אבל במרכבה אחרונה שראה יממה למעלה ראה הסופם ועל כן
 לא הזכיר שמאל פ' כבוד ראה לצד הכבוד ונבדל כל ואחר כעין שמאל
 אולם לך השמאל ומהות ומעלה בשה : ומתרבה דמות ארבע
 חיות כלשם מהתך האש חס מיתלקחת החקפה

לשמאל ולבסוף דמות ארבע חיות כלשם דמות ארבע ביו
 ולמה קורא חיותם חיות על שם שיש להם קצין פנים כמו חיות פנים -
 הם שרץ קצין ופניו אל התן לחיות נפש יתך כל הקצין החומות
 על כן שנה לית במשכן פגום החיות ופתיח צד הייך קוף ופתיח
 צד הק' צד' למשכן קצין ואלו ארבע חיות הקדש העליונות הקדוץ
 לשמאל ולבסוף הכבוד אשר על גלגל הירשיש העליון הקדוץ פ' -
 בששק שבעלו ע' מ' ג' שם ראה מ' המראות הקדושות צד הנלגים
 והחיות לחיות במרכבה הירשונה בחיות הקדש למעלה ואחר כך
 היה רוחה בחיות שלמטה של גלגל הלבנה כמו שחזרנו למעלה כי
 במרכבה ראשונה ראה מלמעלה למטה : אבל במרכבה השניה שהיה
 ראה יממה למעלה הדתיו לחיות במרכבת החיות של דקיע
 הלבנה עד שהיה רואה צדופס העליונים טברקיע הקלעין שעל
 ראשי החיות העליונות : וזה כנראה דמות אדם להנה
 ולחזר דמות פני אדם

להנה פ' ג' יש להם דמות פני אריה ופני שור ופני נמר ופני
 החיות הוח אומר שהיא כעוף אדם הקוף החומר מכל הצביות
 ועל כרחיקו יש לה שיש ין פנים לכל חיה וחיה שהרי פגמים /
 הולבת למזרח וכן למערב ולצפון ולדרום כמו שנפיש צנה ית
 נבדל של ואיש אל עב פגו ילכו : דמות אדם להנה אדם
 הוא כבוד חיות וזו היא מראהם דמות

אדם הנמצא צדושי מילת אל חומר אל חומר שלם הוא אדם מחויבים
 דמות אדם הנמצא צדושי מילת אל למפרע אדם כלומר התחלה העולם
 לפנים ולחומר הוא אדם להנה וארצות פנים הנמצא צדושי מילת אל
 חלק כלומר חלק וחשוב שבחיות הוא דמות אדם ועליו נאמר פ' המקו
 חמר יפה הראש אחריו ילבו והראש הזה הוא אדם הוא עוב וארבע
 חיות אל הקנה רוב עליהם ורוחק צדושי רוחות השלם אל כבוד
 מתעלה זהם ומה שאמר רוב עליהם זו היא מחשבתו שהיא מושג
 עליהם כל רוחות השלם נהו רוחק זהם נהו רוב על עב קל וכל
 חיות אל מתעלה כבוד האל ית וית צדושי לחיים או למות למשי
 מוח או למשי מערב או למשי דרום או למשי שפן על כן אמר
 ר' אלעזר הגדול צדושי שלט שמדע פני מוח מרוב מן שטחיהם
 פני האדם וכשמדע פני הדרום מרוב מן שטח הכרופים שב ארית
 וכשמדע פני הצפון מרוב מן שטח הכרופים שב שר מה הוא הפרוט
 שהקנה רוחק זהם צדושי רוחות השלם ומה שאמר מרוב מן שטח
 הכרופים הם הכרופים שצדקיע העשן שמהם יולם הקול מן שטח
 שלמה מהם ועל כן צדושי ר' אלעזר שמהם שבם על הרקיע השלשין
 שטח שטח לב ע והרצו יולם מופתם לכן כרופים שלמה לכן
 כרופים של מעלה לקבל ש שלשין התחתן וארבע חיות אל שלמה
 שמות הקרופים החקוקים על מאשיהם נשאה מלפנים שומרים אחרי
 חיות הקדש והם משפס וכל צפן המרום על שונותיהם של ישראל
 כשהם חומרים ועליהם עמו סמו כן ורחיות אה אחור לפי שהפן
 מרעה שהיו משפס אמר אם חין פעך הולפם וע' והשיב ל' הקנה
 פני ילבו והעחות לך שהם הפנים הקרופים הצדושי היושב על הצד
 היושב על המאזן וארצות צדושי דע צע פ החיות הם ארצות
 וארבע שחלי ארצות עף אחד הם סמו שאמרנו למ
 וזה מראיהם דמות אדם להנה כלומר דמות עף אדם זקוף והחיות
 עף אחד הם כעף האדם חלק מפע העשן והחשך המפידן נקראים
 חיות ולפיכך קוראין יחזקאל פעמים חיות שנה דמות ארבע ופעמי

פס
 רובם

-
 -
 -

קוראן חיה שם היא החיה אשר רחיה תחת אלהי ישראל ולפי שהחן
 והשן מפריד בין הפנים עקראות חיות ולפי שיש בכלם פנים פנים
 פנים הרבה כמו כן עקראות חיות פ חיה כמו שאמרו למעלה עלה
 הקבץ ועקראות חיות על שם הקבץ הפעם ומה שמצאו בקבץ אחר פ
 ראשים ופמה פנים כמו שמצאו לחיה אין פ תימה פ יוסף תביל יוכיחו
 שם תביל ויוסף בה כמו שמצאו סרוב צבדיהם של מעשה בראשית וכמו
 המעשה שהיה בימי שלמה המלך עה ושהה צב אודישך כי יחסר פנ
 החיות על דרך הכלל הם ששה עשר פנים שם וארבעה פנים למחר כל
 לבל ראש וחמש של ארבע חיות ארבעה פנים שהם אדם ושור ואריה
 ושאר מצאו למרבעה ראשי החיות ששה עשר פנים אבל על דרך הפרט
 המצא ארבעה ראשים לבל חיה נחיה ארבעה פנים שהם אדם ושור
 ואריה ושאר לבל ראש וראש מצמות ין פנים לבל חיה נחיה ופי זה
 חין חנו יכולין להפחו מן וארבעה פנים למחר כלומר כל פן ופן -
 מרובעה מל פנים פ לפי הפשט אין הכתוב הזה מופח אלא שם ארבע
 פנים לבל חיה נחיה שהם ין פנים למרבע חיות נחט מוצא כרע אחת
 שהם ין פנים לבל חיה נחיה שהיא למ יסם בלבן חש אל עב פנו
 ילבו וקדש ידוע הוא פ פנאים הולבת החיות לצ מרח חו לצ
 משב חו לצ דרוס חו לצ עפן וכן לבל חיה נחיה נחם למ יהין
 לחיה ל פנים לבל ע וע מרבע רוחות השלש היאך תהיה יכולה
 ללבת בבל ע וע ארבע רוחות השלש חס למ תהיה מחזית פעה
 לצ שיש לה ללבת וקד סת למ יסם בלבן חס השיבצ למחר שיש לה
 פנים הרי הם מקוררי ל רוחות השלש פג אדם לצ מרח פנ
 שור לצ משב פג אריה לצ דרוס פנ שר לצ עפן וצענן זה תבא
 למ יסם בלבת חיש אל עב פנ ילבו יש להשיבך פ הסטב אומרו
 כי המקום אשר ישנה הראש אחריו ילבו והראש הזה הוא אדם חס כן
 לפי דעתך למ המצא פג אדם פ חס לצ מרח ונמצא לפי דעה זן שאין
 חיה שמזית הולבת במעב חו לעפן חו לדרוס חלם על סחך יש למ
 כ"יש לחיה ל פנים לבל ע והפעם הפעם למרח חיש רוחים לשלש

פני מערב ולא צפון ולא דרום והפנים הפונים למערב חיים רוחים לשלם
 פני מזרח ולא צפון ולא דרום והפנים הפונים לצד דרום חיים רוחים לשלם
 פני צפון ומזרח ומערב והפנים הפונים לצפון חיים רוחים לשלם פני
 דרום ומערב אלא ל' פעם שיש להיות לצד מזרח הם הפונים לצד מזרח
 והולכים ול' פעם שיש להיות לצד מערב הם הפונים והולכים למערב
 ול' פעם שיש להיות לצד דרום הם הפונים לצד דרום והולכים ול' פעם
 שיש להיות לצד צפון הם הפונים לצד צפון והולכים וכן כל חיה וחיה
 ועל כן אמרו חכמים במרכבה בלא יסוד בלמך כל חיה ואופן שצד
 מזרח לא יאזן מערב וצפון ודרום משלם וכן האמר לכל חיה ואופן ולא
 אמרו דבר זה פאס על הפנים הפונים למזרח שלא יאזן מערב צפון ודרום
 משלם וכן כל הפנים שצד כל חיה וחיה ולמדה מרוב זה שאמרו חכמי
 המרכבה פה ל' פעם נקראים חיה ומלאם לפי שכן זה שהם יז חיות למס
 ה' זה של שם העבר ואם האמר מה שחמח חממי המרכבה כי חיה
 ואופן שצד מזרח לא יאזן מערב וצפון ודרום משלם שלא אמרו דבר
 זה אלא על החיה עצמה ולא על ה' פעם הפונים למזרח והוא
 שהם אמרו במקום אחר שהחיה פוגעים הולכים למזרח וכן למערב ולצפון
 ולדרום ואח' דבניהם נשחרים במחשבתה אלא על פניהם יש להם פעם
 הפנים הפונים למזרח אמרו דבר זה ולעולם יז פנים שיש לכל חיה
 נחיה יז חיות הן פה ל' פעם נקראו חיה אחת וכשהחשוב ל' פעם אחת
 פעמי שיש לכל חיה וחיה המלאם כי החיה האחת נלקת ל' חיות למשכן
 ל' פעם שהן ארבעה ארבעה ל' רוחות השלם ועל כן יש לך לרום
 ולפנים וארבעה פעם לחזר לכל קן וקן מחוצצת מל' פעם שהם
 ארס ושור ואריה ושאר ומלאמו יז פנים לחיה שהם ארבעה ארס
 וארבעה שור וארבעה חריה וארבעה שר פ החיה מרובעת בעגס
 ויש לה לכל צד ל' פעם שהם יז פנים ויז פני חיה הם מעטם על חיות
 של הקצה שיש לה יז פנים וזהו הסוד צדקה האמר וישכן מקדס
 לכן שן חיה הסופים ואח' להם החיה המתקפפה לשמור את דרך
 ען החיים ויז פני חיה שכן יז צדיתה לכל שלהם יז צדיתה שלמה חמה

-206-21

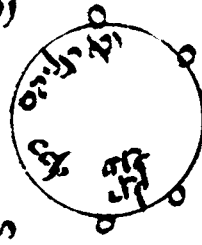
-207-

וכן כדיתיה של תורה קרי יו כדיתיה והסמן עק חיים היא ל חיות סדר -
 פנים כנגד ימין דר' שהתורה נקטת בהם ועדף יו כדיתיה שבעת עש
 ימין דר' סדר . וארבע כפפים לאחר להן כענין לבל סן וכן ארבע כפפי
 מעמד ארבע כפפים לפני אדם הטועם לעז מזרח וכן לפניו לעד -
 מעמד ולצפון ולדרום וכן לפני טור וחריה ושאר לבל סן מהם ל כפפי
 נמצאו לבל חיה וחיה סדר כפפים כנגד ימין דר' שהתורה נקטת בהם
 ערך עם יו כדיתיה שבעת חו יו למודים שצחומע קרי יו . כפפים
 לבל ל חיות והסמן יו לעקב שיחיה ושאר סמן אחר ונלמדה כנר ליק
 ונוד סמן אחר סף רגלים נעלמה ויש לבל חיה וחיה קדם שיטת שמה
 לבל סן וכן מיין פנים שיש למיה פכל עין ושן כעלם עלם נהיה עעל
 נחין להם כפפים שחס היו להם עממפים למ היו עיכ' לבסורה
 ככפפים כסף אחר חכמה לשתי שיטת וקדם שיטת לבל חיה וחיה
 מנעם על קדם היסוד שצברטת אחרים לעתה חיות תקיב שיטת
 וכן הוא מעמד ארבע חיות ימית הכסא הכתר האחת שיש לה יו פני
 וסדר כפפים וקדם שיטת שמדות לעז מזרח ועליה חמר ל חלפתור
 הצול כשמרצ פני מזרח מרצ מצפן טע הכרופס . טע חיים החיה
 השטה שיש לה יו פנים וסדר כפפים וקדם שיטת שמדות לעז מערב
 ועליה חמר כשמרצ פני מערב מרצ מצפן טע הכרופס פני טור .
 והחיה השלטית שיש לה יו פנים וסדר כפפים וקדם שיטת שמדות
 לעז דרום ועליה חמר וכשמרצ פני דרום מרצ מצפן טע הכרופס
 פני אריה . והחיה הרפעת שיש לה יו וסדר כפפים וקדם שיטת -
 שמדות לעז צפון ועליה חמר וכשמרצ פני צפון מרצ מצפן טע
 הכרופס פני שר וכן קרצ מרפוט צ'ו פנים שיש למיה פה ארבע
 פנים למזרח ול פנים למערב ול פנים לדרום ול פנים לצפון וכן
 כל חיה וחיה שן וחטך המפריד צעהם וצחיות ל חיות פ חיים חלם
 חיה אחת והם דצקוית צעף אחד שהיה כעף אחד מקוף פמו העלון
 והעפלים שהם והעפפים דצקיים כען ואעפ' שהעף אחד העלון
 והעפפים רצם הם והחיות חלעם שהם עף אחד יש להם חלעים -

22

הרצה וזהו הסוד הסטב החמור למעלה וזה מראהו דמות אדם
להנה כלשון דמות אדם החושן טעמו צדו פתען צד ידים לפתע
זה וצד ידים לפתע זה להנה נלם לבוסו חש נלם לכתחש ונחמטע
טל ל חיות שמדות ל מחנות טפה מחנה צביאל שמדת לע חיה
השמדת למזרח מחנה רפאל שמדת לע חיה השמדת למערב
מחנה מסאל שמדת לע חיה השמדת לדרום מחנה חוקיאל שמד
לע חיה השמדת לעפן וכן הד דגלים כך היו שמדים על דרך סוד
ל חיות ול מחנות טפה דגל מחנה יהודה למזרח ושמו צ שבאים
דגל מחנה אפרים למערב ושמו צ שבאי דגל מחנה ראובן לדרום
ושמו צ שבאים דגל מחנה דן לעפן ושמו צ שבאים ואלו הנה
רפאל מלמחריו סי עפלות טב אפרים וכך הוא הסדר חיה טעם
אדם ומחנה צביאל ודגל מחנה יהודה למזרח חיה טעמה שור ומח
רפאל ודגל מחנה אפרים למערב חיה טעמה אריה ומחנה מסאל
ודגל מחנה ראובן לדרום חיה טעמה שר ומחנה חוקיאל ודגל מחנה
דן לעפן ואם ישאלני צב לאחר טעם אדם תקדים צחיה טעמה
אדם וצחיה טעמה שור וצחיה טעמה אריה וצחיה טעמה שר היחך
עכרת כל אחד על טמה נשעה טהדצור דופק עליהם השונתך
כי צחיה תקראת אדם פע אדם שומלי צחש שור אריה ושר
ומדן פע אדם אריה שר ושור וצחיה תקראת שור פע שור שומלי
צחש פע אדם ופע אריה ופע שר ומדן שור אדם אריה שר
וצחיה תקראת אריה פע אריה שמדים צחש פע אדם שור ושר
ומדן אריה אדם שור ושר וצחיה תקראת שר פע שר שמדים
צחש פע אדם אריה ושור ומדן שר אדם אריה ושור וצחש שמד
פע שור השים פע שור פ צחש יחזקאל חמוי והפבו לברז וכן
הסדר צ"ו פעם טיש לחיה בכל רוח ורוח טהפעם פעם
ורגליהם רגלי שרה כלשון שאין להם קפצם הרגלים הולכות
ורגליהם לפע החיות כצדאל ואם תאמר
אחר שאין לרגלים קפצם היחך טרשים אלם טהחש אוכלה חכה

צדקים צדוד להצב את מיר הרגלים מיתכונת כמו הענף הזה
 שמכנס את העזר בשם ומרכבו ומהפכו ועשה לו כל חסן לשון
 מחסן כל שכן את חובלה וצד לעמדין ורגליהם רגל יסרה שמכונס
 רגל יסרה בהפגן בעמוד השיר והלל יסרה בעמקריא יפלה יסרה
 השר וקרי יסרה ורגליהם רגל יסרה סוסן מלה לעמדין כי צדיק
 הרגלים מחוללת בפניהם וכעניהם והם תקושת צנף אחד למטה
 וטה רגלים יש לבג חיה נחיה שמיעוץ רגלים אין פחית מעטם יודע
 בע פ ארבע חיות חל מלפס הרועים עלונים הם הרופס לבצר
 העליון והם ארופס מאר לבג הקנה וכצדו הקדש מהעלה צהם
 ורגל החיות כמו הם הם מלמכים קרועים אשר מעלן למטה מן
 מעלת החיות ומה שאמרו למעלה פרץ החיות מיתכונת מהוד
 לבג את וטהרגלים ממשה צדיקוד הוח רמז למלפס הטהחיים
 רגל החיות טהם מרעדין ומתירחין ומתפחדין מחימה רגל הדבר
 היוצא מפ הכצר העליון וטהם מפחרין ומשצחין ומחדדים לשון
 הגבול הנצר והנורא וכל מה שיתעל מדבר פועל החיות הכל מעלה
 המלפס זה למעלה מזה בן חיות בן רגלים בן כף רגל על ציושן
 בן רוח מעשה בן את מתגחת בן חסמל בן כונה בן חסממים בן
 את וצד הכל הוח מרחוות חלה עליונות וכף רגליהם ככל רגל
 על דע צב פ רגל על רגל ענף מכנס ומסוך לע חול
 כמו הנרה הזאת ולימה כף רגל על לב שטר החסון
 טל חשך ויהיה דומה לשור ועל כן טר
 לעל וגם כפי להקיר שן מעשה
 וחזקתל החמים והפג לרוב /
 מהלך יהיה שטם שמיין יסרה וכך
 ארזל בל הרנאה מן החזק של לרקיע מהלך יתן שטם וכן בן כל
 רקיע ורקיע ורגל החיות כמב כלם חבל כף רגל החיות מהלך
 תקיה שטם יתן צמדת הרקיע והכף משוקשת צמדות מהלך מן
 שטם ומובלת שניות ישראל והוח כמב מן העשר מיש צמדת סצם

שמהם יולד שמו של הקדש כן פי הנחון אל . והרב החסיד זקל פירש
 סוכן סבלה שמה לך הקף תרזה טעם והם שמרים על גלגלי חופטם
 וכן יש צמעה מרובה . ומצאן חכנו למידין פ יש כבוד זוהר חיות הקדש
 מצאן היתרטה שפארנו אמתנו מולאני כעב צבירה של תעשה צמחיה
 ומה שלט נוס צבועם כף רגל עגל רע פ יחזקאל העל שיה צקש
 רחמים לעב הקדש ונהסן השור לביב . וכרוב הוא פנעש קטן כמו
 שארזל סוב עב"ל וזהו הסוד הכתוב פ נער ישראל וזהו צדו והלחון
 ונער קטן כוהנבס . ועוד צבוע פ מנסרון הוא המושל צמר כבה
 ונקחא נער עמון יתח צדך למחן קטן כוהנבס . ונש כף רגל עגל
 היתה לצוהנה מרובה של יחזקאל והנה אחרו כב אלף מרובה היו
 צמחן תורה פאונה שרחה יחזקאל והוא רחוק לבב רב אודטה היתה
 נחם כף רגל הם כבף רגל עגל מה הושל זה להפוך פנעש שור לביב
 אם תחמר שלח הזפר שן העל הנה שור רגל עגל מופרה השן וזה
 צמחם כמה רגלן לעל שכל שרף ושף שתי כנפים מכסוה שיה רגלן
 שהם כרגל שור וכמו כן שכל חיה וחיה שתי כנפים מכסוה תלה
 שיש לה רגל קד כנפים יש לחיה ושתי כנפי מכסוה לכל פן ופן מזה פנע'
 של חיה הרי לך כנפים ושתי כנפים פנה של חיה שלח ושתיים מכסו
 חת גניוהנה הרי לך כנפים ושתיים מכסוה לשתי רגליה הרי לך שארן
 פנ כנפים שאחורה בהם שירה רגל גמלים יכמה פנע' . אם כן למך
 הולך להפוך פנעש שור לביב והלן מכוסים הם פ לן נחמפגו הספס
 שמכסים פנהם ונניוהנהם ורגליהם אלן הכנפים שאחוריים בהם
 שירה שהן פל אלן לעלם הכל הפך רן פנעש שור ופן רגל שור אעפי
 שהיו מכוסים ולבן פל הזפר כף רגל עגל צבועם ומה שאחזל
 צמסכה יומא וולאו כף רגל עגל פן סתפיו יש לעל שמה צבה שט /
 חזר הדב ליוטמן וזה קשה לעל אלן נחה על כל פנעם פ הפנעם של
 שור טיה לעב הכרוב נאפי צבה שט והרגלים לן היו ימנועם לעלם
 לן צבה רחשין ולן צבה שט ולפי שכתוב הסרה פנהם פנעה כס
 ואלו היו הפנעם פנעש שור אעפם שמכוסים לן היו מושל שלח היו מכוסים

אלן

אלו נשמה צדקים ורעם אצל רגליהם הם שמחים עליהם : ואין מחין
רגליהם של צדיקים. שרפם אלה נשמה שמעטפים ולא מחין נשמה אחת
ונשמה בעין נשמה קלה ידע נג פה נשמה נשמה שהיא אחת
מחיה משלה צדקה ויושר נשמה

הרוחיים חיות : וכן דרך אדם שהעצם טוען מפני חננות נשמה מנחה
ולוחקו להקרב להם עד שיכלה מאור עיניו ורע פ החיות יותר הם
מנחה חיות נמה עשמים מנחה קלה אך משמיען למון מה שיוכל
לשמור ויהיה להפן כמו שסעב צדקה על נביאם וזרעיהם ומרנניהם
כעין נשמה קלה : ויריחם כנחמה ונא יודו כהב מצמד שידו
של הקנה פשוטה

פמו שארץ במסכה חננה ונפרד ר' אלטור מפני חזיה מן לודי
של ידו מן החוד וגם מקבלת הגבלה וקהודקה שמחידים נזהו סוד
יעקב מקבל יהוד כשהפלה שלה למענה ועל יעקב החקוק צדקה
אחר הסמוק מצדקי פניו יעקב סלה נירי אדם ידו של הקנה מפני
סמחה אדם פשוטה תהי כעפ הכונס נירי אדם שהיא דמות יעקב
של מרתה עפיהם מופן הם של יעקב חיש הם יושב אהלים יושב
אהל היה לו של אלה מלמד שהוא צדקה שלמטה וצדקה שלמטה אהלים
משבנו על משבן הכסא כלל יעקב חיש הם יושב הכסא לפי שפניו

חקוקים צדקה חיות הכונסות סמל : על ארבע רגליהם
כלל לבל אחר ואחר מארבע חיות

לבל ארבע רגלין תהי הכנפים שהי ידים כירי אדם פ לבל פתח
ופתח יסלים תהיהם שהי רגלים ושהי ידים ופתחם וכנפיהם
למדתן כלל לבל אחר מל חיות יש לה ין פנים וקר כנפים : ואח
הנחין פ רגן כנפים לחיות נמשאו לבל חיה וחיה שהי כנפים שהי
מכסה נהן שהי רגליה בעין ישראל כרי להזפר מעשה העל פ לא
נמשאו שמנה כנפים אלה מנח הכנפים שאומרות נהם שירה
אלה כנפי הרגלים נמשאו שהם שמנה כנפים ושהידו חיות מלח
כנפים כנפי מלח מנחה עסק וכנפי מלח חזים והשמנה כנפים

26

טעמעטאן יט לא צוקומן שמה ימי מלה אשר כל דם רמח חצי קליס
 צדיה המלה אשר ען הרגלם וחלש השמה ימי מלה קומפן חותבו צלצין
 במקום שמה עפ רגל החיות טעמעטאן על כן עולה מילה לשטצן ככה
 סמו מחוז פנ סמח טהוא בלא לצור בזסה חימי המלה מנעט עלין
 במקום הכפס טעמעטאן מן החיות אשר יתה הכמח טהיו טהס מכו
 רגליהם פ לן נסרו הכפס ממקום אחר פ חס מן הרגלם ויא פ
 השמה כפס טעמעטאן היו מכל כפס טהיו חומרות בהס סירה
 ולא היו הכפס המסות הרגלם ואלחומר פ דב חמה הוא טעמעטאן
 הוא כפס המכמות הרגלם והח מכל הכפס טהיו חומרי בהס
 סירה ושארן הם כפס להיות וטעמעטאן ין כפס וצוקומן מנעט
 עליו ין צדיה הנסות בעט צדיה מלה ון בעטה קירה ואלחומר
 חמו טלח שארו מן הכפס טהיו חומרות בהס סירה אלח כן כפס
 נחטצן השס החיוד מן הכפס החוח ואלחמה קול כעפיה ונ
 בלח סל כפס למה ין פנעס מכמות להס לט כפס טהי כפס
 לכל פן ופן וטהי כפס המכמות צדיה החיות הרי לט וטהי
 כפס המכמות הרגלם הרי לט קמר מהס כפס הרגלם שססרו
 ישארן לט וזהו ילל כמר יעקב וכל כפס השיר הרי סל כפס נסרו
 טהיט שארו ס כפס נאלח שססרו מכל חיה וקיה ל כפס כן כפס
 הרגלם וטהי כפס השיר טהס ארצע כפס מכל חיה וקיה ושארן
 למה אחת מכפס השיר כן כפס ככך החטצן השס החיוד ושארן
 מל כפס למה שטיס כפס צלבר ככך ס חותיות טעטת
 טהיט ושארן לכל ארצע חיות מכל כפס מל כפס וזהו
 ואלחמה חת קול כעפיה כקול מוס חפס חמו נחטי הטה שלמיס
 רפס מל כפס ששארן לט חיות: חוברות חטה אל חותיה
 כעפיהם הכפס הם מחוברות

ודברות זו למן מחוריהם טען התיכעלן כשן קסו
 כחו שארן צל צלח כדי להנן עליהם מאלח חוכלה: לט יסרו
 צלברן ונ כלח חיון לטיט לסצב פניהם טהיט הולטיה

כי הפנים והכפופים והרגלים לבל עז ואלה אלה כשהן קולבות מה יהיה
 ככך הכסא להיות כנשא פ לבי דיקדוק המקור שחמר לו יסב בלבם
 ועל החופנים חמר וילבו החופנים אלה משמע פ שלם יהיה דבר
 ככך הכסא להיות כנשא הרע פ הנהג חמר הם תקופים צ יצ ככך
 הכסא ומה לבם כפופים ירוצו וחמרין מיד ואעפ"כ אינן מניחות
 קור כסא ותמלא שטה פעמים לו יסב בלבם שטה במרובה חו -
 שנה ושטה במרובה שטיה ל ככך ל רוחות השלם שלם יסב /
 בלבן ואחר ככך ובהשחס על החוף וא' ככך החופנים שהם פון
 בן לו יסב בלבן וצו לעמוד ל שלם יסב שהן ככך ל רוחות /
 השלם פ פט חיה ואופן שצד מורת לו חו ממשב ולפון ורזו
 מעשם ופט חיה ואופן שצד ממשב לו חו מורח ולפון ולרום
 מעשם וכן חמר לבל פט חיה ואופן שלם דרום ולפון ונאותם
 שצמורח לען צמשה פ איש חל עב פבו ילבו המלא שטה פשא
 איש חל עב פבו ילבו שטם במרובה ראשונה ואחר גטיה צאלמר
 שלם ילבו צאלבסון וחמר שאינם כנשים לעדין וחמר שאין חיה נציה
 מחציתה איש חל עב פט ילבו כלל חו ואחר ככך ילבו
 והחדש הולך ראשון כדרכו חל מקום אשר יפנה החזם אחריו ילבו
 וידוע הולך פאין נכד צביות פון החדם נחזם החדם הולך נכד
 חמחר חיזים שטע ועל כן הולך למעלה והחזם הזה הולך כחון
 יעקב טה שהולך חקוק צבסא הכבוד ועליו חמר השלך משמים
 חל הפחית יסרחל יסרחל אשר בן חרפחך ולבן חמר השירי השירי
 שחולו תחת לראשי השך וקרי יסרחל ולבן הקחה שארה הכבוד
 יסרחל שחילי שהיא עשויה משח יסרחל ושלה על חזם הכבוד
 השארה הקרחה שארה הכבוד היא שארה הכבוד העליון והיא
 הקרחה הכבוד השעירי והיא הקרחה מתקרון ועליה שחמר טה
 שלה שלה גטם כלל שהולך שלה להיחר צבסא הכבוד חפט
 שהיא שארה הפחית ושארה צריה שלה גטם ושהוא יורד יורד
 נכד כלומר שהיא יורדת נעשה טעשה ועליה החיץ חטה

היה

חיל שגרה בעלה ואשרי המפן ונראה שנקראה שגרה תפארת הווא
השגרה שעל ראש דמוה יעקב וזהו שגרה תפארת המפן וכו' וכו'
המר מעל המן שיריך וחיכו אומר המר ימחם לבן נחמד וזהו ה'עב
עליו מוה על המסח למעלה ולבן וירב על כרוב וכו' וכו' וכו' וכו'
הקול מרוב חלש מפן טפ הכרופס ויעקב נקרא קטן פ כרופס או
זוטרי ודע צב פ הכבוד העליון הנקרא קו האמצעי הווא הנקרא
תפארת ישראל ודמוה יעקב החקיקה בחייה הקדש הווא הכבוד שלמח
מן הכבוד העליון הנקרא מוה כן תפארת ישראל וכבוד העשירי העליון
החוקף לבן האמצעי מוה שגרה הווד בראש המפן הווא הנקרא שגרה
התפארת נסמו כן מאחלת הכבוד העליון מאחלת שגרה ישראל העולה
על ראש האדם שהווא יעקב אשר ציווה ללמד שיש כבוד למעלה מכבוד
נלפי שפע האדם הווא יעקב החקיקה בבסח על כן המלך טפ אדם
במוף הציבה בסח כבוד מרום וכן במוף הציבה ובסח כבוד יתלעם
נמה ששומר למדעה ונחיה את החורי הווא חשבון שמוה יעקב החקיקה
בבסח על כן אומר יעקב עה קרבה חלבים חנם צנחמריה בסח ולבן
יעקב מקבל ההוד כשהתפלג שלה למעלה וכו' וכו' וכו' וכו'
ותמה רגשו ונן קרי פה ישראל תמה רגשו : ורמוה פעהם פנ אדם
זה שחמרו חזל החטה הן הן המרכבה
שעל ויעל חלה מעל חזקהם ונן וזהו ה'עב עליו ונן ויעל מעליו חלה
ועל כן המלך במוף הציבה של ודמוה פעהם פנ אדם יתמים כבוד
חזקהם שעל עליון האדם הכולל נחמד עליו הנהלך לפע והיה תמים
וכבוד יעקב שעל עליו ויעקב חיש תם והמלך ל פט אדם פ הפן האחר
דומה לאדם החזון וזהו פט אדם גולטם כלומר פט אדם החזון
והפן הטפ פט חזקהם חזבו עה טעם תמים במוף הציבה והפן
הטלשי פט יתק חזבו עה טעם תמים במוף הציבה ונקרא שלה
תמימה : והפן הרצט פט יעקב חזבו עה טעם תמים במוף הציבה
ונחמד עליו ויעקב חיש תם נחוצה פט הכרוב שהם פטם קטנים
הפן האחר פט חזקהם חזבו עה טעם תמים : הפן הטפ פט יתק

חביב עלי שטקרא שעה המיומה י הפן הטלטי פט ישקב חטטנ עלי -
 שטקרא חוט רב נעמור עליו פ עש ישראל ואוהבת הפן הרבש פט
 יוסף העריק שטן עליו והוא ער כי הכרוב שטן פט עט ועל כן אמרו
 חסמים קל ירצח וועל דך הכלל יס לך למי פט אדם פט ישקב חטטנ
 עלי ופט הכרוב פט מטיח פ חפצים בן יוסף העריק עלי ופט חרייה
 כגד מטיח בן דוד שטן פ יהודה נצב בחייו נער כעב נר חרייה יהודה
 נפט נר כגד ישחאל עב הקדש שטן ואשח ארבע על כנש נר ועל
 כן אמר ישקב היתה אלהים חטטנ חטטנ כסא חמור יוסף
 פ היתה אלהי חטטנ מלמד שפט ישקב ויוסף חקוקים בבסח השם
 פט אדם דומים לבב ישקב ופט כרוב ופט יוסף דומי לפט ישקב
 שטן חלה תלדות ישקב יוסף כלפי היה דומה על עניטו לחצו נכן
 פט הכרוב דומין לפט האדם אלא שפט אדם גבולם כפט ישקב ופט
 הכרוב קנאם כפט יוסף עלי ומפאל השר נר החסר הוא נר פט
 אדם חטטנ ששומר מחטתו לע דרום ופט אדם לע מחות מפאל
 השר שומר לע מזרח ונצביאל הוא נר פט חרייה ואוריאל הוא נר
 פט נר ודפאל הוא נר פט שור חו פט הכרוב לפעלה שר חפצים
 בן יוסף וחשוב בט ז דמות ופ של פעהם והמלא החשבון שלה פו
 למשפן הסמא ללמד שרמות פט האצנה חקוקה בבסח פארצב
 חיות ועל כן אחזל האצנה הן נף הם המרכבה וחשוב חטטנ חותנו
 של ה' אל רחוק וחמון חק אשם שהוא שעה חטטנ צדח למשפן
 כרוב ללמד פ געה שישראל חוטטנן מעט הקנה פט הכרוב
 ננרחם עליהם ומאריך חש סמו האב המרחם על בן שהוא שרין
 נע ומעט חוטטנ חוטטנ שטן בט צברי ישראל נער פ עש ישראל
 והפך יקרי צבור והוא כרוב שטן צבר שורו קדר ל והפך וקרי
 כרוב צדק לפי שהקנה יעט פט הכרוב ומשפט צבת של ישראל
 ועל שם שישקב חקוק בבסח חמור הכעב על ישראל נחזק ונער
 כעב חטטנ ישקב אשר אהב סלה ופט חרייה חל הימין כלפי
 פט חרייה שמדין למין האדם אחריו לפי שהחרייה הוא חשוב

להיות אחרי האדם כי הוא מלך שבחיות ופג שור מהשחאל לשחאל
 כי האדם הוא חשוב אחרי האריה שהשור מלך על בהמות ופג שור
 למרבעהן למ פתח אלה שמר חס לשחאל חס לעמין ואלה שמר לשח
 האדם ואריה לעמין האדם כך אדם אריה שור ופג שור חמוצע
 באדם והנה האריה נצב מימנו ולאם תאמר שור שמר לעמין האדם
 כך שור אדם אריה שור ופג שור אריה חמוצע באדם ושור יהיה לפי זה
 הקדר קודם שור לאריה ולמין לעמר אריה שור אדם שור פ החשוב שהוא
 האריה יש לו ללך אצל העבול שהוא האדם ולמיונו ועל כחיונו יש לו
 כי פג שור שמרים לאחרים פג אדם וכך מעמר הפגם באדם השנה
 למזרח ובאדם השנה למערב ובאדם השנה לדרום ובאדם השנה לצפון
 שהם ארבעה ראשי של חיה הנקראת אדם שהוא לע מזרח פג אדם
 באדם לע מזרח ויש לה ין פגם באדם החיה הנקראת אדם כך קדר
 פג הפגם למזרח פג אדם באדם למזרח נפג אריה למיונו אחריו

פג אדם
מזרח
פג אריה לעמין אדם
פג שור אדם אחר

נפג שור לשחאל אחריו ופג שור אחריו כגרה האדם
 כל אלה הפגם פגם לע מזרח אדם באדם כך קדר
 הפגם השמש למערב באדם השט של חיה הנקראת
 אדם כל אלה הפגם פגם לע מערב ושור נהפך
 לברוב באדם כך קדר הפגם הפגם לדרום באדם
 השלשי של חיה הנקראת אדם כל אלה פגם ואריה
 באדם כלם כי כך קדר הפגם הפגם לצפון באדם
 החיה הרפעת הנקראת אדם כל אלה הפגם פגם לצפון ושור
 באדם כלם כי קדר

שור צפון
אדם למין אחר
שור למין אחר
אריה אחריו

אריה
אדם למין אחר
שור לשחאל אחריו
שור אחריו

לער חשבת
שור לש- מחאל אחר- דרין
אריה למין אחריו
שור אחריו

סדר פט החיה הנקראת שור ונהפך לברוב השמיה לצד מעשר כך
 תציר פעם השנים למעט כחו שלציר פט החיה הנקראת שור
 ונהפך לברוב השנים למרחו כחו שלציר פט החיה הנקראת חרס **הפעם**
 לרום וכן תציר פט החיה הנקראת שור כחו שלציר פט החיה הנקראת
 חרס שור השנים לצפון וכן תשג בפעם ששה עשר שלחיה ששמה חריה
 השמיה לרום וכן תשג כחו כן בחיה ששמה שר השמיה לצפון כחו
 שהולשהך בחיה הנקראת שור יחסדר פט החיה הנקראת חרס ולכך
 להיות השר אחרי האדם בחיה הנקראת חרס בפעם השנים למרחו
 ששג שחאל חומאים שהם פט חרס שלח וחרנה לחט תמן מרשית חרס
 חרס נותנס עלהם של פשעם כחו העל הכותנס על טאר השור
 שהם פט שור השמיה לשחאל חרס הפועם למרחו ומרה הרין עבר
 גם והשר השמד אחרי האדם חרס פטה שטס כחו כן למרחו חרס
 להיות הכבד העליון חומן כחו של כשור ישר קנו על עולו ירחף ומיר
 מתבל הכבד פט ישרב ומרחם על ישראל לבך הקדים וחסרה
 חרס בחיה ישרב ומה שכתב ישרוב בולחן הוא חרס לבד העליון
 הנקרא הפחית ישראל שקבעה צו שש מעלה שהן חנה נע למשפן
 הולח חרס בערב ועד הי' והו' שבישרב הוא חרס למשפן ון פט
 החיה הנקראת חרס והעין והקוף והב הפך ורדי קבע כלח שקבע
 צ"ו פט החיה פט ישרב ומה ששמך שור לשחאל חרס חריו הוא חר
 שחל הכתב נשקך על פשע כחו העל טעל טאר השור כי כמאס שש
 ימין הכבד שחאל טל השיב חרור ימין וחריה למין האדם חריו
 על שם חריה שחן ורואה לורף מרף חרס חרל והחרס בחוש טל הוא
 ישרב ולכן נאמר במש היכלת טל מל' חר' ישרב טל מל' טל מי
 יקום ישרב כי קנון הוא ולפי שמות חרס בבטח חומר הכסא חר' רכל
 כסא כבדך כשור חר' השלך השמיה ישראל למנה ומה שמר השלך
 חסמים חר' הפחית ישראל רל שמטלת חרבע חיות העליונה הקבע
 בלח העליון הקשיש המרף שמות ישרב חרקה בהם וטפלה למנה
 ע' חרס הולח החרטן טל לבנה שנקרא חר' כחו שהרפן שמים שחך

תורה על הד סיני של ויתן שמים וירד : ונתתם ונתתים ערודות
על המעלה חלמלח מעט זקוף צול עקור
על ונתתם הייכן חומרים פ הוא סמוך לנתתים אבל המע
מלמד להביע ולהעמיד הבה ונתתם בנת עלמה וכן פרוטו ונתתם
היו קוטם בנטיע לחיות ונתתים המכמות לפנים פרודות ופרודות
למעלה מהפעם ומכמות חיותם ועל כן חמר פרודות כלל פרודות מהפע
נחיים דברות בפעם ממש והיו הפעם שמדיות צרובת חל והכע
מכמות : לסיס טתס חוברת טח כלל לב חיה וחיה טה כנפס
מכמות לבל פן ופן וסוף חיה זו פרוסה לדר
כנף שלמו וכן שלמו לאל זן ע שהפעם מיתכסים פנתם ודנמת חקר
זה ער בפטה הזחת עבהן ועבה מלה נבהן שמרת לעמה וחיה
מחמדת עם ועבה לבס : ונתתם מכמות חיה ניוותיה כלל ונתת
כנפס היו מכמות לבל ניה
חוצע חיות בעבר של יחיה לען הזוהי ניוותיה וער כל למדינ
שחיים הולפן פאלבסון והשטת דך נשטת שלך לחדס להיות לפע בפע
לב שרס כלל : ולחיס חל עבה פבו ינ טב חמרין פ שלטה
הס ב במרכבה ראשונה וא במרכבה שניה החסון פן למדין שחיים
הולפס פאלבסון והשט שהח כל למדינ שחיים הולפס לצדין והשלישי
כל למדינ שחיים הולפס זה נבה מזה לפי שחין חיה נבה מחציתה
נחיס חל עב פנו ילבן לל כל חרבה וחרבה פעם ונמל פ ין פנ
לחיה ופע חרס וברוב קטשן בבלם ונמל שחס דאן החיה לך למוח
חו למשכ חו לעפן חו לחדס החרס הולך בחז כלל פעם שח חל חקר
חמר יפע החס חמריו ילבו וכל חיה נחיה מרובעת מר פעם לב ט
נל שח על חרבה רבעיה ונ ועל כרחיכו יל פ ין פעם לבל חוק
נחיה שהרי פעמים הולפס החיה למרח חו למשכ חו לעפן חו לחי
וחו יפע החס שקוח החרס ללפס בחל ל פעם ולך להיות שמו
פעם לבל ע נל ולל פן ופן ערך ז כנפס לבמות פן יחו קטור
עכנב חסן חעט טעל חמיהן יקיע כשן הקרח הכוח ילך

הנכבד החיות לקיים ולתן השמים מעט אנשים מלכות שנים
אל אשר יהיה שמה התח ללכת לבן כלש חס היה רמן החיה ללכת ללמה
כל שפלה הייתה הולכת למ יסע בלבן פל מעם קצעים לבל צר
וצר ודמות החיות מחזיקים כנאל חס ינע כלש רמות ונן החיות
כחש אחרות ומחיות ומצדקות ובעבות במראה הלפידים טהם
בדקים המחירים מאר שנה בעלות במראה הלפידים: היא ממה לכת
בן החיות כלש מחזה במיד המיד בן החיות ולא שר חלם שמרפת להם
לשן חש מכתמה טהם המלפס התקחים טונה שנה וכוונת לשון
החש יולת צדק כלש החש הזאת היא מראה סרכוס ונצחן ולתיהם
מחש שפתי ומחש לבד דמות שנים: והחיות רצוח ושון ונן המלח
ראשי הקצות למופת כנר כסר של ערפי נחשית המנהג כלשך רצוח
נשוב טענה ככבן היולת המיד מפ הכבן ומחזקה לצאת ולחזור
כך כשהחיות מוצאות ראשיהן מפתח לקיים הנשוו למעלה מהם להפג
בשכיה מיד עתעית מחימה טפנה שלמעלה מן הרקיע וממהרות
להטיב את ראשן ופני יש לפג במראה הצדק טהוא מין אחר מחוט
הצדקים הכתובים והמכונס בספר החכמה ולה הצדק היורד מן השמי
ציוס סעיד ונראה סיורד פחות החטוא שלחש מרבת או כחוט טח
טל מיתבת השקך בחש ויוצק על הארץ ויורד החוט ומתעשר הנה
והנה ברש החיה נראה לען צדק שן וס החיות רצוח נשוב בצוק
זה סהרף שן סמראה הצוק כלש שן חש שלהם כשן חש היולת מן
החרטים שאלוקין זהב צבר צרעם והחש יולת מיתכס לבוש
בעשם צוק בצמריח שנים וחרח החיות למה הוצך לנח נחח
החיות כי רצב ידוע הוא שחזה חותם כשחחר ומתבה דמות ארבע
חיות ונן אצל כל למדין שחזה כל השע מראות החיות הקצעות
צנן וללס ושהיו מראות כלם שוות אלט שחיה שוות צמור וצוקהר
כי לפי מעלתן אל על אל בעלכות הולל על חפרו שלמה מחטן
כך הוטן הקוהר והאור ומטב כך הטייש הוא עבול מקוהר החיות
הקצעות בשמה וללס שלמה מהן ועל כן המלח השע חותהר

בואר הן החיות למשפטן חיות הקצופים כשעה וצדק שרחה פוחה
והש אופן אחד צדק אצל החיות דעצב כי לכל חיה וחיה מחובב
חיות יש אופן אחד אצל כל שח לז חיות ל אופנים אצל הכרופס ונז
כל שח אצל ח סופס שדקיע העשין פ ענה נב האופנים מיטע אצל
הכרופס פ לא חזה יחזקאל הכל בבה אחר אצל צדעסק פ מירבד
חשונה חזה יחזקאל למטה צבה אחת ומרובה שפיה יחה ממנה
למשלה צבה אחרת ומה שחה דנה אופן אחד צדק ונז צח לעמק
פ פאר יס חיות למטה צדק היתהנה שבצב ארטה כך יס צד
אופנים וכוונ שיש חיות צב דקיע ודקיע וחפ דקיע היתהן שהו
צדק לבה הקרוב לחן וכמו סוף כל חיה וחיה ממלת ענה חלה דק
שהוא מהלך יתק שנה ועל כן ירש יענ עה נענה וצדקן שויין לקב
דקיען שיש להם נצת צב דקיע ממלת ענה האופן יתק שנה
כענ דקיע ונה אופן אחד צדק דטן רזל זה סע לשון ורה
לוח שיהיה שחד צדפה דקיע דהרשן שהוא על צד אצל החיו
הקצופים צ וראשו היה מנע אצל העליונות הקצופים בל צד הן
העשין ולפ ענן זה ממלת שיש לו ענה על כל אופן ואופן הקצופ
צב וצד מהלך יתק שנה על האופן הקצופ בל צד ולחור שהוא
מנע ש ענה דקיע שעל וצד טטב ממלת שהוא נצד יות מהלך
יתק שנה על האופן הקצופ בל צד טטב וכן קפס צב אופן ואופן
על האופן העשין הקצופ בל צד השיש העשין ועל כן אמרו אופן
נצד מחצרו כמו מחצית לחן מהלך יתק שטס ומהו סע לשון הקר
אופן אחד צדק שהוא נצד מחציו המלפס הקרואים אופנים
מהלך יתק שנה ולכן לא ממלת צמחור הלא חיה מן החן
שיש צב משה צמחיה ר פשוט וכל אכ צ חון מחורה ר למד
פ החלוק ממלת ענה יתק שנה ולכן קרא ממלת כל שח ומהלך ומהלך
צב ששנה אופן אחד צדק למצבן הן הוא סע לשון החלוק ומהלך
הצד אן צדק להשם כמטב יתק כשפה והכין סל אופן למצב
מחורה והכין סל הן המסוב למחצית כמן כשפה והכין סל סע לשון

הסמוכה המשוב לשבוע מחיות והכף הפשוטה של מלמד המסב סלף
כסף שפפה ויעלה צידך להשכן נכון וישר ולפי שזה המלמד הוא קוטר
כזה שישראל שמי לי חקוק עליו לחמש שב חום אשר נחיות הקדש נקח
סוף הוא קוטר כזה לקרנו שהיא הקצה וחיות סב הוא חמש נחיות
שארית הכתר שלמעלה אשר נחשו ולפיכך נבן לי הקצה מחשלה עולה
בשפתו חש רחוק חש רביו חש וקרא לי עמידה שמות קדושים ואלה
מהם מקודשים יותי וארבעה אופט מרכבה הקצעים נבן דקיעותין
תחת וסוקן וארבע שמות חקוקין נארבע כתי אופט אשר תחת היות
נחל המשוב נבן בלמד פ הקצה יש לי חיות נגרה ותאר חושהו צעל
נף שיהיה סב נקטר נחשו יתי וית על קבל חקוק הוא חחר מכל
דמות והמפתח נרות המלפס והדמויות לבטרו ולהדרן ומה שאחר
הכל על סבלפן שהוא קוטר כזה לקרנו שהיא הקצה חל המשוב
נשקך כי הדפ טמוט חלילה וחם שאין סוס מלמד וסוף יטל להטיף
אלו לחחר שהוא קוטר הקול שבה ישראל וכזה קרוסה ושארית קרוסה
העשויה מקדושות ישראל לחש החיה מעלה על הקצה פאל קוטר
חיות לי יתבך על הכל נוחה העמידה הקרואה שבה ישראל נפאר
הקרוסה שהיא חפנה מאור המופלם והשם המפישן ישראל שמי לי
חקוק עליה משפנה סבלפן בשם החקוק **חלפה** והולבה העמידה
מעצמה ומתחזות עם שארה שלמעלה נחור ויושבה על חש
הכתר היושב על הכסא הקד' תפארת ישראל נאחר כן יורד ה
וקוטר חיותה סבלפן לחש הכתר השע שהיא תפארת ישראל ~
החקוק נחיות הקדש ונשעב טעמו של הקצה חומר על טאר ה
ראשו העלשה ועל זו העמידה הקד' שבה ישראל ושארית קדוש ואוח
הסר מעל המעון שיריך ומלמד שהיא ממטרון הסר הנבול סר פב
החיות קוטר צבל יוס אלף חלפים סבים למופע הדר ולחיות הקדש
לבב חחר נחשו כי יש לבב חיה וחיה נאמן ואופן אלף חלפים סבים
של מית מאורה ומלמד הטעם קוטר סבים למופעם והחופן הקד'
סבלפן קוטר לבב החקוק נחובה יתחופן הקוטר שהוא סבלפן

נה

אינו חושב מחש אלו כענין דבר דבר על חושבו שהוא מן הכל יחד כל השל
ישראל ומתקן העצירה שאזכה שעה לקשרה לבבך אשר בחיוב שחם היה
חושב היה לו שח חושב אחר צדק אצל החיה : ועל כן נקרא סעלשון חושב
אחר צדק לפי שהוא יחזיקה לקבל כל ישראל אשר למטה צדק : ולכן
וירי אדם מהתה כעפיהם לקבל טעם : אצל המלך שמועצתו מולך
התפילה למעלשון וסעלשון לירי אדם ואז מתקן העצירה לקשרה ולפי
הזוהר אשר ביר האדם : וידע סעלשון לאיזה יהיה יבשר לקבוע
הכח בשום פן מארבעה פגן של אדם אם לעב תזרח אם לעב עשן או
לעב דרום או לעב מערב : כי לעב שהעמל נקשרת תפילה עם ישראל
השומעם לחיותה מקובלה יותר ופול כן עומד אור צדיקים ישמח ה
צדק פני יהשון : ועל כן עומד בסוף הסתב הזה לארבעה פגן
למך על קצעת הקנה : מארבע פגן של אדם ולמה נקרא שמו
סעלשון דל סניו דל פנה כלשון ישראל שהוא שטחי ובעז צעטתם
של חומות העולם ודל פנה אות לקבל תפילה ולהולכה לפע הקנה
וזהו פנה אל תפילה השער ולם בזה את תפילה ועל זה המלך דתו
חול בשומע תפלה עריך כל בשר יצאן מה שדרשו שלם אחר שומע
תפילה חלם שומע תפלה וארבעת האופנים אשר תחת הוה זק
הקרח חושב אחר צדק כלם מעשים אה חלם בשעה שישראל
מתפללים וכל ענין המרום של פגם מן השער מצבאלי גדות צדק
שעה ומזכרים אהצת אצות החשופים לפע הקנה וכשחושב צדק
מקריין כלם שומדים צבחה ופישראל אומרי קרם האופנים
מכונסו צדק ומחול ואומרי קרם : מרחק האופנים ומעשיהם
כשן תשיך : דע בט פ האופנים הם צעט קומה נהרים
נהם מלמכים עליונים ונצבים כמו החיות וזהו מה שארץ צדקן
צדק חמונה של קם והאופנים וחיות הקרם צדק צדק ממשמים
לעומתם צדק כח : וארבעה שמות קדושים חקוקים על כתר
אלה האופנים והאופנים הם עגלים כבוד ותלשן צדק להקנה
ולק ולשון צעט שיחשן חלם ללחן צלחותי חו שירתי ללך

הכבוד שקול המען יונח מיתך חלל שלהם פנו שיוצא מיתך חלל העל
 והכיבוד יונח שחמרה לך שהם חללן באמצע להתגלגל וללך חליטה
 על דעתך שהחופעם מתגלגלים שהיא נשטן מלחוק פעם והיאך
 יתגלגלו על השטם קלם חסום שמקיפין לחיות למעלה ולמטה בגלגל
 נמנע מאלה הם מתגלגלים כי כן קוראים להם גלגל למ שהיא מתגלגל
 החלש נכשנע של חסום שהחלש הוא בגלגל עקרא גלגלים ונמו כן
 החופעם בעצור שהם פעלים ככדור המקיפים לחיות פעם ואחור
 למדבעתן פעם החיה שאל פ רוח החיה באופעם ועוד סגל והחופעם
 ישאלו לשמהן כי רוח החיה באופעם ואינם צריפים להתגלגל חלל כמו
 שהם מקיפים סביב סגל בגלגל לחיות כך מתגלגלן ומתגלגלן בשלחו
 של מקום דה חלל החיות למדבעת פעו נמנע מאלה הם מתגלגלן פ
 בהשאל החיות ישאלו החופעם כל שום נשנע גלגל יחל יעלה על
 דעתך צט פ חופעם המרכבה הם הנקחים גלגל מרכבה פ החופעם
 של מרכבה הם זולתם חופעם מרכבה גלגל מרכבה וגלגל מרכבה
 הם זולתו החופעם מרכבה יחס השיצט מן הכתב החומר לחופעם
 להם קוחל הכתב גלגל בחזק ללאור פ החוסן הוא הגלגל והגלגל הוא
 החוסן השוכך פ החוסן בעצור שמקיף לחיה פעם ואחור כנגל עקו
 גלגל ושר חסום שאוסן עמר במעמד אחר עם הגלגל עקרא החוסן
 גלגל ואם תזמר שחפח לך רחיה כולתה מכתב שהחוסן יולתו הגלגל
 והגלגל הוא זולתו החוסן . הנה לך רחיה מן הכתב החומר קח חש
 מצבנות לגלגל מצבנות לברוקס ויצא וישמור חלל החוסן מסאן חיה
 למד פ הגלגל זולתו החוסן והחוסן זולתו הגלגל והגלגל חוק מן החוסן
 כמו חוסן טלשה שהיא החוסן הקמוך לשוורים מן העץ שפן החופעם
 הרחוקים מן השוורים . וימצאו פ פן החופעם והגלגלים חדרים
 הדבה וצוותן חדרים יש הוד והדר והם הנקחים חדר חכלית והם
 הנקחים חדר חדר עולה והם צט המלפפם הנקחים חדר חדר עולה וחדרי
 היכלות והוא כח טלשפ סכל עלג צמור עול והוא רומה צביר
 עול והיכל שלם לפע כל החיות עצמן הנמצלים מנח השפנה

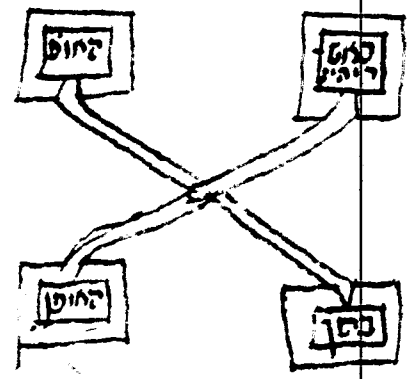
והם צלגת ציה שומרים לפניהם ולפני הכל שש ולפני השער פתח
 ולפני הפתח ההיכל החצון ולפני ההכל שר הפעם שהיו העקרא שמו
 צעם רצו והמלש שיש בן האופנים למררי חרדים כל רצח פסחאות
 וכן הגלגלים למררי חרדים יש פמוכן כל רצח פסחאות וכן חיו יר
 הקדש והסדוקים למררי חרדים יש ארבעים אלפי רצח פסחאות
 ועל חלק החרדים שומר ומראה האופנים ומעשיהם כלפי שיש להם
 מראה חרדים ומעשה הכלת והאופן ענין כבודו או כהפוח י מקו
 הפוחי זה צמט פות כסף דבר דבר על אופנים צו למר פ דבר
 הכבד יופק על אופני המרכבה העקראים אופני קדש ואופני ^{פניה} מרכבה
 והגלגל מראה חש ארומה כקליפות התפוח שהיא ארומה מצחון
 והאופן הוא מראה קבד שהיא חש לבנה כמו התפוח שהיא לבנה
 מצפנים והדבר העלה מראה צד דופק על האופן שהוא פוח
 חש לבנה מצפנים והדבר העלה מראה חש שהוא מראה חש ארומה
 דופק על הגלגל שהיא מראה חש ארומה וזהו ששן וענין יק קולע
 צד ופח חש צד לאופן ופח חש לגלגל וכדב קול רעמך בגלגל
 והוא הגלגל האדום שחש ארומה ועל כן חמר ל אלעזר הנביא צמט
 הפקדים של שהיו יושב על כסא רם ועסק ומעקיף על האף מרכבו
 על האופנים ומקול זעקה גלגל המרכבה צדקים ורשעים יוצין
 לשלם וכל זה פח לשלם למר פ האופנים זולתי הגלגלים ושקול התעם
 הינח מפת האש שהיא בגלגל האדום שחש ארומה לקיים מה שחמר
 הכתוב קול רעמך בגלגל ואותם צדקים ורשעים היוצאים מקול
 זעקה גלגל המרכבה אינם נחים ולא שומעים לבט השלם הזה
 כי חיר היינו מתיים פ לא היינו יכולים למצול פוח שלם ככל אובה
 ישראל צמחן יסיה פ מיר פחו שמוותיהם שח וירח העם ויכונע
 ויעמדו מרחוק פ הקולות והלפידים שצמחן ערה מקול זעקה גלגל
 המרכבה היו כי כל אלף מרכבת היו צמחן יסיה פחותה שרחה
 יחזקאל שח חבל אותם צדקים ורשעים לשמעים לבט השלם
 הפח ולמלפס ולנחות והצדקים והרשעים הנחים והשמים לבט

השלם

השולם הזה הם היוצאים מן הכלל החסר תחת גלגל הלבנה ויבטל
 שמרחה האופנים כמראה אש לבנה חומר הכתוב מעשה האופנים
 ומעשיהם טעון תשיש כי החסיה חכן תשיש צניס זכיס ציחיה
 החמה חין החכן שהיא לבנה נחה נכרה בהם וכוונתה תשיש נחה
 ולבנה כן האופנים לבנים נחים ינחה לבנה נחה ודמות אחת לוח -
 שהן כלומר דמות אחת למרצעה האופנים חין חופן זה משונה מאופן
 חפיה לה שמרחה חס לבנה ולא נחיות הפנים וכמו כן הפנים של
 החופן הם כחיות הפנים של החיה וכן חיות פע כל סוב וסוב -
 שצדקיע העליון כחיות החיה והדומה שאח ודמות אחר למרצעה
 כלומר למרצעה האופנים יש חיות פע החיות ודמות פע הכרוב והסמן
 מי יתן שח ל כרוב חופן חיה חיות אחת להן כנפים נפרדו פ חין
 לחופן ולכרוב פ חס ל כנפים וכ כנפים נספרו מן השש שהיו לחופן
 ולכרוב אצל לחיות יש כנף כנפים וכוונתם נספרו השש מן הכנפים
 לחופן ולכרוב כך נספר לחיות השש שהם קדם כנפים ונאחז על כנף
 ושיר נספרו מן כנף כנפים שאחרו חלף כנפים כמנן חסדים
 פ שכל כנפים היו למרצעה חיות הסר השש שהם קדם שאחרו יתן חסר
 שיר שמה כנפים נספרו יתן יספר חלף כנפים ונמרחיהם נחע
 סאשר יהיה החופן כנף החופן כלעל כדיל שלם יסב כלבת האופנים
 סמו שלם יסב החיות וסילבו חיס חל עב פע חיות שלם מראה סד
 שמידתן סאשר יהיה השגל כנף השגל למרצעה חיות יהיו מרצעה פ
 כנף הנן כלסין חסכמ רעה לעל סאשר יהיה החופן קצש כנף -
 החופן סיה ועב סמו החדים הלעקח סרצמ חסר וקוטר היראס החסר
 של סרצמ כנף לעל מזרח והיראס השט של סרצמ קוטר חיות כנף
 לעל מעב ונמלא הסרצמ נקטר כנף ממזרח למופב ולעקח סרצמ
 חסר וקוטר סט חסין כנף יצרוס לעלן יזו היא מרה :

והשגן הזה הוא לפי שהאופנים הם
 פגהם הנלביס לכל פע למרצעה חוח
 סמו החיות הקרועות פ האופנים ציפס

ללב לבל רוח ורוח מן האופנים . ואופנהל הגר הוא מעהיך של
 אופנים והוא חמושה עליהם ונלך המרכבה האדומי מאז חמושה
 הם ח' טעם לבל ע' דה חלה חמושה עליהם . וכפשת הח' גלגלים
 מקיפית להם ארבע רוחות שהם כהת של חלוקים וחלל הם חרו
 סעה רוח ענה רוח רעש רוח קזה . ויהת חמושה גלגל מרכבה
 וארבע רוחות המקיפת חוהם מושפס ל' עהרות של חלל וזה כהת
 חלוקים חלל עהר אחר לבל רוח ורוח זמן ל' הערות מקיפית ושמור
 ארבע עגמס שהם כהת חלוקים קדשים וחלל הם ששן חלל ששן לשיר
 ששן ששן ששן סמחה וערית וז' עגמס חלה מכונס הם בלל הגלגל
 הח' ובלל רגל החיות ובלל רגל החיות מכונס הם ששן הגלגלים
 מן סמחה ובלל רגל החיות ככף חלל ששן סמחה הכף חלה
 טעה והם שמרים על גלגל האופנים . ויש רעש ורעש לבל גלגל
 וגלגל וכמוען זמן עול סירה רועים כל סלעים ורושמים כל פרים
 ומירועים כל גורים ומורשעים כל הצבים ומפזים כל החמו
 ומיהלטים כל השרים ומיהלחלים כל החלוקים וכל הגלגלים יחלו
 ומיהפחדין ומירשמים וקול ישמיע קול גלגל גלגל ומכרוב לכרוב
 וחיה ליה וחוטן לחוטן ושירף לשירף ככהת סול לחכב בעצרת ציק
 שמו ועליו לעגן וכמו ששמה גלגל אופנים שומרים טעם טעם לבל
 רוח ורוח כן הם שמה כרופס שומרים צדיקע ששן ראשי החיות
 טעם טעם לבל רוח ורוח . סכך חוץ צדיק ל' חנער העיול שמה
 כרופס של רוקע העלון טעם טעם לבל ע' והקטר יולח מצטתים
 כפן כרופס שלמה בן צבירפס שלמה לקבל המהן סח עלון
 והסרופס מורים על כבד העלון חסר למלה מהן ועל סן צמח
 עלה כרופס יחזה כצור . ועל שמה כרופס חלל סופאל יה
 השם שמו והוא חמושה והוא ישר ונצח חלל עצרות שר נמה שר
 צדיק שר קרוט שר מפחר קומית כרופס השעה קישים ועש
 קומית כענין ורוח כרחן . חסון לפידים יתלבו לעונן חלל חולב
 עפפיו סאיר ציק שיטן כזיקיקי זוהר מראה פגן מאז יוקרת כע

קדושה על ראשו אשר גם המורה חזק צ שחמנו צדקים יוצאים
 וקסת ספנה צן כהפיו עש מלח שטם עבה קומתו מלח כנפים
 מימינו להבה תלהב חסמאל להט תלהב נחלם פשים מחמו ולפי
 יוצאים חנפש : עול חרצעה רבציהם בלבתם ילבן למ יסם בלבתם
 כלוח הם מחלטים כל השלם ויש להם ל פנים לבל רוח ורוח כרי
 שלח יסם בלבתן סמו סיסוב בלבת דל אופן אחד שהוא השר קעלעו
 וצבהן תצבה וצבהן שמירה לבדה כחן שהתם יונק בן עזיאל אל וצבה
 שוויין להצל ריץ של שיש להם נצת בבל הריקיע אשר קצשן צ וצבה
 להם דע בצ כי האופנים ארבעה הם והם שומדים תחת החיה
 והסוב אך נצ האופנים נציהם מעוף החיות כמו להציל אדם
 שהורג נצ וכהפיו בלמים למעלה מאד מעש כך נצ האופנים
 השני שלם בלמים למעלה צויר ע שער האופן סאל הוא נבה
 יורה מן החיה השמדת אל האופן . וארבעה חיות ושמה כרופס
 שאל הריקיע הפלון ושמה נצ מרובה וארבעה אופנים מרובה
 כלם הקופים בנף אחד בנף חילן בעל כנפים . ומחמת צבהן הם
 ומחמת חש שלהן מטילת חיות ופיר על רוחיהם והנפח נש מפע
 וקהו מה שאמר הכתוב וירחה להם והאופן שומר למטה מן החיה
 חבל טול שלחופן הוא נבה מעוף החיה ועבה שעל ניב למעלה
 חבל קרט החיות נבה להם מאד מאד וצוקשן למעלה למעלה ונס
 שפל שעלם חטה חטה . ונציהם מלחות עינים קצב למרצעת .
 כלוח נציהם מלחות פנים מפע שרואים בכל השלם ומנידים מש
 האדם למעלה וקהו דב דב על אופנים . ושד שהם ציכיס לחיות
 לכל רוח ורוח שהרי למ יסם בלבתן סמו שלח יסם החיות ומפע
 שציהם מלחות חיות מרצעתן בעשוע סופן הטלה חמטה
 למעלה ומחמטה למטה פ הייך יהליל השטם אלח הייך שמקשן
 למיה הוא הנלעל ובהנחח החיה ינחח האופן בלח נלעל מאד שהסן
 למעלה . ובבלת החיות ילבו האופנים כלוח בלבת החיות ילבן
 האופנים חלם בלח נלעל . ומפע שהם מלחות שטם פ האופנים

י

והחיות בן אחר ומחשבה אחר הם . הם למה בדבוקתם כנגד אדם זקוף
 וקידים והאיברים דברים בנגד . ובהשק החיות מעל הארץ ינחמו החופים
 כלומר ובהשק החיות מעל הארץ כל דקיע ודקיע שהם קבוצת צפון
 שתי זל ומקבע לבוס שמייח כלומר ובהשקם מלמטה למעלה ישאון
 החופים בלע גלגל פה חופים מלאים עינים מרקה העינים מלפנים
 כלפי החיות שבמשב וכן מרקה העינים מלפנים כלפי החיות שבצד
 ומרקה העינים מלפנים כלפי החיות שבדיוס ומרקה העינים מלפנים
 כלפי החיות שבצפון ואין מה גלגלן פלג ין פעם יש לכל חופן וחופן
 מן שיש ין לכל חיה וחיה הארבע פעם לגר מוח וקול פעם לגר
 משרב ול פעם לגר דרוס וקול פעם לגר נשן . וחופן ין פעם שיש
 לכל חופן וחופן קול פעם חדם וקול פעם אריה וקול פעם שור וקול פעם שר
 וקול ין פעם החופן הם מסודרים לכל רוח ורוח כסדר פעם הקיף
 ולע שפעם פעם אדם שבהיה פעם שיש פעם אדם שחופן וכן כלם
 והחופים בעבור שמעמידם הנה החיות והסרופים וכלאשים בבס
 טקראים רגל הכסא כמו החיות . וזהו מה שכתב בפרקי ד' חל
 הגזול ין פעם ל פעם לכל רגל קול אדם אריה שור ישור לכל רגל
 ורגל מרגל הכסא ומשפן אחר כל רוח ורוח ומכל יקוקס חין שרף
 לחיות ולחופים ולברופים שברקיע העליון ומכל מקום רגל הכסא
 פלג המקום אשר יטה הראש שקול פעם אדם . ויעצב פ מה שחמר
 הכתב הזה ובהשק החיות מעל הארץ המה חיתגאות בלע כנפים מן
 היגן מרגן כלשון אשכנז שהוא חיתגא למעלה בלע כנפים פ חין לטין
 כנפים לשון מן השמים מפע שחין החיות חיתגאות למה בשלחו
 מן השמים . והחופים מן כן ישאון עם החיות מפע דבוקיהן
 שהם הגוף אחר . על אשר יהיה שמה הרוח לגבן ילבו למה אחר
 פעם שמה שמה הרוח לגבן חלם חים חינו עינין להליכה שהרי שומר
 ילבו קעו עינין להשק צויר לכן סתך לו והחופים ישאון לעשותם
 כלפי לעשותם של חיות . ועוד כוכל לעל בפע החיות שהיה הרגן
 לגבן לחיות רוח שחיתם פעם שמה היה רגן שאר הפעם ושאר

החיות ללבט ועל ק הוסיף להו' פעם שמה הרוח ללבט. וכן -
 למדינו זה הכתב האומר והאופנים ינשאו לעשותם היחך יכולתו -
 דעתם פחד החיות והאופנים להנשא ביחד ונותן טעם למה הוא
 כך מעט שרוח החיה האופנים פ' לאחר שהם נקף אחד חלמה י' להם
 רעב אחד כעו האדם שחוטב פעם אחת לחיות בעצמן ולשמוע בזה
 ולקב' בעו ולבוף ראשו ולמשימ' צדיו ולק' בעצמן ולהתפעל באידין
 כלם למה מעט טבלם יונקים החיטטת מן הכלית והלב צמר -
 וכן כל החיות והאופנים והל' להם והכרובים כקף חילן בעל כנסים
 פ' רוח החיה האופנים ל' אחר רוח האופנים שיה' ל' שהחיות הנה
 בעלית במעלה ומפחידות יותר מן האופנים תלה הלכה ועמיה
 ונשאות האופנים בחיות פ' החיות נבחנו לבצר חק' הקב' ויהי מכל
 בחיות מעלה ומטה והם נאים. נרוח החיה הוא ר' אנו של מקום ס'
 שאין ל' להם לבו ל' זה פ' רוח של הקב' קצ' בחיות וחר
 החיה האופנים. ומה שחמר פ' רוח החיה האופנים ול' אחר
 כי רוח החיות האופנים אינו למדין פ' ארבע חיות היא חיה אחת
 ועלוקה ל' ארבעה והיה החיה שמה ע' ישראל על שם שפי' ישקב
 חקוקים בה שמו ישראל. ומה שחמר שלשה פעמי' ינשאו האופנים
 והאופנים ינשאו לעמיהם ינשאו האופנים לעמיהם האחר ב'ן
 למדינו פ' כעו שמתנשא החיות חלמה ל' מעלה כך מתנשא האופנים
 והט' ב'ן למדין פ' החיות והאופנים מתנשאים שח' אחר
 והש' ל' ב'ן למדין פ' פ' החיות מתנשאות ח'ן ע'ב' פעם ול' -
 בחלבסן ול' למדין ול' בחלבסן. וכלית י'בו כל' כל' החיו
 י'בו גם האופנים. וצמחים ינשאו כל' צמחים שעמדים
 מחמת יראה שזרם שמתנשא ועמיד ק' ישמיו האופנים צראה -
 ושחר. וצמחים מעל הח'ן לבומס שיר מפחד ומשטר ינשאו גם
 האופנים לעמיהם לבומס שיר מפחד ומשטר. וכ' שח'רצ' -
 שמויה של הקב' חקוקין על ראשי החיות כך ארבע שמויה חקוקין
 על סתי' האופנים שח'רס נ'ב ע'י החיות פ' רוח החיה האופנים

כלום רוח החיה באופנים כרוח לב בבלוית כרוח לשון שחידו צופת
 כרוח השנים לחיות בלב . וחלף האופנים עקחים אופני הדר על גשם
 שקול הרצו של הכתר דופק עליהם . ולעומת הכתר האופנים והגל
 נלים כמו שכתב צדקת הפתקים של ר' אלעזר כשהוא יושב על כסא
 זה ושם ומסקיף על האזן מרכבתו על האופנים ומקול עשקה גלגל
 המרכבה צדקים ורשמים יולמים לעלם . ורמזות על ראשי החיה
 יקיע כעין הקרח הקורח מה שאמר על ראשי החיה
 ואמר נאני על ראשיהם שהוא לשון יחיד ולשון רבים אין למדים כי
 החיות חיה אחת היא ופעמים קוראה חיה ופעמים קוראה חיות
 והקיע על ראשי החיות הוא כעין סוכה חלשה לבנה שהוא סוכה שכל
 עליו סתה של חלופים ב כל חלף המראות הנכרות שהיא יחזקת
 עה סתה ופן וחלף וכונה וכרובם וחיות ואופנים וקיע הם כהנה שכלו
 עליונות קוראות חלופים קדושים כל מה וסת צורה וצמות הידועה
 לה ומטן שהקיע הזה הוא חלשה לבנה שכל כעין הקרח הנורא .
 וכמו ק על הקיע הזה שהוא כעין סוכה המסך על ראשי החיות
 אמר הכתב מצפתו מוכתי ועם הקיע הזה בקרי ויש קשרים
 שכתב בהם בקריאל ושר יש ספרים שכתב בהם שהקיע יחל והקיע
 הזה עמו במעשה צדושי יום שם צדושיה פעמים סתב קיע
 צדושיה וצנה נפ הפנה ההיא חנו עתדין ללוית למה עמו קיע
 זה שם ולמה חמשה פעמים קיע . ולמה אמר ר' אלעזר הנביל
 צדק' פ פוס שם עבד הקיע שעל ראשי החיות ורע צב שאמר
 יורדי מרכבה כי למעלה מרקיע החיות יש שם חכון במראה כונה
 עתן על קרח הנורא . ומראה כונה זה הם חלופים שכן אמרו -
 במעלה הכסא ובזק מצהב וחשול כורא סתב על וחלף על לבנות
 כוראים לין חקר יחין חספ סתבם קסא כורא . ודמות פנה ס
 במראה כונה . ויש לך להפן צב פל חלף הקדושים חכון שדמות פנה
 כוראה הכונה אמר יחזקאל עה וכונה על סתב כשהוא כעין החשול
 ועד אחי פ יש למעלה מחסן מען עתן על מראה הכונה הקרח

מטן ועל מטן יש חשית קור יסרופ כפר . וחל רחמי כי לאחר שכרוב
הכפר חיים שמונים על הרקיע שעל ראשי החיות פוש על הרקיע
הסך משן למה חנוחומרי ששמים על הרקיע שעל ראשי החיות
יסוכן למה ר' אלעזר חמר צפון שמה סרופס על הרקיע העליון וט'
לפי שיש להשיבך פ' להקיע שעל ראשי החיות ולמכן ולמשן קרחין על
דרך הכלל להקיע החיות ורחיה לבדיכן סוף לחכב בעצבת וידוע
הוא ששבת הוא על שפע והיה לעוף הנגלה העליון הקשיש אלמנ
למור פ' על שפע שמיכ והשיש נקרחים שבת על דרך כלל וכך הוא
דרך חזק להזכיר הרקיעים על דרך כלל שהם שטחוקיעים שכל לה'
חלבים השמים ושמי השמים והרבי ידוע שהם ט' ועוד פ' לא חמר ר'
אלעזר פ' שמה סרופס צדקיע שעל ראשי החיות אלמנ צדקיעה העליון
למרי שהסרופס על משן שהוא הרקיע העליון הקרוב בסוף חשית
ולסרופס ולכפר ולפי שכלל זה קרוב למעלה הכפר דנק הוא על
שמו שכל משנה חלה קדם . ועל משן חלה הייתה לו צדור ודור'
והסדר שלמעלה סרופס חשיתם סרופס חופס וחיות והקמין מ'
שח סוף וסדר הרקיעים שעל ראשי החיות משן חכב שהרדיחל המ'
יש ב' חלקים . הרקיע ששלה למשכן שפנה למור שהוא נמוי על ראשי
החיות לבב יצטו עם שפנה שכל נמוי על ראשיהן מלמעלה : והחית
הרקיע כנפיהם ישרות כלל כנפיהם חכונות החית הרקיע למור
ולשור למך חלב החלפס הקבה . ובעבר שאחר ופגהם וכנפיה
מ' פרדות מלמעלה הולך שח ויטה הרקיע כנפיהם ישרות שלח
יעלה על דעתך שהיו פרדות מלמעלה מן הרקיע וזה שהולך שח
ונתה מכסות לטה חלה צניותהם על למור על כנפ השיר הם
ישרות וקולות יש להם כנפיהם לבסות חלה העויות שלהן : ואשמע
חלה קול כנפיהם ונ' זכ עשה לפעמותיו החלטה שחומרת צנפיה
וכמו כן חומרים צפה בעל תופים פ' היתך כפי שלפחיה ונפתח
הקלה על שהחלל מרוח ואחר כך משים חובה החת אצלנו וינעל
קול חומתו וחומר צפה עמה בעצמות כקול מים רבם ושח יא

כלום רוח החיה באופנים כרוח לב בבליות כרוח לשון שמרע בשפת
 כרוח השנים לראות בלב . ואלו האופנים עקחים אופני הדר על שם
 שקול הדבר של הכתר דופק עליהם . ולעומת הכתר האופנים והגל -
 גלים כמו שכתב בראש הפרקים של ר' אליעזר כשהוא יושב על כסא
 זה ושם ומסקיף על הארץ ומרכבתי על האופנים ומקול עשקה לגל
 המרכבה צריקים ורעמים יולמים לשלם . ודמיון על ראשי החיה
 הקיץ כשן הקרח הקורח זה שאמר על ראשי החיה
 ואמר נשני על ראשיהם שהיא לשון יחיד ולשון רבים אין למדים כי
 החיות חיה אחת היא יפעמים קוראה חיה ופעמים קוראה חיות
 והקריע שכל ראשי החיות הן כשן מוכה מאש לבנה והוא כח שכל
 עליוט כחית של מלפפס פ כל חלו המראות הנכרות שהיא יחזקת
 עה שפיה ופין ואש וכוונה ורובם נחיות ואופנים וקריע הם כחית שכלו
 עליונות נקראות מלפפס קדושים כל כח וסת צלירה ודמיון הידועה
 לה ומשן שהקריע הזה הוא מאש לבנה שכל כשן הקרח הכורח .
 וכמו ק על הקריעה שהיא כשן מוכה המסבך על ראשי החיות
 אמר הכתב מצבתי מוכתי . וס הקריע הזה בקרי ויש ספרים
 שכתב בהם בקריאל ושר יש ספרים שכתב בהם שהקריאל והקרי
 הזה עמו במעשה בראשית יום שט בראשית פעמים כשן הקריע
 בפטה ובעה נפ הפטה ההיא אנו עתה ללית למה עמו הקריע
 זה שם ולמה חמטה פעמים הקריע . ולמה אמר ר' אליעזר הנביל
 צערי קי פ צום שט עבד הקריע שכל ראשי החיות ורע בצ שאמר
 יורדי מרכבה כי למעלה מרקיע החיות יש שם מוכן נמחה כונה
 עתן על קרח הכורח . ומראה כונה זה הם מלפפס שכן אמרו -
 במעלה הכסא ובזק מצהל וחשול כורח סבב לו וחולה לו לצוות
 כורחים לין חקר יחין חספ סידפס כסא כורח . ודמות פטה ס
 נמראה כונה . ויש לך להבין בצ על חלו הקרחים מוכן שדמות פטה
 כוראה הכונה חמר יחזקאל עה וכוונה לו סבב נמחה כשן החומר
 ישר אחו פ יש למעלה ממסך משן עתן על מראה הכונה הקרח

מטן ועל מחנן יש חשמת קור וסרופ כפר . וחל החמר כי לאחר שכרוב
הכפר אינם שומרים על הרקיע שעל ראשי החיות פוש על הרקיע
הכפר משן למה אכזריותו ששומרים על הרקיע שעל ראשי החיות
וכמו כן למה ר' אלעזר חמר בפירוש שמה כרופס על הרקיע העליון וס'
לפי שיש להשיבך פ' לרקיע שעל ראשי החיות ולמטן ולמשן קורחין על
דרך הכלל רקיע החיות וראיה לזכרון סוף לחכמה בעצמה וידוע
הוא שבעת היום גלגל שפע והיה לעליו הגלגל העליון הקדוש אלמנ
למזל פ' גלגל שפע שמיט והשיש נקראים שבת על ידך כלל וכך הוא
דרך חזק להוצר הרקיעים על ידך כלל שהם שני רקיעים שאל לה'
חלבים השמים ושמי השמים והרבה ידוע שהם נ' ועוד פ' לא חמר ר'
ח' עמר פ' שמה כרופס ברקיע שעל ראשי החיות אלמנ ברקיע העליון
למזל שהכרופס על משן שהוא הרקיע העליון הקרוב לבסוף השמים
ולכרופס ולכפר ולפי שגלגל זה קרוב למעלה הכפר העליון החל על
שמו שאל מעשה חלבי קדם . ועל המשן חלה הייתה לנו צדור ודור .
והסדר שלמעלה שרפס חשמתם כרופס חופנס וחיות והקמין מ'
ש"ח מ"ח וסדר הרקיעים שעל ראשי החיות משן חכנן שהרדיוחל המ'
יש ב' חופנס . הרקיע שלה למשכן שפנה למזל שהוא נטוי על ראשי
החיות לבב יצטו ענ שפנה שאל נטוי על ראשיהן מלמעלה : והחיה
הרקיע כנפיהם ישרות כלל כנפיהם מכונות החיה הרקיע למזל
ולשוד למלך חלפ החופנס הק"ב . ובעצמם שחמר ופניהם וכנפיהם
מ' פרודות מלמעלה הולך למזל והיה הרקיע כנפיהם ישרות שלמ
יעלה על דעתך שהיו פרודות מלמעלה מן הרקיע וזה שהולך למזל
ונתהס מכנסות למה חיה נפיהם נאל למזל על כנפיהם השיר הם
ישרות ונולדו יש להם כנפס לבסוף חיה הנפיות שלהן : ואשמע
חיה קול כנפיהם ונ' זכ עשה לנפיהם והוא החלטה שחזמרת בעצמה
וכמו כן חזמרים צפה בעל תפס פ' היתך כפי שלפניהם ונפתח
תקלה ש' שתחללן מרוח ואחר כך חשים חובה החיה אצלנו ויולד
קול חמה וחומוזר צפה עמה בעצמות כקול חיים רבם ושמ יא

לקול שמוך קול כקול שדי שהיון הכבוד העשירי כקול המפורס בכתובים בן
 ה' בעז קול ה' צהדר : קול המולה כקול יחנה כלשן כקול מחנה
 - ספנה טהם ל' מחנות וירוש יונק עה קל מילעלהון כד מודן ומכרס
 יה רבעהן כקל משריית מלחפ מרומח : צמחם ירפיעה כנפיהם
 מלשמייע קול ויה צמיהמהון משהקן נשיח מן קדם לפחן כלע חפצ
 רצרו של מקום היוצא למעלה לרקיע אשר על האדם להשמייע לפחן
 שלחיותם סלו שחמר הכתוב האחר ויה קול מעל לרקיע וכן ועד יס
 לפחן צמחם ירפיעה כנפיהם צמיהם מלקם בנפיהם ירפיעה
 כנפיהם מלשן שירה למד שהכנפים ישרות בשעה ששרות ובשעה ששוקן
 מתפשט והוא מלשן שמו ולא שנו שר לצפחמו שמו כל העם : ויה
 - קול מעל לרקיע וכן ירפס יונק צמחן להוי רשח קדמויה לא שמען
 רצרו לעבדי נפחי ישראל הוי קלן משהמח מעלי רקיע דעל חשי
 בצמחן ירפיעה כנפיהן מלחיות דבר הכבוד ירפיעה כנפיהם פ הקשה
 הרחשונה הכל עשה באמצע הכבוד העליון : והחשון למלכות כל
 הקבוצים שלמטה ומטה והקול והרצו והשע והחסן והראן קצב
 פ לעשות הכל חסן הצרח יה ויה מו סקצב חסן צחיות הקדש שחין
 לייך על להם לנו לבוח פל' חו שמו כן ומה שחמר שיה פעמי צמחם
 ירפיעה כנפיהם כל למד האחר שמתפשט הכנפים מלשן שיר בשע
 שישראל חומרים שיר להקנה והשע כל למד שמתפשט הכנפים בשעה
 שהדבר יונק מפ הכבוד לשלם עצמו בשלחות או להש דב צעלם העליון
 היוצב על הכסא חין צפ חס אש מלמחלה ומזדהה של הלא פה דב
 שש עום ה' והיא נכנסת צהך הרקיע אשר על חאשיקן שהיו כשן
 הקרח הקורח ומימיכן נוסה כשן צד ומשמחל כשן מודה חס ומעצב
 צד ונל חס וקחמחל סמוך לרצ היוצן פן תכל האש היוצן מפ
 הכבוד חיה המלחפס והחטמל הוא אחרי השען החקיף הכבוד ואלמל
 החטמל אחרי השען היתה האש יוצה ושורפ כל החטפס פ חטמל
 חס לא יוכל חיה האש למצב חלל עם טפס כמו השרפס ובשהחט
 יונק מפ הכבוד תלה הוא חס ומן האש נעמי נלס וכשרוחך

קול

הקול בשן המקיף לבצר חלמלם הבד מלפן חה האז לש יוכלו המקיפן
הכסא למפך פאזר פיהכנו למעלה בשן זבול . ונשה שינלם הדיציר
מש הכשר כל ימינו ריח טוב צ וכל מינו ריח נשמים טובים פ כן היו
שנים ישראל מריח טוב נשה ששמע הדצר שנה מי חלה שנה מן
המקדש ועד ואפי' דצר קטן היוצא הוא פולח שגלם והוא נלשה חלמלם
שהמלך שלפן של שגלם צבוח ונצבה ממלח חמט מחיות שנה שמו /
שממדין נעשה מלך מלח ק שהיה ה מחיות צמלפך ואעפ שיהיו
הזל צבתטה שלח מלח הלן פה דבי' פזס מה שיהיו אעפב חין חקר
יאלו מיירי פטונו לעולם נבל התי' כלה והפאט טוהז והמירם שרף
והכל חמה ומה שדופקה חש הדצר צקיע שהוא בשן הקרח הנוח
וממנו נח הדצר לחיות ולקופעם הוא הסוד כפסוק האומר משלך
קרחו כפריש זהו רחוק על הרקיע שהוא בשן הקרח הנוח יסלח
דצבו וימסם זהו דצר האז שדופק על הרקיע . ישב רוחו זל מים
כלול ישב רוח הדצר יזל מים שהוא הבד כלל האז והבד היוצאים
מפן הדצר מתעפפם צקיע ומתעצ נח הדצר הכלל פזס ונצבד
ויפזך הרקיע ויעצ צ למטה לחיות . וזהו מעד דצבו לעקב החקוק
צמרכבה חקיו ומטפניו לשראל זו היא החיה שטימה ישראל אשר תחת
הרקיע וזהו סוק צבול מקורות פסוקי הקדיה . וממעל לרקיע אשר
על האזם ועד כלל וממעל לרקיע יאשר על חאסי החיות שהוא משן
אשר הוא עליונ פועלחות ונצבהות על חסון ועל הררחל הקר רקיע
חיות : ספריה חבן ספיר חיות כמח דע צע פ בחיותיה סמח המלח
סומרקון והוא ספריה חבן ספיר וכל שחזה על חות רקיע שגל חאסי
החיות שגלל נלשה רקיעים שהם רקיע ומכון ומשן כמח של חש
ספרייה שנה ספריה חבן ספיר חיות כמח והכסא הזה הוא קטן מן
הרקיע כרי ספריה על נקלע של כמח מקיף חות מחילת הרקיע
והכסא הזה קלע שמי צעפ הרקיע ועלה למעלה נעבה הרקיע
ולח חמט נעבה חלח חלל העבה והכסא הזה חיון חלח פמוט פפ
נעבה הרקיע כמו שחין התשלח פזס החדס נעבה הירח חלח

קלה למטה על החן מקום טפחה השמה סמו ירושלם שחיה במקום
נציה נשן שמה חלה וכן כתיבו טק . ודע צב פ בבסח הכפר הוא
מיוסר מחויר ומיס ואש סמו סמיוסלות השע מעשה הק חזות טבר
הששן הינסכ על הכסא שלם שלם ומחויר ומיס ומאש וזהו אש וצבר
ומיס פ הצבר לו ולבן פחוור . והמעלה העשירי הקרחה כצבר שש
וקרחת פארת הפחרת ושאר צבית מדה הדין היא קלטה ומיוסרת
מחויר ומיס ומאש וצבר שהוא צפג עמה מיוסרת משלשון מה שאין
ס נאחר מעשה היא קרחת פארת טבה מבערות כל השע המעלה
וקחויר והמיס והאש או הצבר והמיס והאש הם חסד ודין ורחמים טש
צבל מעלה ומעלה מהשע המעלה . והמעלה העשירית כללה משלשון
טהן חסד ודין ורחמים מה שאין ס צרשע מעלה ומלקוח לשלם שלם
טהחית חסד והשעה דין והשלשית חמים . ואח יעלה דעק פ החויר
וקמים והאש טהמעלה מיוסרות מהם טהוא פחוור ומיס ופאש שלשון
חלה הם מחורים טכלים ונשן טלהם כונה לשן הצבר ולשן המיס ולשן
האש ושן הצבר כונה לשן החויר טהוא לבן . ושן המיס כונה לשן הצבר
טהוא ירוק וכונה לשך שלם חסרת מיס ולם חשך ומאש ולם טשן קבלה
והאש כונה למחומית טמה טשן הספר . ועל ס בסח הכצבר הוא
מיוסר מאש ומיס ומחויר טהוא חש ומיס וצבר טהוא חסד ודין ורחמי
טהוא שלשה מיט מחורות טשן הקבלה וכשן החויר טהוא לבן . וכשן
אחמית טמה טשן האור הכונה לשן הצבר והחויר שומר לב ימין
כנב מדה חסד ונשן האור הכונה לשן אחמית אש טמה פח מחזה
הספר כונה לב טחאל כנב מדה הנציה והדין ונשן האור הכונה
לשן ירוק טשן הקבלה הכונה לשחר ירות שלם חסרת מיס שומר צמ
כנב מדה החמי טמא הכסא ארוס ולבן וקבלה . ארוס שלם כחח
חן ספר לבן טמא כחשה לצנה הספר וקבלה טשן וכעלם השמים
לנוהר ועל ס ארוס טהשמים רוחים ליס והיס קבלה וקבלה
לקיע וקיע לבסח הכצבר . ומה טהצחית לך לצנה הספר לחיה
טהכסא לבן טשן החויר והצבר לו הצחית לך חלה לפרה פ לפי דקרוק

היחלה אינו מורה על לעבן • וזה למחר שהבא מיוסר מן כחיה חלף לנו
זכר יחזקאל ספר יוסי וסחר האחרים השופק פ כח האש האדום
יוסי עב צמח האויר והמים • ועל כן זכר ספר יוסי והאחרים
וסמוך מזהר שלם כחיה חלף עשה יחיה הכסא כשן כמא כשן ארון
חלף והוא כמא קטן יחיה הכסא הגבול והוא מיוסר כמיוסר מן כחיה
והמלאך פ צנן עשה חלף שבסוף הם מקיפין כל אחד סבב כשן הקטן
וכן מעלה העשירית שלם מרות שבה הם מקיפים סבב סבב כשן
הקטן ועל כן נקראה כמו כן עב לפי שמדוברתה מקיפיה ועמדות וכו'
כן שלם המעלה העליונות שהם חלף מקיפיה ועמדות סבב סבב
ונקראה סחר עב עליון וכו' כן הכסא הקטן אשר יחיה כמא העליון
הנעשה מזהר הכסא העליון סחר נעשין כשן קטנה אחרות מזהר
השן הם מקיפה ישמרים חליון כשן ג' ארבות ועל כן המלאך הפתח
שהם נ' עגב מן כחיה כמו הכסא ועל הכסא הקטן אשר יחיה יחיה
הכסא העליון אמר הכתוב ויחיה רגלו מעשה לבנה הספר וכעב ס
ויתבס חנקלם ענה ויחיה כסיה יקריה לפי שהוא מיוסר כמו כן מאלף
כחיה שחמיון למעלה ואמר צבט שלם פעמים כמו כן ד' מיונות
שבבסא שהם נ' כחיה • נעמיר שט פעמים ספיר במרכבה ראשונה
ושתייה נעמיר מעשה לבנה הספיר כן שלם ד' מיונות שבבסא וכבד
שלם כחיה שבבסא נעמיר כמו כן נ' פעמים חסמול והחשול החמולה
וכנבן נ' פעמים סבב קטה צפניה נ' וכנבן שלם מרחות צקיה
וכנבן שלם כחיה שלמה שהם כנבן ארון חלף מלק לז' ארבות שפעו
ל' יחיה צקיה עשה צלמל שלם ארבות • וקראים ארון אחד ועל כן
ל' המלאך צמל צפניה ארון וכו' שהכסא העליון הוא על שלם מעלה
שהוא הכסא הקטן שלמה המיוסר כמו כן מאלף כחיה הנקראות שלם
מעלה • כך חבן שתייה צבה שלם ארבעה וכבד שלם כחיה שבבסא •
הנקראות חסר ודן ויחמיוס המלאך שלם פעמים עמי וקמרתיה אחת
כחיה אחד נעמיר אחד כבד פב • וכנבן נ' הפעלה פוס עב
נפיקר וצורים • וכנבן חוץ נ' פעמי פוס יהנה לז' • וכנבן שלם

פעמי חסון לשכך שלמים • חסון לשכך פעלה • חסון לשכך שלמים •
וכנבן והנה ה' לב עלו ויעל מעלנו חלמים ויעל חלמים מעל חזקה •
וכנבן כסיון שאין פחה מעט כרסייה טפסן דיבור וגו' • וכנבן דינן
יניב וספרין • דינן יקייב דינן יתיב • וכנבן עתה יומין עתה יומין
וכנבן יקייב • וכנבן חלק חלפין ישמשונה ורפח רבבן קדמוהי יקומון •
היש מספר לעבדיו • וכנבן חט לעבדי ורודי • דודי • דודי • דודי •
ועל השוקת היה לו ינח ואל השוקת חלם לעמד שהשוקת מעשה מוכנה
על חמות ישראל ומה על ישראל צווי • וכנבן חוזה בקדים ויבואם
ויתעם ויעלה • ועל כן המלא במח מיוקר משלם חוהיות כנבן שלם כמו
שחיוסד מכסח • ואלה לאחר שיש שלם מעלה לבסח העקחות ו' חוה
טכנות קדומים מוחזה חס וכוחה חיס וכוחה הברד למה היו טס
מעלה לבסח החלק שלמה ולא היו שלם יש להשיבך כי הכסח הוא משלם
מעלה ושחר על שלם מעלה שהיו הכסח החל על כשן ארון שיש צו ו'
פחה קדי טס מעלה וכנבן עשה שלמה טס מעלה לבסחו • ועוד המלא
פ המעלה העשירית היא כסח לשם המעלה שהם חתב עלן והיא העקוח
כמו כן כסח הכבד וכנבן עשה שלמה החלק טס מעלה לבסחו ועל כן
המלא ו' מעלה כעבס כחיות ברשאל כסיון כסיה הכסח האחר
כנבן המעלה העשירית העק' כסח לשם המעלה והטע כנבן כסח הכבד
והטע כנבן הכסח שלמטה חיסו הוא העקח הדום תלן וכנבן טס •
מעלה טכסח עשה החלק טס מעלה לבסחו פ פזטר היה הכבד יוטב
על כסח חלם חס מעלה כן היה שלמה ועוד כנבן יוטב הקנה טס
שעה שלמה כוס ושלמה צללה וכנבן עומד יס ועשח עוסק שר וקחט
שמו חרום וקרום חטון ואלה לאחר טכסח הכבד וכסח החלק שלמה
כל אחד ואחד חלם חס מעלה למה כעב כחחו פע טקח וכן חס
ענל לבסח טלח מלא שאין הכסח חלם חיס מעלה כלב כחטון
ה' יש להשיבך פ כסח הכבד המלא ארבעה מקומות קפסס לדיפי
היולח חפי הכבד ומחוקן ל מקומות יוטב הדבר ל' רוחיה העלה לו
חיות הקדש כמקום הכסח החלע הפעה למרח יוטב דבר הרחמים

במקום השש לדרום יולא דצר החסך • במקום הכסא החלל השש
 לעפן יולא דצר הצדה במקום החלל אשר בכסא הששה לע מפע
 יולא דצר מרת הדין שהיא פארת מלכות • ומקום דצר מרת הדין הוא
 צדה יוכלם שאל ויננה ה' צבאו במספא • ושד עליה חלה ברחשה סהו
 מרת הדין ה' בקול שוש זהו מרת רחמים • ויש זה מקום חמשי חלל
 חלמשה למטה לקבל חסם השלה בעל השובה והוא כמו חור שאל
 דורי שאל ידומן החור • כמו ויקי אדם בצד שצחיות • ודרך חות חור
 עזית כמו יד מער הכצר לקבל עזרת קדושה ותפלה • וכמו כן דרך
 חות חור יולא דצר הכלל בעשר קולת של עשר מעלות ועל כן ימלא
 במא שאלף חותיות ראל עם ללה למדך פיש ללה ישר במא הכצר
 ומס מקבל תפלה בעל השובה שאל שובה יסחאל ה שובה היא ל צלף
 הדין הדין יסחאל ה' שד מרת הדין ללה וככך ה' מקומות חלל עבר
 כסה בהא וככך חמס מעלות חלה שהם חמשה מקומות שהדצר יולא
 בהם ימלא חמשה קולת צחוקאל וק פעמים כונה וק צדי חלה
 יסחאל וסופס וה' חלק הכצר צהי' עם וק ה' אחר אל אחר אבאחר
 ה' אחר ושמו אחר • ועד צל למך כסה בלה פ מעלה המלכות שה'
 היה שצס המפשה היא כסא לש מעלה • ודע צב פ כל עשר המעלה
 העליות ללחה ואחת ען כסא כצר לשלמעלה הייתה וכסא הכצר
 שרה יחוקאל שה' הוא כסא יוסף לכל עשר חל מעלה אשר קראוה
 כצר עלון היוסב על הכסא וכל מלחמות על זה הכסא והכסא
 מלמחה צבל מפע שהמלאו הקצה מחור הקדיון שהיא המעלה
 העלונה וקראוונה חכל עשר המעלה לשה יולא זולד מכה מחויר הק'
 החלל חכל עליה ראשונה ונעשה סובב ל' ונעשה בכסא לכל עשר המעלה
 וזהו שאמרו שכסא הכצר מלחמה ומוחה ואומרת ארירירון יהיה
 לצחית העבר ע' וסב על חלק משר ומד שמעלה ראשונה קראוה
 חויר קדיון למ קראוה כן יופע שהיא קדמיתה פ אין קדיון ואין ראשון
 חלל הקצה והכל המלא יש מחין חכל קראוה כן מפע שזן הקדמיה
 למלכות כל שאר עזאים וצבא החויר הקדוש והזך והקדור והאמיה

זה משמיר הקנה כל ימי מעלה ומטה וצו חטב ורסוס פם כל היסודו
טלמעלה ומטה וצו יכולים מלמס מרסוס להקיים כל שמירה רחב בקרקע
בסמח הכסד זה שהיו תלול ונבה למעלה למעלה ולפי שסמח הכסד הזה
טראה יחזקאל עה הוא כח מלמס חן האויר הקדמון ונעשה כסח לבבד
היושב עליו אמרו יודע מורכב אל כסמח נעה ותלול ומחזק למעלה
למעלה צויר וכו ועד אמרו ר"ל סמח רס ועשה נעה ותלול למעלה למעלה
מחד מחד צויר מחדהו כמראה חבן ספיר לשערו חין קל וחין סמח קב
רב של משפחה ומחם פלביה תלול לפי פירוי חס יתולטו עפס
ספס כעלם השמים לעוהר ומזירין כוהר הקיפ וחנה יקן כשן תסס
וכנה להם ספס ומזוהר תקף העפס יולחין זהירין ספסיהו סמח
יולחיס מן השמש או מן הקסה ומלמס העפס כמלמס רוב ועיוותיהם
ספסיהו ולפסס מן העפס לחוה חס ענה מילקחת ולפסס מן חס
ענה כשן זוהר מן חסיהו ועד המלמס פ המעלה העשירית הקו
עשרת תשורת ועד צרית וכסח הכבד וחכמה אחרונה ועשרת מלכות
וחוה צרית וסבת ושפס הוא כח המלמס צראשונה מפתחויר הקדמון ועש
סמח לשם מעלה והיא יסחל שמיר וזהו הסוד שהיו יסחל ראשונים
במחשבה ואחרים למעלה והמלמס פ מעלה האויר הקדמון הזך והטהו
נקח סד עלן לפי שהיא סד טוב מוכנית להשע המעלה והיא מוקפת
ועשירית סד ועלה עמור וסד טוב טולה על נפסס ונקראת רוס
מעלה ונקראת חכמה ראשונה ומעלה עשירית המלמס מאלעית
נקראת יסד ונקראת סד ועשרה וחכמה אחרונה ושלם מעלה העליון
נקראות חכמה ותענה ורעה ונהם נבחו העלם טל ה בחכמה יסד
חל כגן שמים צרענה צרענה יהויות עקש והם הנקראות צמר
יסד ספס וספס ומישר וטליתן כחחר מהחדות ונקראות אויר הקדמון
ושבע המעלה חליות מהם וסומוות היסודות צמספן ותענה וסרי
האויות הקדושות הכל חטב שלם מעלה הנקראות אויר הקדמון והוא
סוד ציול ואשרי המפן נקרא סד עלן לפי שבשעה שהיה הקנה כח
האויר הקדמון הסלק לשלם מעלה אויר ולחלח ואס עקל צויה טעה

מלכות

שם מחיות ועשרי מעלה למספר ס"ב וכלם הם שמות קדושים עליונים
 וכלם נעשו שמורי אור שהם יקר יקוד נעט כל צדיק ונקראין שרשי
 החכמה והם הם חלמה כרי שלם יתכלל במקום הכבוד ועל זה אמרו
 ק"ל בספר השער מלפס אוחמים ב שמורי אור ועד אמרו ק"ל שם
 מחיות ועשרי הם ראש מק"ל והמלך נב פ הכסא שחיה יחזקאל ש"ה
 הוא שם מלך מ"ג שמות עליונות העקרא אויר הקדמון ועל כן אמרו
 עליו שהיה נציה ומרום למעלה באויר ומה שסעב ה' בשמים הפך
 כמלך או השמים כמתי ד"ל פ הכסא הנציה כמבד בכל ריקיע וריקיע
 כעין כמלך והם נצנה כמאות העקראים שבע מיונות פ בלעל ערפת
 ובלעל שמיט והשיע ג' כמאות ונקראות כמלך אחר והוא כמלך העליון
 הילגל באויר נהדי הוא כמלך הכבוד מרום מחזקון בלעל ע"כ כמלך
 החסד בלעל מאדים כמלך הנציה בלעל חמה כמלך רחמים בלעל יונה
 כמלך העל בלעל סב כמלך הקוד בלעל לבנה כמלך היסוד וכמו ק כמלך
 המלכות ומזוהר רס כמלך ומזוהר כמלך רס ושם נעמקו כלן ומרום
 זוהר של מלך פ חקוק כמלך בכל ריקיע וריקיע ואלו הם עבדו קודם
 העולם אלם השמד באויר והוא העקר כמלך האויר וכמלך הכבוד וכמלך
 המעשן ויתכו חלל ארון כעין ג' ארונות סמו שחמרכו למעלה ויש
 לי גלגל חיים ומזקף מזוהר מיוחד נהן ספצנה שמו הוא הנציה
 פוס ראשון הוא האור העשן לעיקים והכסא הוא צדמות רחב למעלה
 וק"ל למטה וכן הקול היוכל דרך הכסא כמלך הכסא וכמלך הכסא
 רחב למעלה וק"ל למטה וזהו סוד צב קול חלשן חלשם צה יפ
 כלעל הקול יולל שמרת הכסא וכן הוא מרת האש שלמעלה רחב למעלה
 וק"ל למטה ומה שכתב בסיון לו שהם שנים חלל שיש בכל ריקיע
 וריקיע חקוק כעין כמלך ועד עקרא הכסא בסיון נעטר שיש כמלך
 מקומו ידועם פעמים שמרד יולל הדבר החמה פעמים לרוח
 אחת ופעמים לכל רוחות פ בעיקום שרש הרחמי חסדן חן
 יולל שום דבר הרין לפי שרשיה ספצן דיבור לנטיה כמלך חויר
 לקד פן חמיות אש חוללה לפן מלפס שמים לפן חספת מים עב

מז'וס

שחקים לקרר החממות ומפנים קוץ כבד למעלה . ומה שאמר מחזון
 עב כמא פראז עלג שכנו ב'ו זא למדך פראז שכנה בקיטם עב
 ספב לבסא וכמו כן מה שאמר הסעב כמא כבד מראשון מלמד
 סכמא הכבד הקלע הנצה צוור עבא קודם השלם והקנה יסדה
 על סכשה עהרות וזהו עהר דיכור החמלה ל' עהרות ככ' ז' דמיון
 הכסא שאמרו למעלה . והיך עבא הכסא הרה הקנה זוהר
 על הלמש שהיא החויר הקדמון ומעלה הזוהר שהרה י'אן פ' האש
 מחוית אש חקק וחצב כמא הכבד והחיות והאופטס ולא ר'א לעשותם
 מחשו הנולה כד' שלט י'שוו לבצרו פ' הוא אש חוכלה ועל כן אמר
 הכתב ססייה ספצן דיכור כעל כמא הכבד עבא מספצן שבו
 מן הומים ועל כן לא אמר מרסייה ספצן דיכור ופ' לבד עבא
 כמאך מחזו מעלם חיה וממך ע'ק שאו עהרות ה' והכסא מחש - קחל
 ספיריה קל' כמראה חבן ספר ומלמד שראה תאל ע'ה יותר מיחן
 סביחוקחל ס'ה ודמות כמא וצ'טאל כ'ה ססייה ספצן דיכור
 ביחוקחל ס'ה מחאה האופטס ומעשיהם כען קטיט וצ'טאל ס'ה
 ע'ג'עלה כור ד'ה ולא כ'הב כרסיה חצ'ל כרסון ע'י כ'הנה הכבד
 ע'ג הכסא חויר ספצן דיכור וע'ה דיכור ע'ה וע'ה מן קדמותי מלמד
 סכמא הכבד מוכן על מ'י פ' שלט עבן כמאך מחזו מעלם חיה
 וכ'הב שאו עהרות ה' ובכל מקום שהספנה ט'ס מ'ים שלט ומשין חפ'ה
 ה' י'אן מעשן וע' פ' עמך מקור חיים וע' וע'ג'ן י'אן ע'היה צ'מים
 ומה סכ'הב צ'טאל לעשיה כ'הג' חויר וש'ע' ר'שיה כשאר ע'קי ל'ה
 ד'ב א'אן כ'הס'ה י'שראל על ט'ס א'ס י'היו חמ'ה'כ'ס כש'ט'ס כ'הג' י'אן
 ומה שלט ע'הב כרסיה חצ'ל כרסון שלט המחור שלטה כמאן א'ס וכמו
 שלט'טיה וש'ע' ר'שיה כד' ל'מ'ה' א'ה י'שראל כ' כמא ספצן דיכור ל'מ'ה'
 א'ה י'שראל י' ומה שאמרו למעלה פ' מ'וה'ר הכסא ע'שה חקוק ספצן
 כמא ע'ב' דק'יע ור'ק'יע זהו מה שאמרו צ'ב'ית'א של מעשה צ'ח'ש'
 הא'ן ה'ה'ה'ע'ה י'א'נה חיות הקדש ואופטס וכמא כבד קדוש ר'ג'ו
 של ארון השלמים שלט השמים כמא' והא'רן קדוש ר'ג'ו כמא ש'פ'ט'ה

למשל כן שפטה למטה שנה ספב שמה שער חלק וכברו של מקום
 נה היושב על הכסא נקרא חלק יושב על סמא החמים וחסי ודין /
 וחלק כבשל בהפך כלם כלעז מכגס פג כל החיטיים בדין
 חלשון כלמה והפך וקרי חלק כלמה ונקרא חלק חפג שהוק חלק
 בסמא ליה שלע ולפיכך כל החיות נקראות שהים שיהם לבד העור
 שגבוה על כלם לפי שהחלק יושב למעלה מן הכס ואין לו שפ חלק בגוף
 קשעים חלמר שאין כבודו של הקנה שורה בפחות מן חלק רבנות
 חלפס וקחלק קלמה עה השעים כמחיות היו לפגו והגח ר' חיי
 שהים קטרחות של קהב היו ספב לבסח נשם החכמים יושבים
 וקלמיריהם פחות ומגשם שהים ליים ושכשם קטרחות נג' ^{קמ}
 הכסא לשכשם סנהדין ושה קטרחות כלם כגם אחד לע
 החוקה ואחר לבגן העפח וכסא אחת למיכו לבת שבג חמו וליה חפן
 אכן למדין כן פ הכסא המיוסד על שלש כחות שומר על כסא קמן
 מיוסד על ג' ושלו כחות שהול שגול ומוקף שלש קשתה יש להסיק
 פ שומר בזלפתה פתח של ר' שקיבא בשעה שירד כל מעש כסא /
 הכבוד וכבם לפגו כרעם ממיקומן ונג' מרסדה אוחיון חלחל
 מעיב הקנה ואומר סמא כברי ונג' מרסדה חפג מה אהם
 יורשעין מעיבן לפגו רכבו של שלם חפג שהקף ירד מעל חזינו
 של כבריכו אינו חלחל כן שגל כסא כבוד וערוס מרחשון ואומר כבוד
 חלבוך אחיה יהי כבוד ה' לשלם מיד קוח הקנה לבף ואומר הקנה
 כן מה אהיה מכקש אחד רכבו של שלם רחם שפ תבא השלם שפ /
 ק וחיון כסאך כערך וכיויך מדינו יחסן שכסא הכסר כמו כל כקרה
 וסרב וראש שגל לבסח ולפיכך נתיסדה תבב כסא על כל /
 לפי שכסא כמו כל והכסא הזה שומר באוויר והוא חיהם כגסע
 יה יהיה לבחות ורשן חקף ספב לבסח ושרין ושלפגו שמהגבות
 ושליה פן שר לעשר וכזק חסהל וחמל ספב על וחולה על לבחות
 כנחמים שאין חקר ושאין חספן סובבם כסא כורא ורחות פניהם
 כמראה הקנה ושפטה שמו על נפגן וכן כסא כבוד חרבע חזי

עמין נאט לבעה ואובלים טסה פעמים ומתקנין הם עצמם בקול כדחות
 התעבים ואווח קקק והם נביחאל ומיסאל לבג הדסים לעג סהן משען
 סאור עין ודע צע סהן מלמד סהן ל חיהם שיחונה עלו נעס יחא מן
 החותם מחר ומהו פ שמי בקרע וכה' ה' צם סיני בקוש ודע פ החותם
 הוידעס צול וקדוש ממחזים לבג אחר ואחר כדחיהם נסער היכלת
 וחסרפס מקדישים עצמם נאט סלהבה והם יועב השפה ועלגהם
 שימד נצרת שרין פהנמא ומחזיר קדישין סאלתס וסר צול שימד ומתקן
 הכסח ומלגס חת החשך ומחדד חת החסמח והסרפס חומרי קקק
 צירחה נשימה בכל עת ואחזיר סירות למן סוף והסמחן סלגס קקק
 וכתת קחיס למין סוף עמיהס ועלן לפג הכסר נהדים ונצבעות
 ונערים וסלגס מלמפס שעלס על המלמפס הנעשים נהדים ונצבעו
 ומסמחיס עלגס למוך הכסר : מר יחלג נצרות ה' ישמיע ללהלבו
 סחפ' יחלג הסרת חיק יטלס לספר חלג נצרות מעשין ולג
 כל נצרות מעשין סהן להס רעות בכלס ולג שר חלג נצרות כל נצרות
 סלגס סרפ להנה וסירות והשפחות לפגן וכל שרי הנצרות עמיהס
 ועלס כרי נצרים מעג ראשיהס ומטחין על גפ קרקע עבדית ככג
 כסח כסרו וקורחין ואווח קדוש קקק ואחבע כעת על מלמפס הסרת סהן
 ל מחטות ספנה מקלסין לפגן וספנת נצממע והוא יושב על סחיס
 נסחן והכסח נצרה ולגל ומרוחס למעלה למעלה נצוויר החמית הזך
 ומחזיר הנעס נצמחית לבג המבחים כ' החוויר הזה המלמפס הקרה
 סלגס לה יחלג נצמחית כל מפעלס יש מחין והוא סכל ראשון חכמה ורבו
 ורפת סכע עתסד העלם שול ה' נצמחית יסר חף ועלג נצמיר נצמחית
 פחא חלהיס סתעבס ידולמני נצמחית עב ה' שול ראשית חצמקה מחלג
 כסרו סגן חסמח ועמרת קדוטה סהיח המעלה העשירית נצמחו ומח
 ל צע חשת חיל שחית בעלה ושפ שחית קדושים חקולי נצמח וסר
 יקר ונכב סל שס החפוטס החפוטס והמפחיר נצמח סככול כח' סן
 הקדס על מלס חקדיון חת הסער חס חוכלת וחלסן נצד מחיכונו וחסד
 נצמחצית חמת נצקק ומסמחלג דין ומספג חמת ומספג חות

וטבאחט פרו ושופט הור והדר חור מלביד ומזהיר ומעביר פנו ופני
 מטרתינו והדוס רשנו צד ואח מילקחת בעטן החיומר במקרא שח שח
 צול ואח מילקחת ספצת נמחו ופח מעשין היצ לעמו מחויר הקדש
 שח מחזה ספר סכנו והורו לעפאים פ כל קיום העבחים שלמשה
 ומחז פחס ב המחמר הממלא חות והקצה פאר ואלה סוד ישרי
 היסודות מן האותיות הקדושות ומחספן אפשה העצת האותיות והכח
 היסודי חקק וסוד וחלכ צאיר הקדוש במחורו וחספן ורלכנו והכח
 הרחשין היה ספר והוא חויר ונספ שר כח מחמר ועלמך ועקבן היח
 מן קלל החויר והיה מיכ והוא ספר והוא אה נשר נכח כח מצא
 ועבר רמיצ החויר ממנו אפשה חש והוא ספר והוא חספן אשר
 עבלה רמיצת החיים ממנו והיה עפ ומן האח הממלא חקק מן
 החיים היה הקיף סח ספרו וממנו עשה כל לעח מרום ומח מיונות
 ומשן סחיה יחוקחל יחלע שחן צול ואח מילקחת היא חלל החלשה
 היצה כי חויר מרצה זה עפ עפס צעטה רמות חש יחוקחל עפס
 ומחוס כען הממלא חותן האח ול חויר קעשה ב ועף חרצת
 חלל הממלא חן והיות החיות ממחיבן כעל חש ומקף אה חש
 לעס חש מטרבמות סח ונה לעס ומן האח ילח צד חויר האח היא
 רמות כרסס וציהן ולדיהן חש פכית ולצבונת רמות פיש וכל צול
 וציהים ונפיקים חלחות עעס ועל חלשי החיות כען סודה מחש לבנה
 שח ורמות על חלשי החיות הקיע כען הקוח הכורח על חויר קיע
 כסח חש ספרות והכסח קטן מן הקיע שי טעחה פ טעח ומחלל
 לפקיע אשר על האס סחיה חבן ספר רמות סח והכל מחומת מן
 החויר החמה שאיכן עפס שהסיר רמיצת צעטת היסודות ומחפ
 האותיות ונהיה איממנו מעבונת זה האח זה כח החן כל מסק ועל
 רמות כסח כבוד ערל קדוש והמפאר יחיד חשין לכל חשין ואלחון
 לכל לחון ואין לע רמין ומשול נשך היא חרזה רמות ספר ה כחיה
 אה היחה לעפאין וחויר הקדש צלעס במחיה תבויה צחייית השן
 הקכה כלב השכל : שר חנה בנ פי מרצת יחוקחל עה : החלש

חק הנותב ואמין הקורא
 גילי ספרו של דונטו קארולל

esta medicina / Externa non
conferre et in hunc factu
longo tempore, et sic si regno
procedere quae materia h. omne
d'oxyd' d'oliva cum 2. uncia d'
aqua tertiale et unum
in statu de partem longa pariter
ad sua salute

Caustici